

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1970 மார்ச் 31.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 608, 609, 610 ஆகிய எண்களா உள்ள வினாக்கள் ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

திருமண வயது.

* 611 வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா }
திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் } : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருமண வயதை உயர்த்துவது பற்றி இந்தியப் பேரரசு தமிழ்நாடு அரசின் கருத்தைக் கேட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், தமிழ்நாடு அரசு தெரிவித்துள்ள கருத்து யாதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) திருமண வயதை ஆண்களுக்கு 21-ஆகவும், பெண்களுக்கு 18-ஆகவும் உயர்த்துவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வர இந்த அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கையில், திருமண வயதை ஆண்களுக்கு 21-ஆகவும், பெண்களுக்கு 18-ஆகவும் உயர்த்துவதற்குச் சம்மதம் அளித்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். பெண்களுக்குத் திருமண வயதை 21-ஆக உயர்த்தினால் அதன் மூலம் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை அரசு உணருகிறதா? ஆம் எனில், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1929-ஆம் ஆண்டு, சைலடு மாரேஜ் ரிஸ்ட்ரெயின்ட் ஆக்ட் என்று, குழந்தைகள் திருமணத் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்கு முன்னால், திருமணத்தை ஐந்து வயதிலும், ஆறு வயதிலும், எட்டு வயதிலும் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதிலே ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் ஆண்களுக்குப் பதினெட்டு

[1970 மார்ச் 31]

வயதாக இருக்கவேண்டும் என்றும், பெண்களுக்குப் பதினைந்து வயதாக இருக்கவேண்டும் என்றும் சட்டம் வந்தது. நம்முடைய சராசரி வயது உயர்ந்திருக்கிற கர்ரணத்தாலும், குடும்ப நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிற காரணத்தாலும் இப்பொழுது ஆண்களுக்கு 21 வயதாகவும், பெண்களுக்கு 18 வயதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று வந்திருக்கிறது. இதில் படிப்படியாகத்தான் நாம் மேலே போக வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறபடி பெண்களுக்கு 25 வயதாக ஆக வேண்டும் என்று சொல்வதை சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. இப்பொழுதிருக்கிற பழக்க வழக்கங்களுக்கும் ஒத்து வராது. முதலில் இந்த அளவு உயர்த்துவதற்கே எதிர்ப்பு இருக்கிறது எங்கு பார்த்தாலும். ஆகவே, இந்த அளவுக்காவது வருவது நியாயம்தான் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், இந்த அரசு ஆண்களுக்கு 21-ஆகவும், பெண்களுக்கு 18-ஆகவும் திருமண வயதை உயர்த்துவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வர, இந்திய அரசினர் செய்த பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : காலந்தாழ்த்தித் திருமணம் செய்து கொள்வது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கு முக்கியம் என்று சொல்லி, பெண் வயதை மட்டும் உயர்த்துவதைவிட, பெண் வயதை 20-ஆகவும், ஆண் வயதை 25 ஆகவும் உயர்த்துவது பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கே எதிர்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், ஆண் வயதை 18-லிருந்து 21 என்றும், பெண் வயதை 15-இலிருந்து 18 என்றும் இப்பொழுது உயர்த்துகிறார்கள். இது நடைமுறைக்கு வந்தபிறகு நாட்டின் நிலைமையைக் கண்டறிந்து, ஆராய்ந்து அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானாலும்கூட வயதை உயர்த்தலாம். இப்பொழுது ஆண்களுக்கு 21 வயது, பெண்களுக்கு 18 வயது என்ற அளவுக்கு உயர்ச்சுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று இந்தக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : ஜனத்தொகைப் பெருக்கம், வயதைப் பொருத்திருக்கிறதா? அறுபது வயதுள்ளவருக்கும் குழந்தை பிறக்கிறதே. குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்மந்தமாகப் பிரசாரம் செய்கிற எல்லா அதி காரிகளும் இந்துக்களல்லாத மக்களிடம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிப் பிரசாரம் செய்யப்பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, எல்லா மதத்தினரிடையேயும் பயப்படாமல் பிரசாரம் செய்ய அரசு என்ன ஏற்பாடு செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும்போது, கிட்டத்தட்ட 16 முதல் 25, 30 வயது வரை உள்ளவர்கள்தான் அதிகமாகக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கிறார்கள். சில பேர் அறுபது வயதானாலும் குழந்தை பெற்றெடுப்ப தில்லை. ஆகவே, பொதுவான கணக்கின் அடிப்படையில் இந்த வயதின் அளவை ஓரளவு உயர்த்த முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக மட்டும் இந்த வயது உயர்த்தப்படவில்லை. பெண்களின் உடலின் தன்மை கெடாமல், எதிர்காலத்தில் அவர்களுடைய உடல் நலம் பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் கருத்தையும் அடிப்படையாக வைத்து, இந்த வயது உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற முறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இப்பொழுது எல்லா மதத்தினரும் ஓரளவுக்காவது நிலைமைகளை உணர்ந்து பின்பற்ற முன் வருகிறார்கள். அறவே எல்லா மதத்தினரும் எதிர்க்கவில்லை. சில மதத்தினர்தான், குறிப்பாக கத்தோலிக்க மதத் தினர் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து இருந்தாலும், அந்த மதத்திலே மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த தலைமையிடத்தைப் பெற்றிருக்கிற ரொமண்டு பிஷப் அருளப்பா அவர்கள் இந்த குடும்ப நலத் திட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் அந்தச் சமூகத்திலே பரப்பி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்த மதத்தைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும் அடிப்படையில்

1970 மார்ச் 31]

அந்த மதத்தினரிடமிருந்து வரும் எதிர்ப்பைச் சமாளிப்பதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் ஜாகிர் உசைன் இதை முழு அளவிற்கு வலியுறுத்தியிருக்கும் காரணத்தால், முஸ்லிம் மக்களிடையே பரப்ப அவர்களுடைய கருத்தை அச்சடித்து வழங்கும் முயற்சியும், ரெவரண்டு பிஷப் அருளப்பா போன்றவர்களுடைய கருத்தை அச்சடித்து வழங்கும் முயற்சியும் குடும்ப நலத் துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருமண வயது குறித்து என்னதான் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும், அது நடைமுறையில் எந்த அளவிற்குச் செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நாம் அறிவேம். புரோகிதத் திருமண முறையில் திருமணம் செய்துகொள்ளும்போது, வயதைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே சட்டப்படி நடப்பதில்லை. எனவே, உண்மையிலேயே இந்தத் திருமண வயது குறித்து நல்ல முறையில் நாட்டில் ஒரு நிலை உருவாகவேண்டுமானால் பதிவுத் திருமணம் செய்வது தான் நல்லது. ஆகவே, பதிவுத் திருமணம் கட்டாயப்படுத்தப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்வி திருமண வயதைப் பொறுத்தது. இதிலிருந்து பதிவுத் திருமணத்திற்குத் துணைக் கேள்வி போய்விட்டது. வயதைப் பொறுத்த வரையில்தான் கணக்கிடப்படுகிறது. புரோகித தன்மையில் நடைபெறும் திருமணங்களுக்கும் வயது கணக்கிடப்படுகிறது. சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. இதைக்கூட நாம் என்ன சிபார்சு செய்கிறோம் என்றால், குற்றம் புரிபவர்களை, டிப்டி சூப்பிரின்டென்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ் தகுதிக்குமேற்பட்ட அதிகாரி தான் இதுபற்றி விசாரிக்கவேண்டும் என்றும், கீழே இருக்கிற அதிகாரி இந்த வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் இந்த அரசு மத்திய அரசுக்குச் சிபார்சு செய்து இருக்கிறது. மற்றவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடக்கிறார்கள், குற்றம் செய்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அல்லது தக்க அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். யாரும் வன்முறையாகப் போய் நடவடிக்கை எடுக்கமாட்டார். யாராவது குற்றம் சுமத்த வேண்டும். பலர் அறிந்திருந்தும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் அறிந்துகொண்டிருந்தாலுங்கூட குற்றத்தைச் சுமத்த முன்வருவதில்லை. நமக்கு ஏன் வீண் வம்பு? வீணாக அவர்களுடைய பணகையைப் பெறுவானேன்? என்ற அளவுக்கு உறுப்பினர்களெல்லாம் சென்றுவிடும் காரணத்தால் சில பேர் தப்பித்து விடுகிறார்கள். ஆனால், குற்றவாளியைக் கண்டு பிடித்து அதிகாரிகளிடம் முறையிடு செய்யப்படுமானால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு மற்றவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாக அமைய அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை பயன்படுவதாக அமையும்.

THIRU K. VINAYAKAM : What is the exact havoc or damage caused if no limit is placed on the marriageable age of Indian couple? What exactly is the appreciable result which the Government of Tamil Nadu and the Central Government expect to get out of this kind of restriction on marriage which is against the very Constitution of India?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “எகென்ஸ்டி கான்ஸ்டிடியூஷன்” என்று சொல்ல முடியாது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டுதான் இந்த முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஏற்கனவே 1929-ம் ஆண்டு சட்டம் வந்தபோது இந்தியா முழுவதும் பெரும் எதிர்ப்பு இருந்து அதைச் சமாளித்ததற்குப் பிறகுதான் இந்தச் சட்டமே வந்தது. இது ஓரளவு நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் நாட்டில் இருந்த நிலைமை

[1970 மார்ச் 31]

என்னவென்றால், 8, 9, 10 வயதிலேகூட ஏராளமான விதவைகள் நாட்டில் ஏற்படுகிற நிலைமைகளெல்லாம் இருந்தன. அதெல்லாம் இப்பொழுது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமண வயதை 18-லிருந்து 21-ஆக உயர்த்துவதன் மூலம், 16 வயதில் குழந்தை பெறுவது, 17 வயதில் குழந்தை பெறுவது, 15 வயதிலேகூடக் குழந்தை பெறுவது என்னின்ற இத்தகைய இக்கட்டான நிலைமை தவிர்க்கப்படும். 18 வயதில் திருமணம் ஆனால், 19-ல் குழந்தை பெற முடியும், அதற்கும் மேல்தான் பெறுகின்ற நிலைமை ஏற்படும். இதன் மூலமாக அவர்களிடையே உடல் நலம் பாதுகாக்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. முன்பு ஏற்பட்ட பல்வேறு சங்கடங்கள் இப்பொழுது சமுதாயத்தில் ஏற்படுவதில்லை. 20, 30 ஆண்டுகளாக சமுதாயத்தில் விதவைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து, சமுதாயத்தின் திருமணத்தினால் ஏற்பட்ட தன்மைகளெல்லாம் நீங்கியிருப்பதை நாம் காணலாம். அதெல்லாம் இப்பொழுது பெருமளவு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடும்ப நலத் திட்டத்தின் நோக்கத்தை முழுவதும் இது நிறைவேற்றிவிடும் என்று சொல்லாவிட்டாலும், ஓரளவு நிறைவேற்றுவதற்கு இதுவும் ஒரு படியாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது.

திரு. சோடி எஸ். சுந்தர பாரதி : குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்காக மிகவும் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வரும் காலத்தில் திருமண வயதைச் சட்டபூர்வமாக உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக அந்த வயதை உயர்த்துவதற்கான அவசியத்தைப் பற்றி மக்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்வதைப் பற்றி அரசு சிந்திக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இவற்றை எல்லாம் சட்டம் மூலமாகக் கொண்டு வந்தால்தான் சமுதாயத்தில் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியும். சட்டம் வந்தாலும்கூட, தண்டனை இருக்கிறது என்று தெரிந்தாலும் கூட மீறுகிறவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். சட்டம் இல்லாவிட்டால் மீறுகிறவர்கள் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கும். திருமண வயதை உயர்த்துவதை மக்களில் பெரும்பாலோர் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். 1929-ல் சட்டம் வந்தபோது பெரும் பளையெடுப்பே வந்ததோ என்று சொல்லுப அளவுக்குப் பயங்கரமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. இப்போது அந்த நிலை இல்லை. திருமண வயதை உயர்த்துவது பற்றி மத்திய அரசு மார்ச்லுக்களின் யோசனையைக் கேட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு இந்தப் பரிந்துரைகளைச் செய்து அனுப்பியிருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஜனப் பெருக்கத்தைத் தடுப்பதற்காகப் பல்வேறு சிகிச்சைகளைச் செய்வதன் காரணமாக உடல்நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, திருமண வயதை 18—21 என்று மூன்று வயது 'காப்' இருப்பதற்குப் பதிலாக பத்து வயது 'காப்' இருக்கும் வகையில் 20—30 என்ற அடிப்படையில் செய்வதன் மூலம் பெரிய அளவுக்கு ஜனப் பெருக்கத்தைத் தடுக்க முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அனுப்புவதில் வேண்டுமானால் பத்தாண்டுகள் வித்தியாசம் இருக்கலாம். பொதுவாக டாக்டர்களே கூட அவ்வளவு வயது அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இருவர் மனமும் ஒத்து இருக்க வேண்டும். 60 வயதானவர் 18 வயது பெண்ணை மணந்துகொள்ளுவதைச் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. கிட்டத்தட்ட இருக்கிற வயதுடையவர்கள் மனப் பொருத்த சூழ்நிலையில் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம். நாம் குறைந்த வயது 18—21 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோமே தவிர 25 வயது, 30 வயதில் திருமணம் செய்து கொள்ளுவதைத் தடை செய்யவில்லை.

1970 மார்ச் 31]

திரு. மு. ச. சிவசாமி: எந்தச் சட்டத்தையும் எந்தச் சமுதாயமும் தூற்றுக்கு தூறு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை. எனவே, இந்த அரசு துணிந்து, வெகு வேகமாகப் பரவிவரும் ஜாதிக் கொடுமைகளை ஒழித்துக்கட்ட, திருமணம் செய்யும்போது கலப்பு மணந்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவர முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: வயதை நிர்ணயிப்பதிலேயே இவ்வளவு தகராறுகள் இருக்கும்போது உறுப்பினர் சொல்லுகின்ற கருத்தைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது. அது சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற ஒன்றாக இருக்காது. அந்தக் கருத்து பற்றிய பிரச்சாரத்தைச் செய்ய வேண்டும்; சமூக மனப்பான்மை மாறுகிற சூழ்நிலை ஏற்படும்போது தானாகவே மாறிவிடும். காதலுக்கு இன்ன இடத்திற்குச் தான் போக வேண்டும், இன்றைத்தான் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க முடியாது. வயதுக்கு நிர்ணயம் செய்யலாம் என்ற அடிப்படையில்தான் சட்டம் வருகிறது.

மதிய உணவுத் திட்டம்.

*612 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா** } மாண்புமிகு கல்வி,
திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் }
 சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதிய உணவுத் திட்டத்தை உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உள்ளதா?

(இ) இத் திட்டம் நமது மாநிலத்தில் அமுலான பிறகு பள்ளி செல்லும் மாணவர்களின் சதவிகிதம் உயர்ந்துள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், எத்தனை சதவிகிதம்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) ஆம்.

(உ) மதிய உணவுத் திட்டம் அமுலுக்கு வருமுன், அதாவது 1955-56-ல், 6-11, 11-14 வயதுடைய பிரிவுகளில் பள்ளி செல்லும் மாணவர்களின் சதவீதம் முறையே 55.69, 22.08 ஆக இருந்தது, 1968-69-ல் முறையே 92.32, 54.53 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, மதிய உணவுத் திட்டத்திற்காக 1970-71 ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? ஒரு பிள்ளைக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் ரேட்டை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: 1970-71-ல் கிட்டத்தட்ட ரூ. 195 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஒரு பிள்ளைக்கு அரசாங்கம் 6 காசும், பொது மக்கள் 2 காசும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 2 காசும், ஆக, 10 காசு கொடுக்கப்படுகிறது. கேர் திறுவனத்தினரின் உணவு வரும் காரணத்தால் இதைச் சமாளிக்கிறோம். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 16, 17 காசு தருகிறார்கள். ஆக மொத்தம் ஒரு பிள்ளைக்கு 25, 26 காசு வரை செலவழிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

ஹாஜி. ம. மு. பிர் முஹம்மது: தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கின்ற திட்டம் இப்போது இல்லை என்றாலும் உயர் துவக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்காவது—அவர்கள் ஊட்டச் சத்துக் குறைவு காரணமாக பலவினமாக இருக்கின்ற காரணத்தால்—இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க அரசு முன் வருமா?

[1970 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்போது நடைமுறையில் துவக்கப்பள்ளி, உயர்துவக்கப் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் இருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பகுதி மாணவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு இப்போது 18 லட்சம் மாணவர்கள் பயன் பெற்று வருகிறார்கள்.

திரு. டி. மார்டின்: இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தின் காரணமாக ஆசிரியர்கள் தங்கள் பாட நேரத்தைக் கொஞ்சம் செலவு செய்து உணவு தயாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மதிய உணவுத் திட்டத் திற்காக சமையலுக்குத் தனியாக ஆள் வைத்து ஆசிரியர்களுக்குத் தொல்லை இல்லாமல் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: சமையல் செய்வதற்காக ஆளை நியமித்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு தற்போது ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல பள்ளிகளில் அவ்வாறு தனி ஆள் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சங்கடங்களை நீக்குவதற்காக கேர் நிறுவனத்தார் மைய சமையற் கூடங்களை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு 30 சமையற் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். செங்கற்பட்டில் 27 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், வட ஆற்காட்டில் 2 இடங்களிலும், தென்னாற்காட்டில் ஒரு இடத்திலும் அமைக்கப்படும். வருகிற ஆண்டில் 66 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், 1972-73-ல் 301 மைய சமையற் கூடங்களையும் ஏற்படுத்த கேர் நிறுவனத்தார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டடங்களைக் கட்டுவதையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பாதகாக்கும் செலவையும் அவர்களே தருகிறார்கள். 8 வான்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். வான்களை ஓட்டுவது, மற்றைய செலவுகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தொடர்புச் செலவு அவ்வளவையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு ஆசிரியர்களுடைய சங்கடங்கள் நீக்கப்படும்.

திரு. ஆலடி அருண்: நண்பகல் உணவு கேவைப்படாத பள்ளிகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இத்தகைய பள்ளிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில் நோட்டுப் புத்தகங்களை வழங்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மதிய உணவு பெறுகிற வர்களில் ஒன்று முதல் மூன்றாம் வகுப்பு வரை படிக்கின்றவர்களுக்கு இலவசமாகவே புத்தகங்கள், கரும்பலகைகள் எல்லாம் வழங்கப்படுகின்றன. மற்ற பல வசதிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: In most of the high schools about 30 to 40 per cent come from distant villages and they have to start very early in the morning to reach the school in time. They do not bring any tiffin for mid-day. Since there is no food in mid-day they are not interested in afternoon lessons and as such their health is affected. Will the Hon. Minister for Education see to it that at least those boys who come from villages are at least fed by mid-day meal scheme?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நாம் ஒரு முறையை வைத்திருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பகுதி மாணவர்கள் மதிய உணவைப் பெறுகிற வாய்ப்பு வசதியைப் பெறலாம் அதிலிருந்து உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் அதற்கென்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிற குழுவில் ஆசிரியர், டி. இ. ஓ. போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள மதிய உணவுக் குழுவில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் இடம் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பார்த்து தொலைவில் இருந்து வருகிற

1970 மார்ச் 31]

மாணவர்களில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பகுதியினருக்குக் கிடைக்கும் வீ.தத்தில், குறிப்பாக ஏழை எளியவர்கள் இடம் பெறக்கூடிய அளவிற்கு, தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதால் உறுப்பினர் அவர்களின் கோரிக்கையை ஓரளவிற்கு நிறைவேற்றலாம்.

Leave salaries of Corporation Teachers.

* 613 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that there is inordinate delay in the disbursement of leave salaries of the Corporation teachers ; and

(b) if so, the reasons therefor ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : Is it not a fact that Corporation teachers who went on leave made a representation to Government that in spite of their repeated requests, the authorities in Ripon Buildings were not in a position to disburse their salaries when they were on leave?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்களுடைய விடுப்பு அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகுதான், லீவ் சாங்க்ஷன் செய்தபிறகுதான் அச்சம்பளம் அளிக்கப்படவேண்டும். லீவ் சாங்க்ஷன் செய்வதில் காலத்தாழ்வு ஏற்படவில்லை. சிலவிடங்களில் மெடிக்கல் சர்ஜிபிகேட் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி சான்றிதழ்கள் வருவதில் காலத்தாழ்வு ஏற்படுகிறது. எதிர்பார்க்கப்படுகிற அச்சான்றிதழைக் கொண்டு வருவதில் காலத்தாழ்வு ஏற்படுவதினால் சம்பளம் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. உடனடியாக அந்த முறைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படுமானால் விடுப்புச் சம்பளம் கொடுப்பதில் எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லை, எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. உடனுக்குடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சில கேஸ்களில் அப்படி நடைபெறாமல் இருந்தால் சர்ஜிபிகேட் காலா காலத்தில் வராமல் இருப்பதுதான் காரணம். அது வந்தவுடன் கொடுக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒருசில கேஸ்கள் தவிர மற்றபடி காலத்தாழ்வு எதுவும் ஏற்படவில்லை என்றுதான் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் அவர்கள் குறிப்பு தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இந்த மாதிரி லீவ் போடுகிறவர்களுக்கு அரைச் சம்பளம்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை மாற்றி முழுச் சம்பளமும் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போதிருக்கிற நிலைமை களை மாற்றுவதற்கான எத்தகைய சூழ்நிலையும் ஏற்படவில்லை.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : பத்து ஆண்டுகள் வேலை பார்த்த பின் சில தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளுக்குச் செல்லக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு வருடாந்திர விடுமுறைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் சர்வீஸை விட்டுப்போகும் என்ற நிலைமை ஏற்படுவதால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அந்த விடுப்புச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

[1970 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாநகராட்சி ஆசிரியர்கள் பற்றிய கேள்வி இது. உறுப்பினர் அவர்கள் தனிக் கேள்வி போட்டால் அவர்கள் கேட்கிற விவரங்களைச் சேகரித்துத் தரலாம்.

திரு. டி. மார்டின்: பொதுவாக இப்படி லீவ் போடும், கார்ப்பரேஷன், பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு மாதாமாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. குறிப்பாக, திருச்செந்தூர், சாத்தான்குளம், உடன்குடி, ராதா புரம் போன்ற இடங்களில் அப்படி சம்பளம் கொடுக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள் . . .

திரு. நா. வீராசாமி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். கேள்வி நேரத்தில் இந்தமாதிரி குற்றச்சாட்டுக்கள் எல்லாம் சொல்லலாமா?

THIRU T. MARTIN: Please hear me. In my and your constituencies the teachers have not been paid . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Dr. Hande.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact that teachers of Corporation schools do not get their leave salary within a reasonable time and that instances have been brought to my notice of teachers having not received salary even after months of their availing leave, Lady teachers did not get payment for their maternity leave and curiously enough some had subsequently gone on second maternity leave although payment for first maternity leave had not been made? Will the Hon. Minister assure us whether he would investigate the whole matter and see why complaints like these are brought to the notice of hon. Members of the Legislature in this regard?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாநகராட்சி மற்ற ஆணையாளர் அவர்கள் இதில் காலத்தாமதவு எதுவும் ஏற்படவில்லை என்ற குறிப்பைத்தான் எங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் காலத்தாமதவு ஏற்படுகிறதென்றால் அவர்கள் மெடிக்கல் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதில் காலத்தாமதவு ஏற்படுவதால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தனியாக அப்படிக் கொடுக்கப்படாத சூழ்நிலை இருந்தால் உறுப்பினர் அவர்கள் அதை என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்களேயானால் அதுபற்றி ஆராய்ந்து என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்ற முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம்.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact that family pension has not been paid to the family members of deceased employees of Corporation? No money has been given. In fact cases are pending from 1963 and 1964. Many Corporation teachers who had retired had not been paid their gratuity and pension even after several months after retirement. Is it possible to create a cell to deal with such cases and to alleviate the sufferings and hardships of the poor teachers and their families concerned?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இது லீவ் சாலரியைப் பற்றிய கேள்வியாக இருப்பதால் அதைப் பற்றிய குறிப்புதான் என்னிடம் இருக்கிறது. குடும்ப ஓய்வூதியம் தரப்படாமல் இருக்கிற சூழ்நிலை பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அது என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமேயானால் அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஆணையிடலாம்.

1970 மார்ச் 31]

Teachers' Training Colleges.

* 614 Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that lessons were not taught in English Medium in the Teachers' Colleges at Saidapet and Katpadi during 1968; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ & இ) கல்வி ஆண்டு 1967-68 லிருந்து சைதாப்பேட்டையிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் எல்லாப் பாடங்களும் தமிழிலேயே கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தாடி விட்டது. ஆனால் காட்பாடியிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் தமிழ் மாணவர்கள் அல்லாதவர்களை ஆங்கில வகுப்பு 1968-69-ல் துவக்கப்பட்ட ள்ளது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: There was an English medium section in Katpadi Training College previously. But in 1960 the Principal of the Saidapet Training College issued a circular just like G.O. stating that all non-Tamil candidates should not apply for seats and therefore the boys were not able to submit their applications to the College . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Put the question.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: May I request the Hon. Minister to state whether non-Tamil medium section was opened there and boys admitted in Katpadi training college in 1968-69?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: 1967-68-ல் எல்லா வகுப்புகளிலும் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தர விடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்ததற்கு இணங்க அதை ஆராய்ந்து தாய்மொழி தமிழ் அல்லாத மாணவர்களுக்கு இப்பாடு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக 1968-69-ல் நாற்பது பேர்கள் அடங்கிய வகுப்பு ஒன்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1968-69, 1969-70-ல் ஒரு வகுப்பு ஆங்கிலத்தில் காட்பாடி பயிற்சிக் கல்லூரியில் இருந்து வருகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: I thank the Hon. Minister for the information given, viz. that an English medium section was opened in 1968-69. Since it was not known to many boys, a number of boys were not able to send applications. At least now, after the information of the Hon. Minister, it would be better if that information is published through the District Educational Officers to all so that applications may come in large numbers?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: 1968-69-ல் ஒரு வகுப்பு தொடங்கப்பட்டுவிட்டது என்பது தெரிந்திருக்க வேண்டும். இப்போது தெரிவித்திருப்பதிலிருந்து அதைப் பலரும் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். அரசினர் நடத்துகிற பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் நாம் முழுக்க தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கிற முயற்சியை எடுத்திருக்கிறோமே தவிர தனியார் நடத்துகிற பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் ஆங்கிலமே பாட

[1970 மார்ச் 31]

மொழியாகப் பலவிடங்களில் இருந்து வருகிறது. அப்படிப் படிக்க விரும்புகிற மாணவர்களுக்கு இடர்பாடு ஏற்படாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Whereas I do not for a moment belittle the importance of learning the mother-tongue, Tamil, and whereas the study of English makes a man perfect, will the Government come forward along with developing the mother-tongue, viz. Tamil, the regional language, to teach the trainees in B.T. both in English and Tamil so that they may be better able to teach when they come to teach in the schools?

முற்பகல்
9-30

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறுகின்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் ஆங்கிலம் மூன்றுவது வகுப்பிலிருந்து கட்டாயப்பாடமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலப் பயிற்சி தருவதிலே மேம்பாடு எய்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பல்வேறு முறைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் முறையிலேயும் ஆங்கில டீச்சிங் பயிற்றுவித்து ஆங்கில அறிவைக் கொடுக்க முயற்சிகள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலம் தனிப்பாடமாக இருக்கிறதா இல்லையா என்ற விளக்கக்குறிப்பு இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை. ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. படித்து விட்டு சேரமுடியும். ஆகவே, பி. ஏ. வரையிலும் ஆங்கிலமொழியும் வேற்றுமொழியோ அல்லது வேறு தாய்மொழியோ கட்டாயப் பாடமாக வைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் ஆங்கில பி. ஏ. படித்துவிட்டு பி. டி. க்கு வருவதால் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் போதிய அளவிற்கு அறிவு படைத்தவர்களாகியிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலோடு பேசியிருக்கிறேன். பயிற்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலப் பயிற்சியை மேலும் உருவாக்க, புதிய முறைகளைக் கையாளும் வகையில் அவர்கள் ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். கோடைகால வகுப்புகள், மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்த பேருதவி செய்து வருகிறார்கள்.

Opening of Hindi schools.

* 615 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state whether the Government are aware that the Education Ministry of Government of India is formulating a detailed scheme for opening Hindi Vidyalayas in select places in Tamil Nadu for teaching Hindi to those who are desirous of learning it?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : Consequent on our language policy namely teaching only Tamil and English in our schools and whereas we have decided to discard the teaching of Hindi in our State, is the Government aware of the fact that, as Education is falling in the concurrent list, the Government of India is taking steps to open Hindi Vidyalayas in our State wherever people come forward to learn Hindi because of our intransigent attitude towards the language?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இரு மொழித்திட்டம் வந்ததற்குப்பிறகு இந்த ஆசிரியர்களுக்கு வேலை யப்புத் தேடித்தருவதற்கு இந்த அரசு அக்கறையெடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இதற்கு முன்பு எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கும் நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

1970 மார்ச் 31]

2,395 இந்தி ஆசிரியர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் 67 பேர்களுள் பார்ட்-ஏ-யின் கீழ் ஆசிரியர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். 1,627 இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு வேறு வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 651 இந்தி ஆசிரியர்கள் அவர்கள் தற்காலிகமாகவோ அல்லது தகுதி யில்லாத ஆசிரியர்களாகவோ அல்லது பகுதி நேர ஆசிரியர்களாகவோ இருந்தவர்கள் மட்டும் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்பொழுது, தகுதி படைத்தவர்களுக்கு, வேறு வேலைக்குத் தகுதியிருந்தால், அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கருதி 13 பேர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக இந்திப் பள்ளிகள் நிறுவும் யோசனை இல்லை. ஆனால் இந்தி பிரசார சபா 360 பள்ளிக்கூடங்களை, ஓராசிரியர் பள்ளிகளைத் துவக்கவிருப்பதாகவும், இந்திய அரசு தங்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசு under consideration என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கமே ஆரம்பிப்பதாக இல்லை என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில், இந்திய அரசாங்கமே இந்திப் பள்ளிக்கூடங்களை வைக்கப் போகிறார்களாமே என்று மாணவர்கள் கிளர்ச்சியேற்பட்டபோது, இதற்கு டெல்லியிடம் விளக்கம் கேட்ட நேரத்தில், இந்திய அரசாங்கமே துவங்குவதாக இல்லை, இந்தி பிரசார சபா கேட்டிருக்கிறார்கள், அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியபடி தனியாக இந்தி படிப்பவர்களுக்கு வகுப்புகள் நடத்தி வருகிறார்கள். விரும்புகிறவர்கள் தாங்களாகவே சென்று படிக்கிறார்கள். அரசின் மூலமாக, அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருமொழித்திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தி மொழியைத் தனியாக இந்தி பிரசார சபா சொல்லிக்கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அதன் முயற்சியிலே ஏற்படுத்தி, நடக்கும் வகுப்புகளுக்கு விரும்புகிறவர்கள் சென்று படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்தான் முழுமையோடு கற்றவர்கள் என்ற கருத்தோடு பேசினார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் அது உண்மை என்று சொல்லுகிறார்கள். அடுத்தபடியாக, தமிழ் நாட்டின் மொழிக்கொள்கையில் இந்தி ஆசிரியர்கள் வேலை தேடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் மட்டும் படித்தவர்களை முழு மனிதன் என்று ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்களா, இல்லையா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுகிறேன்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் இந்தியைப் பரப்புவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் இந்தியப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைக்க இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, இதுபற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப் பட்ட செயற்குறிப்பு இந்த அரசுக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இந்தியை நீக்கிவிட்ட தமிழகத் தில் மத்திய சர்க்கார் மறைமுகமாக இந்தியைத் திணிக்க இருப்பதாகக் கருத்து இருக்கிறதே, இந்த அரசு அதைத் தடுத்து நிறுத்த என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்று இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபிறகு, மறைமுகமாக எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அப்படி வருவதைத் தடுத்து வந்திருக்கிறது, இனியும் தடுத்து வரும். அந்த முறையிலே கிளர்ச்சி யேற்பட்டபிறகு, அவர்கள், நாங்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள், அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது, முடிவு செய்யவில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு எதுவும் இந்த அரசுக்கு அனுப்பப்படவில்லை.

[1970 மார்ச் 31]

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: சார், தமிழகத்தில் இருமொழித் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் மத்திய சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிகளிலும், தமிழக அரசு நடத்தும் பள்ளிகளிலும், அல்லது தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளிலும், தமிழ் நடக்காத பள்ளிக்கூடங்கள் ஏதேனும் உண்டா? அப்படியிருந்தால் தமிழை இரண்டாவது மொழியாக நடத்த, குஜராத்தி, மராத்தியைத் தாய்மொழியாக வைத்து நடத்தும் பள்ளிகளில், தமிழை இரண்டாவது மொழியாக நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்படிப் பட்ட வகையில் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்குப் பிறமொழிப் பாடத்திட்டங்கள் நடத்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியல்லாமல், இரண்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பாடம் நடத்த சென்னை மாநகரில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13 மொழிகளிலும், பிற மொழிகளில் பாடம் நடத்த நாம் இந்த மாநிலத்தில் அனுமதித்திருக்கிறோம். இரண்டாவது பாடமாகக் கட்டாயம் தமிழ் படிக்க வேண்டும். வேறு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு படிப்பவர்கள், கட்டாயமாக இரண்டாவது பாடமாகத் தமிழைப் படிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் படுகிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி: தலைவரவர்களே, ஆங்கிலம் கற்றவர்கள்தான் முழுமையான மனிதர் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் தமிழை முழுமையாகக் கற்றவர் முழு மனிதர் இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அப்படிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதன்படி எண்ணம் கொண்டவர்கள் சிலபேர் நாட்டிலே இருக்கத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலேயும், தமிழை அறிந்து, தமிழைத் தெரிந்து முழுமை பெற்றவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களின் கருத்திற்கு வைத்து, மொழி மட்டும் முழுமையான மனிதர்களை உருவாக்குவது அல்ல என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. மார்க்ஸ்: ஸ்பீக்கர் சார், வருஷாவருஷம் இந்தி மொழி அபிவிருத்திக்காக மத்திய அரசு ஒரு தொகை ஒதுக்குகிறது, அதாவது இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் இந்தியைப் பரப்புவதற்காக அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதேபோல் ஒதுக்கப்படும் தொகையில் தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று தெரியுமா? இந்த அரசு அந்தத் தொகையில் பங்கு கேட்டிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் தமிழக அரசாங்கம் தமிழ் பேசாத மாநிலங்களில் தமிழைப் பரப்புவதற்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கீடு செய்து, அதற்கான செலவு செய்யத் திட்டம் வைத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்திய அரசு இந்திக்கு என்று அப்படித் தனிச் சலுகை கொடுப்பதை இந்த அரசு எதிர்த்துக் கிறது. அது கல்வியமைச்சர் மாநாட்டிலும் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கு மட்டும் 9 கோடி, 10 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்குச் செலவுவிக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயும் கூட இந்தியைப் பரப்புவதற்காக 9 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தி மொழியான ஒரு மொழிக்கு மட்டும் வாய்ப்பளித்துவிட்டு, மற்ற மொழிகளுக்கு வாய்ப்பு வசதி ஏற்படாவிட்டால் நாளடைவில் ஒரு மொழிக்கு மட்டும் தான் எல்லா வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன என்ற நிலை ஏற்பட்டு விடும். அந்த அளவிற்கு மற்ற மொழிகளுக்கும் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மொழிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். ஒரு மொழிக்கு வாய்ப்பு கொடுப்பதை இந்த அரசு எதிர்த்துக் கிறது. மற்ற மொழிகளுக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறது. வேறு பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வற்புறுத்துகிறார்கள்.

1970 மார்ச் 31]

அதற்குப்பிறகு, ஒரு மாநிலத்தில், மொழி வளர்ச்சிக்கு 1 கோடி ரூபாய் அளவிலே தருவது என்று சொன்னால் மற்ற மாநிலங்களுக்குக் குறைவாக வந்தால், இந்திக்கு மட்டும் தனிச் சலுகை கொடுப்பதை மாற்றி எல்லா தேசிய மொழிகளும் சம வாய்ப்பும், வசதிகளும் பெற வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறது. அந்தத் தொகை எல்லா மொழிகளுக்கும், குறிப்பாக நம்முடைய தாய்மொழிக்கும் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறது, மேலும் வலியுறுத்தி வருகிறது.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவரவர்களே, இந்தி மொழியில் இலக்கியங்கள், மற்ற விஞ்ஞான நூல்களை வளர்ப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் பொது நிதியிலிருந்து செலவழித்து வருகிறது. இந்த முயற்சி வெற்றி பெற்றால், இந்தி மொழி வளர்ச்சிக்கு மட்டும் மத்திய அரசு தொடர்ந்து உதவினால், மற்ற பிரதேச மொழிகளுக்குக் கெடுதல் ஏற்படும் என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஆபத்திலிருந்து தப்புவதற்காக, இந்தியை, அது வழங்கும் பிரதேச அரசுகளே வளர்க்க வேண்டும்; மத்திய அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது என்ற அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதைத் தான் முதலிலேயே நான் குறிப்பிட்டேன். ஒரு மொழிக்கு மட்டும் வாய்ப்பு கொடுத்தால், அந்த மொழியில் மட்டும்தான் வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கின்றன என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்ற கருத்தை நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். மேலும் கல்வியமைச்சர்கள் மாநாட்டில் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தி பேசுகின்ற ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒரு கோடி ரூபாய் என்ற அளவில், இந்தி பேசுகின்ற 4 மாநிலங்களுக்கு 4 கோடி ரூபாய் அந்த வகையிலே கிடைக்கும். எனவே, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் என்று ஒதுக்கவதைவிட மொழிக்கு என்று ஒதுக்குவதால் அந்தந்த மொழிகள் வளர முடியும். உத்தரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், ஹாரி மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் என்னும்பொழுது நமக்கும் 1 கோடி, ஆந்திராவிற்கும் 1 கோடி என்றால் நம்முடைய தமிழ் மொழிக்கு 1 கோடியும், ஆந்திராவிற்குத் தெலுங்கிற்கு ஒரு கோடியும்தான் கிடைக்கும். ஆனால் அந்த 4 மாநிலங்களுக்கும் 4 கோடி ரூபாய் கிடைத்து இந்தி வளர முடியும். இதைத் தவிர மத்திய அரசு 9 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறார்கள். இதைத் தான் எதிர்த்துச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், மாநிலத்திற்கு மாநிலம் என்று ஒதுக்காமல் மொழிகள் என்று ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது.

பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் பொருட்காட்சி

* 616. வினா—**திரு. கரு. சீமைச்சாமி:** மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கட்டபொம்மன் காலத்துப் பொருள்களைக் கொண்ட பொருட்காட்சியை பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆம் என்றால் எப்போது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்ட கட்டபொம்மன் காலத்துப் பொருட்களைக் கொண்ட பொருட்காட்சி ஒன்றை நடத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் தற்போது இல்லை. எனினும், பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்ட அரண்மனைப் பகுதிகளைப் பொதுமக்கள் தாராளமாகப் போய்ப் பார்க்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: கட்டபொம்மன் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோட்டை ஒன்று கமுதியில் இருக்கிறது. அந்தக் கோட்டை பீரங்கி சுட்டால் கூட

[1970 மார்ச் 31]

இடிந்து விழக்கூடாத அளவுக்கு ஒரே நாளில் கட்டப்பட்டது. அந்தக் கோட்டையினுடைய மாதிரியை அந்த இடத்தில் பார்வைக்கு வைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் இப்படிப்பட்ட பணிகளையெல்லாம் படிப்படியாக மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தப் பணிகளில் கழுதிட்கோட்டை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விவரக் குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட கோட்டைகள், பழங்காலச் சின்னங்கள் ஆகியவற்றை அகழ்ந்து எடுத்து, அதன் மூலம் வரலாற்றுச் சிறப்பையும், பெருமையையும் நிலைநாட்டும் வகையில் இந்தத் தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: விடுதலைப் போரைத் துவக்கி வைத்து, முதல் முழக்கம் செய்து தமிழ் நாட்டிற்கே தனிப் பெருமை தேடித்தந்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னத்தைப் பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் அமைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே! எப்படிப்பட்ட நினைவுச் சின்னம் என்பது பற்றிய குறிப்பு இல்லை. அங்கே ஒரு கட்டபொம்மன் உருவச்சிலை தனியார் ஒருவரால் நிறுவப்பட்டு, அது திறக்கப் பட்டிருக்கிறது. விரைவில் அது திறக்கப்படுவதற்கான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் இருக்கிற அரண்மனையின் அடித்தளம் மட்டும் இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்ட பொருள் தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு பொருட்காட்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அதில் அந்தப் பொருள்கள் வைக்கப்படவேண்டும் என்று அங்கிருக்கிற மக்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு இதுவரையில் மேற்கொண்டதாக இல்லை. ஆனாலும் கூட, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இந்தப் பொருள்களையெல்லாம் கொண்டுபோய் சில நாட்களுக்குப் பொருட்காட்சி வைத்துக் காட்டுகிற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வீரசெக்கம்மாள் கோவில் திருவிழா 1969-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 9, 10 நாட்களில் நடைபெற்றது. அப் பொழுது தாற்காலிகப் பொருட்காட்சி ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதில் இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் வைக்கப்பட்டு, மக்களுக்குக் காட்டப்பட்டன. அங்கே நிலையான ஒரு பொருட்காட்சி வைக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அந்தப் பொருள்களை சென்னையில் வைத்திருந்தால் தான், இங்கே வருவோர், போவோர் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, சென்னையில் கொண்டுவந்து தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் அவைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் நினைவுச் சின்னம் எழுப்பவேண்டும், எப்படிப்பட்ட முறையில் எழுப்பவேண்டும் என்பதை எதிர்காலத்தில் சிந்திக்கவேண்டும்.

திரு. எஸ். அக்னிராஜு: கயத்தாற்றில் கட்டபொம்மன் சிலை இருக்கிறது. அது ஒரு சினிமா நடிகரின் முகச்சாயலாக இருக்கிறது, உண்மையான கட்டபொம்மன் முகத்தோற்றம் அந்தச் சிலையில் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தச் சிலையை எடுத்துவிட்டு, உண்மையான கட்டபொம்மன் முகச்சாயலுள்ள சிலையை அமைப்பதற்கு ஏதாவது செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: உண்மையான கட்டபொம்மன் சிலையினுடைய குறிப்புகள் மாண்புமிகு உறுப்பினரிடத்தில் இருக்கும்மாதலால், அதை அரசுக்கு அனுப்பிவைக்கலாம். அதற்கேற்ற அளவுக்கு, பொருத்தமான அளவுக்கு வைக்கப்படும். மதுரையில் கூட கட்டபொம்மன் சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டபொம்மன் சிலை ஒலியங்கள் மற்றவைகளின் அடிப்படையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் கயத்தாற்றில் கட்டபொம்மன் சிலை உருவாக்கப்பட்டு, திறக்கப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த குறிப்புகள் எப்படியிருந்தாலும், கட்டபொம்மன் என்று காட்டக்கூடிய வகையிலே

1970 மார்ச் 31]

அமைந்திருக்கிறது. அதற்காக இருக்கிற அகக் குறிப்புகள், அகச் சான்றுகள், புறச்சான்றுகள், ஒவியங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வைத்து சிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புதுரக வேர்க்கடலை

*591 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசனநல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) புதிய ரக நிலக்கடலை (Groundnuts) பரீட்சார்த்தமாக ஏதேனும் பயிரிடப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், எங்கு பயிரிடப்பட்டது?

(உ) ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கிடைத்த மகசூல் (Yield) எவ்வளவு?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :

(அ) ஆம், புதிய ரக வேர்க்கடலை டி. எம். வி. 7 முன்னோடி முறையில் பல இடங்களில் பயிரிடப்பட்டது.

(இ) திண்டிவனம் மண்டல ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மூன்று ஆண்டுகளும், திருக்குப்பம் நெல் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஓர் ஆண்டும், பொள்ளாச்சி வேர்க்கடலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மூன்று ஆண்டுகளும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உழவர்களது நிலங்களில் 10 இடங்களில் சேர்ந்தார்போல் மூன்று ஆண்டுகளும் பரிசோதிக்கப்பட்டது.

(உ) சராசரியாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 585 கிலோ வேர்க்கடலை கிடைத்தது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, புதிய ரக நிலக்கடலை விளைவிப்பதற்கு மொத்தம் எத்தனை நாட்கள் ஆகின்றன? ஏக்கர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது? புதிய ரக நிலக்கடலையில் எண்ணெய் சத்து எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மொத்தம் 105 நாட்கள் பிடிக்கும் இந்தப் பயிர் வருவதற்கு. ஒரு ஹெக்டாருக்கு 1,400 கிலோ கிராம் சராசரி விளைச்சல் கிடைக்கும். டி. எம். வி. 2-க்கும், இதற்கும் இருக்கிற வித்தியாசம், டி. எம். வி. 2-ஐ விட டி. எம். வி. 7-ல் நல்ல எண்ணெய் வளமும், பருப்பு வகை அளவு அதிகமாகவும் இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. பொதுவாக, முழுவதும் முற்றிய நிலைக்குப் பிறகு 15 நாட்கள் வரையில் 93.7 சதவிகித அளவுக்கு இழக்கும் திறன் பெற்றிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. டி. எம். வி. 7 வகைக்கு அதிக அளவு உரமிட்டால், நல்ல முறையில் வரும் என்றும், டி. எம். வி. 2 வகைக்கு அதிக அளவு உரமிட்டால் நல்ல முறையில் வராது என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த இரண்டு வகைகளுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. டி. எம். வி. 7 வகையில் அதிக எண்ணெய் சத்து இருக்கிற காரணத்தினால், நல்ல முறையில் வருகிற காரணத்தினால், 105 நாட்களில் நல்ல பயிர் வருவதினால், பரீட்சார்த்தமாகப் பல இடங்களில் இந்த வகை பயிரிடப்பட்டு வருகிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்று விவரம் இப்பொழுது இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தருகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : இந்தப் புதிய ரக வேர்க்கடலையில் நல்ல எண்ணெய் வளம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் எண்ணெய் விலை ஏறக்கூடிய நிலைமையில், தமிழக அரசு ஐ. ஆர். 8 போன்ற நெல் வகைக்கு அதை ஊக்குவிக்கும் முறையில் கடன் முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுப்பது போன்று, புதிய ரக வேர்க்கடலைக்கும் கடன் வசதி ஏற்பாடு செய்து, நிலக்கடலை உற்பத்தியை அதிகமாக ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1970 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: விவசாய மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின்பொழுது விரிவாக அனைவரும் பேச இருக்கிறோம். அப்பொழுது நான் இதற்குப் பதில் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: இந்தப் புதிய ரகம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? எக்ஸ்பெரிமெண்டலாக செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. விதைகள் எல்லோருக்கும் விநியோகம் செய்வதற்கு வழி வகுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இருந்தால், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இனிமேலாவது விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: புதிய ரகம் என்று தான் சொன்னேன். எனவே, இதை முழுவதும் பரீட்சித்தபிறகு மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு நிச்சயம் செய்யப்படும்.

Export of rat skins

* 592 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare, with reference to question No. 456 (576) answered on the floor of the Assembly on 25th March 1969, be pleased to state the steps taken by the Government to explore export market for rat skins?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: சென்னை, மத்திய தோல் தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சி நிலையத்தினருடனும், பெங்களூர், எலி ஒழிப்பு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஓ. ஜி. ராஜாளுவுடனும் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. எலித் தோலை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவே என்று விசாரணைகள் மூலம் தெரியவருகிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: எலித் தோல் மிக வலுவானது என்றும், எலித் தோலினால் செய்யப்பட்ட பர்ஸ்கள், பைகள் எளிதில் கிழிவதில்லை என்றும், ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளில் எலித் தோலுக்கு கிராக்கி இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதபற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ந்ததா? இதுவரையில் ஆராயாவிட்டால், இதை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா? அதனால் எலித் தோலையும்கொஞ்சம் குறைபுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: பங்களூர் எலி ஒழிப்பு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஓ. ஜி. ராஜாளுவுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. அவர் மிகச் சிறிய அளவுக்குத்தான் எலித் தோலை விரும்புவதாகக் கூறப்பட்டது. இந்த எலித் தோல் என்பதில், பெருச்சாளித் தோல்தான் தேவைப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். விவசாயிகள் இவற்றை சாதாரணமாக வயல் வெளிகளில் பிடிக்கிறார்கள். அவற்றை பிடிக்க 10 பைசா, 20 பைசா என்று கொடுக்கப்படுகிறது. பெருச்சாளிகளைப் பிடித்து, உடனேயே தோலை உரித்து, குந்தகம் இல்லாமல் அதை 'பிளெவில்' தோய்த்து, உலர்த்திக் கொடுத்தால், ஒரு தோலுக்கு 25 பைசா வீதம் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இது சிரமமாக இருப்பதால் விவசாயிகள் இதில் அக்கறை காட்டவில்லை; இதைத் தொடர்ந்து செய்யமுடியவில்லை.

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடக்கே இருக்கின்ற ஒரு மந்திரி எலி சத்துள்ள உணவு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தக் கேள்வி அனுமதிக்கப்படவில்லை. திரு. பூபதி.

1970 மார்ச் 31]

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த எலித் தோலை எந்த அளவுக்கு அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடிகிறது? ஏதாவது அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கிறதா? கேரளாவில் தவளைகளை ஏற்றுமதி செய்து அந்நியச் செலாவணி பெறுகிறார்களே அதேபோல் செய்யத் திட்டம் எதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அதைத்தான் சொன்னேன். எலியைப் பிடித்து தோலை உரித்துக் கொடுப்பதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன; விவசாயிகள் இதில் நாட்டம் காட்டவில்லை.

திரு. இல. பலராமன் : எலிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவை உணவு தானியங்களைப் பாழ் படுத்துகின்றன என்பது நாடறிந்த உண்மை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட எலிகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று அரசாங்கம் கணக்கெடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : எலிகளின் உற்பத்தியில் உறுப்பினர் இவ்வளவு அக்கறை காட்டுவார்கள் என்றால், நிச்சயமாக துணிக் கேள்வி பேட்டால், அந்தக் கணக்கையும் எடுத்துக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

Instructors in Industrial Training Institutes

* 617 Q.—**DR. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu Industrial Training Institute Instructional Staff Association have submitted any Memorandum to the Hon. the Minister;

(b) if so, the details of their demands;

(c) whether this Government propose to consider any of their demands; and

(d) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சபை முன் ஒரு விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister be pleased to state the persons who had been trained in these I.T.I. every year and the number of people who got employment? I think there are a large number, nearly 50 per cent who are without employment. If so, will the Hon. Minister state what steps he proposed to take to see that these people are given employment?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கேள்வி ஐ. டி. ஐயில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் பற்றியது.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : அந்த ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகளில் ஒன்று, அவர்களுடைய ரிடைர்மென்ட் வயது 55-க்குமேல் நீட்டவேண்டும் என்பது. மற்ற இடங்களில் டீச்சிங் ஸ்டாப்களுக்கு 55-லிருந்து 58 என்று உயர்த்தப்பட்டிருப்பதுபோல், இங்கேயும் இவர்கள் டீச்சிங்ஸ்டாப்களாக இருப்பதால் அதே சலுகையைக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது 55 வயதாக இருப்பதையே யார் யாருக்குக் குறைக்கலாம் என்றுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது, ஆனால் இருப்பதை எடுக்கக்கூடாது என்று ஆசிரியர்களுக்குக் குறைக்கவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதால், 55 வயதைக் கூட்டுவதாக இல்லை.

[1970 மார்ச் 31]

Air Port for Salem

* 618 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether this Government has renewed its request to Central Government for establishing an Air Port at Salem; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம். சேலத்தில் விமான தளம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பை மறு ஆய்வு செய்யுமபடி இந்த அரசு, இந்திய அரசைக்கேட்டுள்ளது.

(இ) சேலத்தைச்சுற்றி தொழில்கள் பெருகிவருவதன் காரணமாக, சேலத்தில் விமான தளம் ஒன்று கட்டுவது அப்பகுதியில் விமானப் போக்குவரத்து வசதி செய்வது ஆகியவை குறித்த அவசியத்தை இந்த அரசு வற்புறுத்தியுள்ளது. இதற்காக சேலம் நகரிலிருந்து சுமார் 3 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள விமான தளத்திற்கான ஏற்ற இடங்ளைப்பற்றியும் கருத்து தெரிவித்துள்ளது. ஆனால் சேலத்திற்கு விமானப் போக்குவரத்தை நடத்துவதற்குப் போதுமான போக்குவரத்து வாய்ப்புகள் இல்லையென்றும், நான்காம் திட்டத்தில் மற்றைய முக்கியமான, உடனடி அவசரமுள்ள திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டிய அவசியமிருப்பதால் சேலத்தில் விமானக்கூடம் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பை திட்டத்தில் சேர்ப்பது இயலாது என்று இந்திய அரசு இவ்வரகக்குத் தற்போது தெரிவித்துள்ளது.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister impress on the Central Government that in view of the fact that we are likely to get the pelletisation plant at Salem, it is necessary that an aerodrome is set up at Salem and that it is all the more necessary now than before? Will the Hon. Minister be able to tell us whether any other city in Tamil Nadu had been recommended by the State Government for setting up an air field and whether the Central Government have accepted that proposal for construction of any other airfield in Tamil Nadu?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : We have very strongly impressed upon the Central Government but they have rejected our claim. We have not recommended for any other aerodrome in Tamil Nadu.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, சேலத்தில் உருக்கலை ஏற்படும் என்பதாலும், தொழிற்பேட்டை புதிதாக துவக்க இருப்பதாலும் அங்கே ஒரு விமான நிலையத்தை ஏற்படுத்த மத்திய சர்க்காரை நம் அரசு வலியுறுத்தி, இந்தத் திட்டத்திலேயே அதுவும் இணைக்கப்பட்டு உருவாக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியதுபோல், ஏற்கனவே வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். மீண்டும் வலியுறுத்தி, அதற்கான முயற்சி எடுப்போம்.

திரு. எம். கரேந்திரன் : சார், விமான தளங்கள் ஏற்படுவதில் போக்குவரத்து நபர்கள் எத்தனை தேருவார்கள் என்பதைப் பொறுத்தும், சேலம் உருக்கலை, மேட்டூரில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதாலும்

1970 மார்ச் 31]

போக்குவரத்துக்கு எவ்வளவு ஆட்கள் கிடைப்பார்கள் என்பதையும் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே, அங்குள்ள தொழிற்சாலைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் விமான தளத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்திருக்கிறார்களா? அதுபற்றி சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தனியார் விண்ணப்பங்கள் பற்றிய விவரக் குறிப்பு இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை. நம்முடைய அரசு வற்புறுத்தியிருக்கிறது. மீண்டும் வற்புறுத்தும்.

திரு. சி. வீரமணி : தலைவர் அவர்களே, சேலத்தில் விமான தளம் அமைக்க மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு ஆகிறது? சங்ககிரியில் சேலம் தொழில்பேட்டை, தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருவதால், விமான நிலையம் முக்கியமானது என்ற அடிப்படையில் மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்தி உடனடியாகக் கொண்டு வர முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : விமான தளத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளை நம் அரசு செய்து வருகிறது. ஏற்கனவே செய்திருக்கிறது. மீண்டும் வலியுறுத்தும். விமான தளம் அமைக்க நில ஆர்ஜிதம் செய்ய ரூ. 8 லட்சம் ஆகும் என்று மதிப்பீடு.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sometime back there was a proposal to construct airports in every district headquarters. May I know from the Hon. Minister whether that proposal is under consideration of Union Government or State Government?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : விமான தளத்தை அமைத்தால் வரக்கூடிய வருமானம், ஏற்படக்கூடிய செலவு, போக்குவரத்து வசதிகள் இவையெல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மாவட்டத்திற்கு ஒரு விமான நிலையம் என்பது பற்றிக் குறிப்பு இல்லை.

Rameswaram-Dhanushkodi road

* 619 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government propose to form a eight-mile long all-whether road from Rameswaram to Dhanushkodi;

(b) if so, at what cost; and

(c) when the work will start?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ-உ) இராமேஸ்வரம் நகரிலிருந்து தனுஷ்கோடிக்கு எல்லாக்கால நிலைமைகளிலும் செல்லக் கூடிய சரளைக்கல் சாலை ஒன்று ரூபாய் 21*06 லட்சம் செலவில் ஏற்கெனவே போடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. வினாயகம் : சார். முன்பு ஒரு நாள் புயல் வீசியதே அப்பொழுது தனுஷ்கோடி பாழ் அடைந்து போனது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த கட்சிக்காரர்கள் அதைத் தடுக்க ஒரு சுவர் நீளமாக, ராமேசுவரத்திலிருந்து தனுஷ்கோடிக்கு கடற்கரையில் கட்டவேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்து வந்தார்களே, அந்த யோசனை என்ன ஆனது இப்பொழுது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மத்திய சர்க்காரிடம் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் பரிசீலித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

[1970 மார்ச் 31]

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இந்த ரோட்டுக்குக் கிட்டத்தட்ட 21 லட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். எத்தனை லட்சம் செலவழித்தாலும், ரோடு அமைத்த பிறகு அங்கே மணல் அடித்து மூடிவிடுகிறது. அதுதான் அங்கே பெரும் பிரச்சின. இரவில் ஒன்றுமில்லாமல், பகலில் பார்த்தால் மணல் மூடிவிடுகிறது. அதைத் தடுக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா? சவுக்கு மரங்களை வைத்துத் தடுக்கலாம் என்ற திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது போல, சில வகை மரங்களை வளர்ப்பது பற்றியும் பரிசீலனை செய்கிறோம், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

Idols dug out at Veerapandi

* 620 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether a number of idols were dug out at Veerapandi in Madurai District in July, 1959; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) ஆம்.

(இ) வீரபாண்டி கண்ணீஸ்வரமுடையார் கோவிலில் திருமண மண்டபம் ஒன்று கட்டுவதற்காக அடிக்கல் நாட்டுப்போது, ஈஸ்வரர், ஈஸ்வரி, ஸ்கந்தர், நடராஜர், சிவகாமசுந்தரி, பீடம், சந்திரசேரர், அம்மன் ஆகிய எட்டு திருஉருவச் சிலைகள் கிடைக்கப்பெற்றன.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கண் டெடுக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களையெல்லாம் கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அங்குள்ள மக்களும் பக்தர்களும் கேட்டுக்கொண்டபடி, அந்தச் சிலைகள் தற்காலிகமாகக் கண்ணீஸ்வரமுடையார் கோயிலில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. அதற்கான மற்ற வேலைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிலைகள் எல்லாம் எந்த உலோகத்தினால் செய்யப்பட்டவை? அவைகளின் மொத்த மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கும்? அவை எந்த நூற்றாண்டுக் காலத்தைச் சேர்ந்தவை?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிலைகள் எல்லாம் 'காப்பர் அன்ட் ப்ரான்ஸ்' என்ற இரண்டுவித உலோகங் களினால் செய்யப்பட்டவை என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்தக் கோயில் பாண்டியர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் இந்தச் சிலைகளும் பாண்டியர் காலத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருக்குமோ என்று எண்ணுகிறார்கள். இடைக்காலத்தில் முஸ்லீம்கள் படையெடுத்த காலத்தில் சிலைகளைக் காப்பாற்றி வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் பூமிக்ஷன் புதைத்து வைக்கப்பட்டனவோ என்று கருதப்படுகிறது. அதற்குமேல் விவரங்கள் ஒன்றும் இதுவரை தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, விலையுயர்ந்த சிலைகள் எங்கு தோண்டியெடுக்கப்பட்டாலும், அங்கேயே ஒரு கோயிலை எழுப்பி அதில் வைத்துவிடுகிறார்கள். இனி எந்த இடத்தில் எடுத்தாலும் அவைகளை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்து, தொல்பொருள் காட்சிச்சாலையில் வைத்து, 'இந்தப் பொருள் ஒன்ன நாளில், இன்ன இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது' என்ற விவரக் குறிப்புக்களை எழுதி வைத்துப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய முன்வருமா?

1970 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு கே. வி. கப்பையா : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை பரிசீலிக்கப்படும். ஆனால் அந்தந்தப் பகுதி மக்கள் கண்டெடுத்த பொருள்களை அரசாங்கத்திடம் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்களா என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்.

(அ) வினா நேரத்தில் ஓர் அமைச்சரிடம் கேட்ட வினாவிற்கு மற்றோர் அமைச்சர் வினா கேட்ட உறுப்பினரிடமே ஒரு வினா கேட்டது குறித்து.

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. In all Parliamentary democratic institutions like the Mother of Parliaments in England, the Lok Sabha and the Rajya Sabha in Delhi and our Tamil Nadu Legislative Assembly, the first hour is set apart for question time. In the question time there is almost a battle of wits between the Ministers and the members who put questions irrespective of the political party to which they belong. It is the prerogative of members to put questions and it is the duty of the Ministers to answer. With due deference to my good Friend Mr. P. U. Shanmugam, I wish to say that he put a question and asked me to answer. I could have answered, but I did not answer because I did not want to spoil the prevailing good spirit. Was the Hon. Minister in order in putting a question to me and in my not being allowed to answer? I want a ruling on this.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் மன்றத்திலே கேள்விகள் கேட்பதற்கும், அமைச்சர்கள் பதில் அளிப்பதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லும்போது சில நேரங்களில் பதில் கூட கேள்வி ரூபத்திலே இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். Even the answers can be in the form of questions.

THIRU K. VINAYAKAM : The question was addressed to the Education Minister and it is the Education Minister who has got to answer me, or put a question by way of answer.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், அமைச்சரவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்வார்கள். சில சமயத்தில் திரு. வினாயகம் அவர்கள் செய்யக் கூடிய தவறுகளையும் கட்டிக்காட்டக்கூடிய பொறுப்பு இருக்கிறது. கல்வி, மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் உள்ள கூட்டுப் பொறுப்பில் உள்ளது என்று சொல்லுகிறார்கள். மாநில சர்க்காருடைய அதிகாரத்தில் தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்

(அ) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் மறுநாள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் சட்டப்பேரவை விதி 42ன் கீழ் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லாத காரணத்தினால் நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

4. அறிக்கை அளித்தல்.

மின்சார வாரியம்பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம் பற்றிய 18-வது அறிக்கையை மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சார்பிலே அளிக்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 1970-71ம் ஆண்டுக்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு இப்பேரவையின் பதினாறு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொருட்டு கீழ்க்கண்ட பதினாறு உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள்:—

1. திரு. சி. கோவிந்தராஜன் (நெல்லிக்குப்பம்).
2. திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா.
3. திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன்.
4. திரு. க. முருகேசன்.
5. திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி.
6. திரு. கே. என். குமாரசாமி.
7. திரு. என். கிட்டப்பா.
8. திருமதி சு. சூப்பம்மாள்.
9. திரு. எம். சுப்ரமணிய கவுண்டர்.
10. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
11. திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.
12. திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்.
13. திரு. க. மு. கதிரவன்.
14. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்.
15. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
16. திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால் 1970-71ம் ஆண்டு மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன். அவர்களோடு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும், பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் தலைவர் அவர்களும், அவர்களுடைய அலுவல் காரணமாக இக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் ஆவர்.

மேலும், சட்டப் பேரவையின் 165-வது விதிக்கிணங்க, திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன் அவர்களை இக் குழுவின் தலைவராகப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நியமித்துள்ளார்கள்.

1970 மார்ச் 31]

(இ) அவையினர் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1970-71ம் ஆண்டுக்கான அவையினர் குழுவிற்குச் சட்டப் பேரவையின் பதின்மூன்று உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொருட்டு கீழ்க்கண்ட பதின்மூன்று உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள்:—

- 1 திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி.
- 2 திரு. எஸ். பரமசிவம்.
- 3 திரு. மு. க. து. நடராஜன்.
- 4 திரு. எம். கண்ணப்பன்.
- 5 திரு. ஆ. கோவிந்தராசன்.
- 6 திரு. ந. தருமலிங்கம்.
- 7 திரு. மு. ஆனந்தன்.
- 8 திரு. என். இராஜாங்கம்.
- 9 திரு. எம். சுரேந்திரன்.
- 10 திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்.
- 11 திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர்.
- 12 திரு. ப. தம்பி நாயக்கர்.
- 13 திரு. என். மருதாசலம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை, ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால் 1970-71ம் ஆண்டு அவையினர் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

பேரவையின் 221(1)-வது விதிக் கிணங்க—

1. திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
2. திரு. வீ. சா. இளஞ்செழியன்.
3. ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது.
4. திரு. கே. பி. எஸ். மணி.

ஆகியவர்களை இக் குழுவின் உறுப்பினர்களாகப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நியமித்துள்ளார்கள்.

பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அலுவல் காரணமாக இக்குழுவின் தலைவர் ஆவர்.

5. அரசினர் தீர்மானம்.

மதிப்பீட்டுக் குழுவில் சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களைச் சேர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : “தலைவர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டுக்குரிய சட்டப் பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கென, ஐந்து உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்து, அவ்வாறு நியமனம் செய்த உறுப்பினர்களின் பெயர்களை, பேரவைக்கு அறிவிக்குமாறு இப்பேரவை சட்டமேலவைக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, அரசினர் மசோதாக்கள்.

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மாநிலங்கள் அவைத் தேர்தலின்போது தமிழக அமைச்சர் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. ஏ. கே. கோபாலனிடம் பேசியதாகச் சொல்லப்படுவது குறித்து.

திரு. நா. சொந்தரபாண்டியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், அண்மையிலே நடைபெற்ற ராஜ்ய சபைத் தேர்தலில் நம்முடைய அமைச்சர்களில் ஓர் அமைச்சர், இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. ஏ. கே. கோபாலன் M. P. அவர்களிடம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்புவதற்கு முன்னால் 'இந்த விதியின்கீழ் கொண்டு வருகிறேன்' என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் இப்பொழுது எந்த விதியின்கீழ் இந்தப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வருகிறீர்கள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல, பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன். நம்முடைய அமைச்சர் ஒருவர் திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்களிடம் பேசியதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, பத்திரிகைகளில் எல்லாம் செய்தி வந்திருக்கிறதே, இது உண்மையா? ராஜ்ய சபைத் தேர்தலில் இப்படி ஓட் போட வேண்டுமென்று சொன்னது யார்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்பதை எந்த உறுப்பினரும் எழுப்பலாம். பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் என்று சொல்லும்போது, முதலில் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதி பெற்ற பின்னர்தான் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்கு நான் அனுமதி கொடுக்காதபோது எப்படிக் கொண்டுவர முடியும்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இது முக்கியமான தகவல். இதில் உன்-பாலிமென்டரி என்ன இருக்கிறது? இது நாட்டினுடைய பிரச்சினை. அமைச்சரவைக்கு இழுக்கு தேடக்கூடிய பிரச்சினை. நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று கொண்டுவந்த பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷனுக்கு அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறேன் என்று சொன்ன போது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுந்து, 'நீங்கள் சொல்வது தவறானது' என்று சொல்வது சரியல்ல. தலைவருடைய தீர்ப்பு தவறாக இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் என்று கேட்கிறபோது அப்படிக்கேட்க உரிமை கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அதுவும் எல்லாப் பேப்பர்களிலும் வந்துள்ள ஒரு செய்தியைப் பற்றியது. அந்தச் செய்தி சரியானது என்றோ, தவறானது என்றோ உங்கள் மந்திரிகளில் யாரும் இதுவரை மறுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : "உங்களுடைய மந்திரி" என்று சொல்வதும் சரியல்ல. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கும் அவர்கள்தான் அமைச்சர்கள். எல்லோருக்கும் அமைச்சர்கள். ஆகவே நம்முடைய அமைச்சர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்.

இரண்டாவது, நமக்கு சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளைப் பின்பற்றி சட்டமன்றத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி நடத்தினால்தான் ஒழுங்காக நடத்த முடியும். குழப்பங்கள்

1970 மார்ச் 31]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

இல்லாமல் நடத்த முடியும். அப்படி இதுவரை ஒழுங்காகச் செய்து வருகிறோம். நம்முடைய விதிமுறைகளின்படி சட்டமன்றத்தைப் பேரவைத் தலைவர் நடத்திச் செல்ல எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

இப்போதுள்ள பிரச்சினை திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் முதலில் 'ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை' என்றார்கள். நான் 'எந்த விதியின் கீழ்க்கொண்டு வருகிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அப்படிக்கேட்க பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறது.

எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் அது 'பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்' என்றார்கள். பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியுடன் தான் கொண்டுவர முடியும். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லாது முதலிலேயே பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் என்று கோரியிருந்தால் நான் அனுமதிக்கட வழங்கியிருக்க முடியும். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி, அது எந்த விதியின்கீழ் என்று நான் கேட்க, பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் என்று சொன்ன காரணத்தினால் அதற்கு நான் அனுமதி தரவில்லை என்று தீர்ப்பு அளித்துவிட்டேன். அந்தத் தீர்ப்பு சரியல்ல என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வது இந்த மன்றத்தின் கண்ணியத்தையே பாதிப்பதாக இருக்கிறது. நான் தீர்ப்புக் கொடுத்தவிட பிறகு அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புவதற்கே யாருக்கும் உரிமை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தாங்கள் குறிப்பிட்டது போன்று பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் என்றாலும் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் கொண்டுவர முடியும்.

அதுவும் தேர்தல் என்பது—ராஜ்ய சபா தேர்தலாக இருந்தாலும், மேலவைத் தேர்தலாக இருந்தாலும் அது கட்சிகளின் பிரச்சினையே தவிர அரசின் பிரச்சினை அல்ல. தேர்தல் சம்பந்தமாகக் கட்சிகள் கலந்து கொள்கிறமுறை, கேட்டுக்கொள்கிற முறை, வோட்டு வாங்கிக்கொள்கிற முறை ஆகியவற்றுக் கெல்லாம் கட்சிகளின் தலைவர்களே பொறுப்பு விளக்கம் கொடுப்பதோ, விளக்கம் பெறுவதோ கட்சிகளுக்குட்பட்ட காரியம். இந்த அரசுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இந்த மன்றத்திற்குள் தீரவேண்டிய பிரச்சினையும் அல்ல. பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயமும் அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: என்னுடைய அமைச்சர், நம்முடைய அமைச்சர், தமிழக அமைச்சர், எங்களுடைய அருமை நண்பர்கள் தலைசிறந்த கம்யூனிஸ்டுகளுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதை எல்லாப் பத்திரிகை செய்திகளும் வெளியிட்டிருக்கின்றன. இதுவரை அப்படியொரு தொடர்பு கொள்ளவில்லை என்கிற மறுப்பும் வரவில்லை. அந்தச் செய்தி ஆதாரபூர்வமானதா, ஆதாரமற்றதா என்கிற விளக்கம் கொடுக்கப் படவில்லை. இந்த அமைச்சரவையின் நன்மைக்காகவே இதுபற்றி விளக்கம் கேட்கிறோம். அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவே கேட்கிறோம். இதற்கு அனுமதி வழங்குவதில் தவறு என்ன இருக்கிறது?

(இ) எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு எப்பொழுதும் தகவல் கோர உள்ள உரிமை குறித்து.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, on a point of order. I am not questioning your ruling. I know you are a lawyer with some experience. You have given a correct ruling that nobody can raise a point of order and then turn it into a point of information. But, Sir, coming to a later stage, the Hon. the Leader of the Opposition has got a right to get up at any point of time or moment to intervene and ask for information. He was careful enough to

[Thiru K. Vinayakam]

[1970 மார்ச் 31]

say that he was only asking for information. Even that you want to deny him. I am only asking the Chair to reconsider his decision. You can deny me and I am a small man. (Interruption) I am on a point of order and I have not finished it. Let the Chair give his ruling on the point of order raised by me. Sir, the Hon. the Leader of the Opposition is as good as a Cabinet Minister. We are supposed to be known as a Shadow Cabinet and the Hon. the Leader of the Opposition is on a par with the Hon. the Leader of the House and that is the position. Is there anything wrong in my thesis? That is the privilege in his favour. You can ask me and other Hon. Members to resume their seat and we are small men evidently. But as far as the point of order or point of information is concerned, that is the privilege which the Hon. the Leader of the Opposition enjoys by virtue of his position as the hon. the Leader of the Opposition. I want the Chair to give a ruling on the point of order raised by me so that at least in future nobody can deny him that privilege to raise a point of information.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. திரு. வியைகம் சொன்னது முழுமையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதில் எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுந்திருந்து 'பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்' என்று கேட்டிருந்தால் நான் அனுமதி அளித்திருப்பேன். ஆனால் திரு. சௌந்திரபாண்டியன் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கொண்டு வந்தார்கள். எந்த விதியின்கீழ் என்று கேட்டேன். அவர் உடனே பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் என்றார்கள். பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் என்றால் தலைவர் அனுமதியுடன் தான் கொண்டுவர முடியும். அதற்கு நான் இப்போது அனுமதி வழங்கவில்லை என்று தீர்ப்பு அளித்தேன். அது தவறு என்கிற முறையில் திரு. சௌந்திரபாண்டியனை நான் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்கிற முறையில்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். நான் கொடுத்த தீர்ப்பை மாற்றிக்கொள்ள அவசியம் இல்லை என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய கட்சி உறுப்பினருக்குச் சிபார்சு செய்ய எனக்கு உரிமை இல்லையா? நான் கேட்கிறேன். சிபார்சோடு மட்டுமல்ல. இந்த 40 பேர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கே எனக்கு உரிமை உண்டு, பாதுகாப்பேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்களுடைய உரிமையைக் காப்பாற்றி வருவதில் தவறு இல்லை. அவைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த அவையில் உள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களுடைய உரிமையையும் காப்பாற்றவே இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் கூட நம்முடைய விதிப்படி அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு அறிவித்து அனுமதி பெற்ற பிறகே தான் பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷனும் கேட்க வேண்டும். அவைத் தலைவருக்கு அறிவிப்பு இல்லாமல் எதையும் நம்முடைய விதிகளின்படி கொண்டுவர முடியாது.

திரு. முனு ஆதி : சார் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்ட பேரவைத் தலைவர் நிற்கிறபோது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் உட்காராது நின்றுகொண்டே பேசுவது முறையா? தலைவர் நிற்கிறபோதே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்காராது வீராப்பாகப் பேசுவதான மரபா? இது பற்றித் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

1970 மார்ச் 31]

[ஈ] மாநிலங்கள் அவைத் தேர்தலில் இரண்டு வாக்குகள் செல்லாதவையாக ஆனது குறித்து.

திரு. டி.மார்டின: சார், விதி 83-இன் கீழ், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கண்ணிய மிக்க பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். கண்ணியம் மிக்க பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இருக்கிறோம். ராஜ்ய சபாத் தேர்தலில் 2 வோட்டுக்கள் செல்லாத வோட்டுக்களாக ஆகிவிட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கொண்டு வருகிற ஒழுங்குப் பிரச்சினை ராஜ்ய சபாத் தேர்தலைப் பற்றியது....

திரு. டி. மார்டின : Sir, you allow me to speak and I will come to the context....

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கண்ணியமான இந்தச் சபையில் நாமெல்லாம் உறுப்பினர்கள். இரண்டு ஒட்டுக்கள் செல்லாத ஒட்டுக்களாகிவிட்டன, இதைப் பற்றி மக்கள் ஒட்டுப் போடுவதற்குக் கூடத் தெரியாத நிலைமையிலே இரண்டு ஒட்டுக்கள் ஆகிவிட்டன என்று பொது மக்கள் பேசக்கூடிய நிலைமையிலே இந்தச் சபையினுடைய கௌரவத் தைப் பாதிக்கக்கூடிய செயல் நடைபெற்று இருப்பதால் தாங்கள் அதைப் பற்றி விசாரணை நடத்தி இரண்டு ஒட்டுக்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது ரூல் 83-இல் எப்படி வரும் என்பதைக் கொஞ்சம் சொல்கிறீர்களா?

THIRU T. MARTIN : Yes. The proviso to Rule 83 states—

Provided that the Speaker may permit a member to raise a point of order during the interval between the termination of one item of business and the commencement of another if it relates to maintenance of order. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 83-வது விதியைப் படிக்கிறீர்கள். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே உறுப்பினர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம் என்பதைப் பற்றி அதிலே இருக்கிறது. இந்த அவையிலே இப்பொழுது எப்படி ஒழுங்கு மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் கேட்டேன். மன்றத்திலே சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன, எந்த வகையிலே அவை மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லவேண்டுமேயொழிய ரூல் 83-ஐ சொல்கிறீர்கள், அந்த ரூல் எல்லா வற்றிற்கும் பொது. எந்த உறுப்பினரும் 83-வது விதியின் கீழ்தான் ஒழுங்குப் பிரச்சினை கொண்டுவர வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : 20 நிமிடங்களாக இந்த மன்றத்திற்குச் சம்பந்தப்படாதவை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் குறிப்பேடுகளில் இருக்கின்றன. அவற்றைக் குறிப்பேடுகளில்.....

6. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்த, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதாவை இப்பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இம்மசோதாவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

7. அவையுரிமைக் கேள்வி.

அவையின் முடிவிற்குக் காத்திருக்கும் ஒரு பொருள் குறித்து, முன் னறிவிப்பின்றி அவையுரிமைக் கேள்வி எழுப்ப அனுமதி கோரல்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I raise on a matter of privilege. This is a matter pending before the House.

MR. DEPUTY SPEAKER : Even then you have to give me notice for bringing a privilege motion.

THIRU K. RAMAMOORTHY : No. Sir, it pertains to a matter pending before the House. The proviso to Rule 184 says—

Provided that in respect of a matter of privilege arising during the sitting of the House, the Speaker may waive such notice.

MR. DEPUTY SPEAKER : So it is a power vested in the Speaker and not the Hon. Member. Under the proviso to Rule 184, the Speaker has the power to waive such notice and not any Hon. Member.

THIRU K. RAMAMOORTHY : I have to make it known to the Hon. Speaker. Only then the Speaker can define whether he could waive notice or not, since it pertains to a matter pending before the House.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விதியிலே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே அவையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எழுப்பப்பட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டமெல்லாம் இழுக்கப்பட்டு திருத்தப்பட்டு இருக்கின்றன ரிட்டன் நோட்டீஸ் முன்னாலே கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதிக்கிணங்கக் கூடத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியிருந்தால்தான் அப்படி எழுப்பலாம். தலைவர் அவர்களின் அனுமதியில்லாவிட்டால் எழுப்ப முடியாது.

THIRU K. RAMAMOORTHY : I may bring it to the notice of the Hon. Speaker. It is for the Hon. Speaker . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I have already told that you must give me notice, even if you want to bring a privilege motion under Rule 184.

THIRU K. RAMAMOORTHY : You must hear me.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கொண்டுவருவதற்கு நான் அனுமதி தரவில்லை. நீங்கள் மறுபடியும் எழுந்திருப்பது சரியல்ல. அடுத்து, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

1970 மார்ச் 31]

THIRU K. RAMAMOORTHY: I must be allowed to explain . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: You can give me notice and bring it tomorrow. You cannot raise it now.

THIRU K. RAMAMOORTHY: This refers to a matter pending . . .

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Are you going to allow him to speak after your ruling?

MR. DEPUTY SPEAKER: No.

6. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதாவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். The Hon. Minister has introduced the Bill. . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister has only moved a motion for leave to introduce the Bill. The motion is before the House.

மேரஷன் மூவ் பண்ணியதற்குப் பிறகு அதன் மேல் ஓட்டெடுப்புத் தான் நடைபெற வேண்டும். இந்த நேரத்தில் நீங்கள் எப்படிப் பேச முடியும்?

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்ச வரம்பு குறைத்தல்) மசோதாவை, உறுப்பினர்களுக்கு மசோதாவின் படிவத்தை வழங்காமலும், குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதியின்றியும் அறிமுகம் செய்ய அரசுக்கு உள்ள அதிகாரம் குறித்து.

(Dr. H. V. Hande: rose in his seat.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு நீங்கள் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மசோதாக்கள் அறிமுகப்படுத்தப் படும்பொழுது பரம்பரையாக இருந்து வருகிற பாரம்பரியம், கன்வென்ஷன், அது எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து கொண்டுவரப்பட்டாலும் அல்லது அரசாங்கத் தரப்பிலேயிருந்து கொண்டுவரப்பட்டாலும்—அப் பொழுது விவாதிப்பதில்லை, எதிர்ப்பதில்லை. என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டப்பிரச்சனை எழுப்பலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். எந்தச் சட்டப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் நாங்கள் பதில் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சி எழுப்பினாலும் சரி,

[திரு. செ. மாதவன்]

[1970 மார்ச் 31]

சுதந்திராக் கட்சி எழுப்பினாலும் சரி பதில் சொல்கிறோம். ஆனால் ஏற்கனவே நாம் ஒரு முறையைப் பின்பற்றி வருகிறோம், அந்த முறையைப் பின்பற்றினால்தான் நல்லது. எந்தச் சட்டமானாலும், கன்ஸிடரேஷன் மோஷன் கொண்டுவரப்படும் பொழுதுதான் விவாதிக்கப்பட வேண்டும், நமக்கு நேரம் இருக்கிறது. அறிமுகப்படுத்துகின்ற சமயத்திலே இதுவரையில் நாம் வேறு முறையைப் பின்பற்றவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டாலும் அல்லது அரசாங்கத்தின் சார்பிலே கொண்டுவரப்பட்டாலும் அப்படிச் செய்வது இல்லை.

DR. H. V. HANDE : I shall explain my point of Order. With due respect to our distinguished Minister for Industries, Rule 92 of our Assembly rules states :

“(i) If a motion for leave to introduce a Bill is opposed, the Speaker, after permitting, if he thinks fit, a brief statement from the member who moves and from a member who opposes the motion, may without further debate, put the question thereon.”

I am now on a specific point of order. There is a motion to introduce a Bill. Copies of the Bill have not been given to us. That is point No. 1.

Rule 91 states as follows :—

“If notice is given of any motion in respect of a Bill or an amendment which, in the opinion of the Speaker, cannot be made except on the recommendation of the Governor or with the previous sanction of the President, the Speaker shall, as soon as may be after the receipt of the notice, refer the Bill or the amendment to the authority who would have the power to grant the recommendation or sanction, and the motion shall not be placed on the list of business unless the recommendation or previous sanction required has been granted.”

Here we do not know whether the President's sanction has been taken and then the Bill has been brought forward. This Bill requires sanction of the President because it affects fundamental rights guaranteed under the Constitution. Article 31 states as follows :—

31 (1) No person shall be deprived of his property save by authority of law.

31 (2) No property shall be compulsorily acquired or requisitioned save for a public purpose and save by authority of a law which provides for compensation for the property so acquired or requisitioned and either fixes the amount of compensation or specifies the principles on which, and the manner in which, the compensation is to be determined and given . . .

Sub-section (3) says—

(3) No such law as is referred to in clause (2) made by the Legislature of a State shall have effect unless such law, having been reserved for the consideration of the President, has received his assent.

1970 மார்ச் 31]

[Dr H. V. Hande]

The point of order is this. I seek clarification as to the nature of the authority by which the Hon. Minister is able to bring in this motion, without giving us a copy. Our rights are taken away. There is abridgement of fundamental rights guaranteed under the Constitution. The President's assent is involved in this far-reaching measure. We do not know whether it has been obtained. I am raising the perfect point of order whether the Hon. Minister is right in bringing this motion, without taking the Members into confidence and without circulating it to us. I request the Hon. Deputy Speaker to give his ruling.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு முற்பகல் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்திய பிறகு உடனடியாக அன்றைக்கே 10-30 எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த மசோதாவின் நகல் சேரவேண்டுமென்று முயற்சி எடுப்பது வழக்கம். அந்த வழக்கத்தைப் பின்பற்றி இன்றைக்கு இரவே எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் மசோதாவின் நகலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே எந்தவிதமான உரிமையும் மீறப்படவில்லை. பின்னால் கன்சிடரேஷனுக்கு வரும்போது ஐந்து நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. அதற்கும்கூட விலக்குக் கொடுக்க தலைவர் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்போது அறிமுகப்படுத்திய பிறகு மசோதாவின் நகல்களை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கன்சிடரேஷனுக்கு முன்னால் தங்களுடைய தீர்ப்பு எதுவா எனும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த அதிகாரம் இருக்கிறதா என்ற கேள்வியைக் கேட்பார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய அல்லது குடியரசுத் தலைவருடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டுமென்ற விதி இருக்குமானால் அந்த அனுமதியைப் பெறாத மசோதாவைக் கொண்டு வர முடியாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்த விதியிலும். அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்ற விளக்கம் கொடுக்கப்படவில்லை. நமக்கு இருக்கின்ற அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள உரிமைப்படி மாநில அரசுகளுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகார வரம்புக்குட்பட்டு எந்தச் சட்டத்தையும் கொண்டு வரலாம். யாருடைய அனுமதியும் பெறாமலே மசோதாவை இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே கொண்டு வருவதற்கு முழு உரிமை இருக்கிறது என்பதுதான் எங்களுடைய வாதம். அனுமதி பெறுவது என்றால் முன்கூட்டியே பெற வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது பற்றியும் விளக்கமாக இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவைப் பொருத்தவரை, 'லாண்ட் ரிஃபார்ம்ஸ்' பொருத்தவரை நம்முடைய அரசு கொண்டு வருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போதெல்லாம் எப்படி அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்பதற்கெல்லாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே 'பிசினஸ் ரூல்ஸ்' என்று வகுத்திருக்கிறோம். முன்கூட்டியே அனுமதி பெற வேண்டுமென்றால் எந்த எந்தச் சமயத்திலே பெற வேண்டும், அந்த அனுமதி பெறாமல் இந்த மன்றத்தின் முன் கொண்டு வர வேண்டுமானால் எந்த எந்தச் சமயத்திலே கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்கான விதிகள் இருக்கின்றன. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள 31-ஏ பிரிவில் உள்ள எக்ஸ்ஸம்ப்ஷன் அப்டீன் ஆகுமானால் அதற்கு பிரசிடென்ட் அனுமதி தேவை. அந்தப் பிரிவு வந்த பின்னால் அந்தப் பிரிவுக்கு ஏற்றவாறு நம்முடைய பிசினஸ் ரூல்லை மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். பிசினஸ் ரூல்கில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் முன் கூட்டியே மத்திய அரசாங்கத்தைக் கலக்க வேண்டுமென்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே விதியில் இன்னொன்றையும் போட்டிருக்கிறோம். அவசர காலத்தில் அந்த அனுமதியை எதிர்பாராது இந்த மன்றத்தின்முன் மசோதா கொண்டுவர இந்த அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று 42-வது விதியில் தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறோம். எந்த விதியும் மீறப்பட்டு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட

[திரு. செ. மாதவன்]

[1970 மார்ச் 31]

வில்லை. அரசமைப்புச் சட்டவிதிகளின்படி குடியரசுத் தலைவர் அனுமதி கொடுக்க மறுத்தார்கள் என்று சொன்னால் 31-ஏல் சொல்லியிருக்கக் கூடிய சில விலக்குகள் நமக்குக் கிடைக்காமல் போகலாம். காம்ப்ன் சேஷன் பற்றிய பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அது கிடைக்காமல் போகலாம். மசோதாவைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று எந்த இடத்திலும் சொல்ல வில்லை. பொதுவான மசோதாக்களைப் பார்த்தாலும் கூட நாம் 'அல்லென்ட்' பெறவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மசோதாக்களைக் கூட கொண்டு வந்து பாஸ் செய்த பிறகு கூட அனுமதி கொடுக்கலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. இந்த விதியைப் பின்பற்றி நாம் எங்கனவே? பலமுறை அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறோம். பல சட்டங்கள் 'பிரீசிடென்ட்' (Precedent) ஆக இருக்கின்றன.

இந்த மசோதாவைப் பொருத்தவரை கூட மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம். அவர்களும் உடனடியாக அனுமதி தருவதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அதிகாரிகள் சென்று பேசி வருவதிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அனுமதி கொடுத்தால்தான் மசோதாவைக் கொண்டுவர முடியும் என்ற கருத்தை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. அப்படி ஒரு அனுமதி மறுக்கப்பட்டுவிட்டால் என்ன ஆகும் என்ற விளக்கத்தையும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே மிகத் தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அனுமதி மறுக்கப்பட்டால் நம்முடைய சட்டம் செல்லுமா? அல்லது மத்திய அரசாங்கச் சட்டம் செல்லுமா? இரண்டுக்கும் முரண்பாடு இருந்தால் எந்தச் சட்டம் செல்லும்? அப்போது மத்திய அரசாங்கச் சட்டம் செல்லும் என்பதற்கும் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு அருமையான பிரிவையும் போட்டிருக்கிறார்கள். நடைமுறைச் சிக்கலின் காரணமாக அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்று ஏற்பட்டாலும் கூட, அந்தச் சிக்கலின் காரணமாக ஒரு சட்டம் செல்லாது என்று சொல்ல யாருக்கும் உரிமை இல்லை என்பதையும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெறாமல் கொண்டு வந்தாலும் கூட மீண்டும் அனுமதி கொடுக்க உரிமை இருக்கிறது. அதையும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அனுமதியைப் பெற்ற பிறகுதான் மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் 'பிரின்ஸ் ரூல்லை' உருவாக்கி இருக்கிறோம். அந்த விதி முறைகளுக்கு உட்பட்டு, அதை மீறத் வகையில்லாதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : We are grateful to the Minister for clarifying the position. There are two points. First, I want to know whether the Centre has accepted or agreed to this proposal. If they do not agree, there will be a lot of commitment to the State. That is why I say that it is better to wait till we get the concurrence of the Centre.

Secondly, whether we wait for the concurrence or not, this is an important Bill and even fundamental principles are involved. The President also is involved. This is such an important Bill. There are several stages of a Bill-introduction, first reading, second reading and third reading. As this is only the first of the several stages, I request the Deputy Speaker to exercise his power and see that this business is kept in abeyance today, as otherwise it will amount to not taking the House into confidence.

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் எந்த மசோதாவையும், எந்தச் சமயத்திலும் அறிமுகப்படுத்தலாம் என்ற விதியை ஆட்சேபிக்கவில்லை எப்போது வேண்டுமானாலும் சபாநாயகர் அனுமதிபெற்று அறிமுகப்படுத்தலாம். அதே சமயத்தில் இது

1970 மார்ச் 31]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

போன்ற முக்கியமான மசோதாவை உடனடியாக மேஜைமீது வைத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். பிப்ரவரி மாதம் 26-ந் தேதியே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நினைத்தவர்கள் இந்த முக்கியமான மசோதாவின் நகலை ஏன் இந்தச் சபையில் வைக்கவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி பெற வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது இந்தச் சர்க்காருக்கும் அந்தச் சர்க்காருக்கும் உள்ள பிரச்சினை. அதற்குப் பிறகு சட்டம் இருக்கிறது, வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள். பார்த்துக் கொள்ளட்டும். இப்போது சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதன் காரணமாக சில சலுகைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. ரகசியங்கள் வெளியே போக வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் ஒரு கேள்வி போட்டிருக்கிறேன். பிப்ரவரி 25, 26, 27-ம் தேதிகளில் மாபட்டங்களில் இருக்கும்படியான ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் யார் யார் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியைப் போட்டிருக்கிறேன். அதற்கு இன்னும் பதில் வரவில்லைபோல் இருக்கிறது. ஆகவே, சிலபேர் சலுகைகளைப் பெறக்கூடிய நிலை இருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஒருசிலர் தப்பித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. செய்தவன் எல்லாம் கெட்டுக்காண், செய்யாதவன் தள்ளப்பட்டவன் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. பில்லைக் கொண்டுவருகிறவர்கள் தைரியமாக அன்றே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இந்தத் தகவல் வெளியே போகாமல் இருக்க வேண்டும். அந்த மசோதாவின் நகலை சட்டமன்றத்தில் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைக்கு சட்டத்துறை அமைச்சர் மிகத் தெளிவாக, விவரமாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்த மசோதாவின் நகல் எவ்வளவு விரைவாக மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் கொடுக்கப்படும். மசோதா அறிமுகம் செய்யப்படுவது முதற்கட்டம். இதற்கு கவர்னர் அனுமதி பெறப்பட்டதா, ஜனாதிபதி அனுமதி பெறப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். கவர்னர் அனுமதி பெற்றுகி விட்டது. ஜனாதிபதி அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. இதில் எல்லாம் சம்பிரதாயமான அனுமதி பெறுவது வழக்கம் என்பதைப் பற்றி சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். இதைக் கொண்டுவருவதற்கான உரிமை நமக்கு இருக்கிறது. இந்த மன்றமே கூட-ஆங்கிலத்தில் 'சாவரிஸ்' என்று சொல்லுவார்கள்-முழு உரிமை பெற்றது. மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். இப்போது செய்யப்படுவது எல்லாம் அறிமுகப்படுத்துதல் நிலைதான். அறிமுகப்படுத்துதல் நிலைமையே ஊனத்தைக் கற்பிக்கின்ற அளவுக்கு பயங்கரமாக நீங்கள் நினைத்தால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சொல்லிக்கொள்ளட்டும். எங்களுக்கு அந்தமாதிரி நிலைமை இல்லை. முகத்தைப் பார்க்காமலேயே சட்ட நுணுக்கங்களிலே நுழைய வேண்டிய நிலை. இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த இந்த மாமன்றத்தின்முன் ஒட்டுக்குவிட்டு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊனம் கற்பிக்க விருப்பமில்லை. யார் ஊனம் கற்பிக்கப் போகிறார்கள் என்பது பின்னால் போகப் போகத் தெரியும். ஊனத்தை சொல்லவில்லை. ஊனத்தை மறைக்கவும் இல்லை. நன்றாக செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லுகிறேனே தவிர இது வந்து தடுத்த நிறுத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் இல்லை. ஆகவே செய்வதைத் திருந்தச் செய் என்பதற்கு ஒப்ப உடனடியாகச் செய்யவேண்டும், சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது எங்களுடைய நிலையாகும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மசோதா வருகிற நேரத்திலே ஆர அமர யோசித்து தீர்க்கமாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் தெளிவாகவும்தான் வருகின்றது. அதுவும் விரைவில் கொடுக்கப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அவகாசம் இருக்கிறது. ஆகவே இதை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு மன்றத்தினுடைய அனுமதி இருக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1970 மார்ச் 31]

கிறதா என்று பார்த்து தீர்மானத்தை அனுமதி இருந்தால் அறிமுகப் படுத்தப்படுகிறது என்று அறிவிக்கவேண்டுமென தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, on a point of order.

MR. DEPUTY SPEAKER : We have already discussed it.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, I want to raise another point of order on the same subject. I shall bring to your notice one important feature

MR. DEPUTY SPEAKER : எந்த ரூலின்கீழ் பாய்ண்ட் ஆர்டர்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Under rule 91. My point of order relates to the introduction of the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER : Rule 92 (1) says—

‘ If a motion for leave to introduce a Bill is opposed, the Speaker, after permitting, if he thinks fit, a brief statement from the member who moves and from a member who opposes the motion, may without further debate, put the question thereon.’

அவ்வளவுதான்.

The Hon. Minister moved the motion and there was sufficient time to debate it. The Hon. Member Dr. Hande, who opposed the motion also participated in the debate. With that the matter ends.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, one important feature is . . .

6. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த அனுமதி வழங்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் போவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இம் மசோதாவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

1970 மார்ச் 31]

8. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,95,89,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. இல. பலராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க என் பேரில் உள்ள, “நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the grievances of the students of the Agricultural Colleges of Maduari and Coimbatore, I move---

“That the allotment of Rs. 15,95,89,700 under Demand No 16—Agriculture be reduced by Rs. 100.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நெல் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் பொறுப்பு கிணற்றுப் பாய்ச்சல் சாகுபடியாளர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டண ரிபேட் அளிப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க “நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, “கோவை அரசாங்க விவசாயப் பண்ணையில் வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுவதால் கூலியை உயர்த்த வேண்டுமென்று விவாதிக்க”.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் வேளாண்மை பரிசோதனைக்கூடம் அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் உபயோகிக்கின்ற முறை பற்றியும் விநீபொருள்களின் விற்பனையின் அளவை தீர்மானிப்பது பற்றியும் விவாதிக்க.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். “நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,75,40,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

[1970 மார்ச் 31]

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need for the supply of more Steam Boats and the need to make necessary changes in the procedure of allotment of Boats for the early disposal of applications, I move—

“That the allotment of Rs. 1,75,40,600 under Demand No. 17—Fisheries be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீனவர்களுக்கு விசை மீன்பிடி படகுகள் இலவசமாக வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க.

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,75,40,600—இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீனவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் நைலான் நூல்களும் இதர வகை நூல்களும் வழங்குவதுபற்றி விவாதிக்க:—

நிதிக்கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,75,40,600—இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,96,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move—

“That the allotment of Rs. 22,96,800 under Demand No. 39—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss policy I move—

“That the allotment of Rs. 22,96,800 under Demand No. 39—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100.”

திரு. என். வரதராஜன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளை இயங்கவைக்கும் முறைகளைப்பற்றி விவாதிக்க:—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 22,96,800—இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மான்யக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னுரையாக நான் ஏதும் சொல்ல விரும்பவில்லையென்றாலும் உறுப்பினர்களுக்கு அச்சிட்டுக் கொடுத்திருக்கிற விளக்க உரையில்* செய்யப்பட வேண்டிய சில திருத்தங்களை முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் தமிழ் ஆகிய இரண்டு விளக்கங்களிலும் ஆங்கிலத்தில் பக்கம் 20, தமிழ் பக்கம் 26, இவைகளில் பயிர் நோய்களின் நிலைகள், அவை பரவியுள்ள இடங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்கு தகவல் அளிப்பதும் அப்போது சாத்தியமாகும். முதற்கண் துறையூர்,

*527—559-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது, மூன்றாவது இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1970 மார்ச் 31] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

திருவிடைமருதூர் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இரண்டு இருக்கிறது. துறையூருக்குப் பதிலாக திருவையாறு என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் ஆங்கிலத்திலும் துறையூர் என்பதற்குப் பதிலாக திருவையாறு என்று மாற்றிக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து ஆங்கிலத்தில் 23-வது பக்கத்தில்.

Special Agricultural Refinance Corporation Schemes for Agriculture Development."

என்ற தலைப்பின்கீழ் வருவதில்

"The area to benefit by this Project is 60,000 acres. The cost of a tractor with essential attachments is approximately Rs. 35,000 and therefore the total outlay under the scheme works out to Rs. 10.050 lakhs" என்று இருப்பதை

10.50 என்று மாற்றிக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக இவ்விரண்டு திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அதன்பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் நாடு ஒரு விவசாய நாடு. அதிலும் குறிப்பாக, தமிழகத்திலே 100-க்கு 85 சதவீதத்தினர் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கின்றனர். அந்த கிராமப்புறங்களில் வசிக்கின்ற மக்களில் 75 சதவீதத்தினர் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றனர். 75 சதவீத மக்களுக்கு இந்த சர்க்கார் நல்ல பல பணிகள் புரியும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அந்தத் துறை முக்கியமான துறை. அடிப்படையான துறை விவசாயம். இந்த அரசாங்கமும் சரி இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கமும் சரி, இந்தத் துறையை புறக்கணித்து விட்டது என்று இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால் இன்றையதினம் இந்த மானியத்திற்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. இப்படி ஒதுக்கப்படுகிற கோடிக்கணக்கான ரூபாயும் விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் கிடைக்கவில்லை என்பது தான் எங்கள் கருத்து. 1968-69-ல் விவசாயிகளுக்காக ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1970-71-ல் ரூ. 626 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் பல திட்டங்கள் புதிதாகச் செய்யப் போவதாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். வரவேற்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகளில் மூப்பது கோடி ரூபாய் சிறிய நிலக்கிழார்களுக்கும், மிகக்குறைந்த அளவில் உள்ள பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு என்றும் திட்டங்களுக்காக தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் திட்டங்களினால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன்பெற வேண்டுமானால் அரசு பல உதவிகளையும் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும்கூட விவசாயிகள் பல துறைகளின் மூலம் அவற்றைப் பெறுவதற்கு பெரும் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பலவித இடையூறுகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் நல்லமுறையில் பயன்பெறுவது இல்லை. ஏனென்றால் கடன் பெறுதல், பொறுக்கு விதைகள் பெறுதல், உரம் பெறுதல், மானியங்கள் பெறுதல், விவசாயக் கருவிகள் பெறுதல், முதலியவற்றை பல துறைகளிலிருந்து அவர்கள் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி பல துறைகளுக்கு அவர்கள் செல்ல வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் இந்தத் தருணத்தில் ஒன்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் உதவிகள் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவிற்கு பயன்படக்கூடியதாக இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் விவசாயத்திற்கு என்று ஒரு தனிப் பிரிவை

[திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்]

[1970 மார்ச் 31]

ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அத்தனை செளகரியங்களும், சலுகைகளும் அங்கேயே வழங்கப்பட வேண்டும். உரங்கள், புது விதைகள், பம்பு செடிகள் போன்ற எல்லாம் இத்தனை மூலத்தான் வழங்கப்பட வேண்டும். இதை நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்றால் இப்போது அவற்றைப் பெறுவதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி விவசாயிகள் செல்லும் அன்றையதினத்தில் கமிஷனர் அவர்கள் அங்கு இருப்பதில்லை. ஆகவே, செல்கிற விவசாயிகள் ஏமாற்றமடைந்து திரும்ப வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நான் கூறியபடி ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தினால் அந்தப் பிரிவுக்கு அந்த வேலைகளைத் தவிர வேறு வேலைகள் இருக்க முடியாது. ஆகவே விவசாயிகள் சென்று ஏமாற்றத்துடன் திரும்ப வேண்டிய நிலை இருக்காது. அப்படி ஒரே இடத்தில் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா உதவிகளையும் பெற வழி வகைகள் செய்தால் விவசாயிகள் சரியான முறையில் நன்மை பெறமுடியும். ஆகவே, அதில் கவனம் செலுத்தி அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நெல் பயிரைப் பொறுத்தவரையில் 70 லட்சம் ஏக்கராவில் தமிழகத்தில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. இதில் 26 லட்சம் ஏக்கராவில் 1970-71-ல் ஹை சல்டிங் வெரைட்டிஸ் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 5 போன்ற பல புதுரக விதைகள் பயிரிடப்படுகின்றன. இந்த ஹை சல்டிங் வெரைட்டிஸ் நல்ல பலனைத் தருவதில் மிகுந்த சிரமம் இருக்கிறது. இந்த தவறா சலீனில் ஐ.ஆர். 8-க்கு நிறைந்த பப்ளிஷிட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிறைந்த பப்ளிஷிட்டி என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இதை அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். பெரிய விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது இந்த ஐ.ஆர். 8-க்குள்ளே பப்ளிஷிட்டி. இந்த ஐ.ஆர். 8-க்காக எங்கு பார்த்தாலும் பானர்கள் கட்டப்பட்டு இருந்தன. எங்கு பார்த்தாலும் விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது அந்த அளவிற்கு அது பயன்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என் தொகுதியிலும் என் அண்டைத் தொகுதியிலும் மிகு பயன் தரும் கீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் ஐ.ஆர். 8 பயிரிடப்பட்டு அதனால் பயிர்கள் கெட்டுவிட்டன என்று அங்குள்ள மக்கள் அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கடனைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் பயிர் செய்வதற்கு எங்களுக்குப் புதுக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் அறிக்கை ஒன்றை அந்த கோட்டாட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா தெரியாதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இதுபோன்ற நிலையில் ஏன் இவ்வித பப்ளிஷிட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இந்த ஹை சல்டிங் வெரைட்டிஸ் அந்த அந்த விவசாய அலுவலர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று அங்குள்ள விவசாய மக்களைக் கூட்டி அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி அதைச் செய்யலாமே. அதை விட்டு விட்டு பானர்கள் போட்டு இந்தவிதமாகப் பப்ளிஷிட்டி செய்யவேண்டுமா? இந்த பானர்களுக்கான செலவு யாழைச் சேர்ந்தது? அது சர்க்காரைச் சேர்ந்ததா அல்லது தனியாரிடம் வசூலிக்கப்பட்டு அது செய்யப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தமது முடிவுரையில் அதைப் பற்றிச் சொல்வார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

இந்த ஐ.ஆர். 5, ஐ.ஆர். 8 போன்ற மிகு பயன்தரும் விதைகளைப் பயிரிடும்போது நாற்று விட்டவுடனே அந்தக் கூர் வெளியே வருவதற்குள்ளே பூச்சியால் அது தாக்கப்பட்டு விடுகிறது. நற்றற்காலுக்கு இரண்டு மூன்று முறை மருந்து அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பயிர் எழுந்த பிற்பாடும் மருந்து அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் தேவையான இன்ஸெக்டிசைட்ஸ் வட்டார அலுவலகத்தில் கிடைப்பதில்லை. எதோ ஒரு மருந்தைக் கொடுத்துவிட்டு இதை அடியுங்கள் பரவாயில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது யூனியனில் பலர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவை சரியான முறையில் இயங்குவதில்லை. அதைப் பற்றிக்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்]

கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது, ஸ்பீரேயர்ஸ் நன்றாக வேலை செய்யவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள் பலர் ஸ்பீரேயர்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி, விவசாயக் கருவிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது இன்ஸெக்டிஸைட்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி சர்க்கார் என்றாலே தனியாக அவைகளைப் பிரொப்யூஸ் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கொடுக்கப்படும் இன்ஸெக்டிஸைட்ஸ் தீவிரம் குறைந்ததாக இருக்கிறது. ஆகவே இவற்றை எல்லாம் நல்லமுறையில் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ட்ராக்டர்கள் கூட வந்திருக்கின்றன. ட்ராக்டர்கள் எல்லாம் இப்போது புதிதாக இருப்பதால் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்சம் நாட்களுக்குள் அவை எந்த நிலையில் இருக்கும் என்பதை போகப் போகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் பலர் ஸ்பீரேயர்ஸ், விவசாயக் கருவிகள். ட்ராக்டர்கள் போன்றவற்றை ரிப்பேர் செய்வதற்காக அவ்வு தொழில் கூடங்கள் ஏற்படுத்துவது காலச் சிறந்தது.

கராப் இன்ஷூரன்ஸ் இருந்தால் இந்த ஹை ஃபீட்டிங் கெரைட்டிஸ்க்கு நன்றாகயிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பலயிடங்களில் ரூ. 600, ரூ. 700, ரூ. 1,000 என்று செலவிட்டு பயிர் செய்து நஷ்டமடைந்த விவசாயிகளுக்கு ஹை ஃபீட்டிங் கெரைட்டிஸைப் புகுத்தி அதனால் பலன் ஏற்படாமல் நஷ்டம் ஏற்படும் விவசாயிகளுக்கு இந்த கராப் இன்ஷூரன்ஸ் முறையைக் கொண்டுவந்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் அக்கிரிக்கல்சரஸ் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர் என்று ஒருவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏ.இ.ஓ. கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகளிடம் சென்று பயிர்முறைகள் பற்றிச் சொல்லவோ அல்லது அந்தப் பயிர்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்ப்பதற்கோ அவர்களுக்கு நேரம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு விவசாய டிப்போக்களில் விதைகளை விற்பதற்கும், மருந்துகளைக் கொடுப்பதற்கும் நேரம் சரியாகப் போகிறது. பற்றாக்குறைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரி அவர்கள், கமிஷனர் அவர்கள் அவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் வைத்து விடுகிறார்கள். கடன் வசூலித்தல், அல்லது பஞ்சாயத்து வரி வசூலித்தல் போன்ற வேலைகளுக்கு அவர்களை அனுப்பி விடுகிறார்கள். இவற்றை யெல்லாம் தவிர்க்க அவர்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்திலிருந்து எடுத்து ஒரு தனி நிறுவனமாக ஆக்கி அந்தப் பதவிகளைக் கெஸ்ட்டட் ஆக்கி அவர்களின்கீழ் கிராம சேவக்குகள், ஃபீல்ட்மென் ஆகியோரைப் போட்டு தனியாக அவர்கள் இயங்கக்கூடிய விதத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாய டிப்போவில் ஒரு யூ.டி.வி. அந்தஸ்தில் உள்ள ஒருவரை முதலில் நியமித்து ரசாயன உரங்கள், இயந்திரப் பொருள்கள் போன்றவற்றை 11-00 அவர்களிடம் ஒப்படைத்து அவர்கள் மூலம் அவற்றை விநியோகம் செய்தால் நன்றாகயிருக்கும். இந்த ஏ.இ.ஓ.க்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றால் விவசாய மக்களை நேரிடக்கூடிய உதவி புரிவதற்கு நன்றாகயிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் 11 வங்கிகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த வங்கிகளின் மூலம் கொடுக்கப்படும் பொருள்களின் விலைக்கும், அந்த விவசாயிகள் அந்தப் பொருள்களையே பணத்தை நேரடியாகக் கொடுத்து வாங்குவதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கும் என்பதை யறிந்து மக்கள் பல வகைகளிலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏன் நிரம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதற்கான காரணத்தை ஆராய வேண்டும். விவசாயி வங்கியின் மூலம் வாங்கினால் 1000 ரூபாய் ஆகிறது, அதையே நேரடியாக அந்த விவசாயி கடைகளிலே சென்று வாங்கினால் 800 ரூபாய் அல்லது 850

[திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்]

[1970 மார்ச் 31]

ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. சுமார் 150 ரூபாய் வித்தியாசமிருக்கிறது பம்பு செட்டுக்கு. ஏனென்றால், அவர்களைக் கேட்டால், இப்படிச் செய்கிறார்களே என்று கேட்டால் 150 ரூபாய் செலவாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த 150 ரூபாய் எங்கே செல்கிறது, ஏன் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பவர் ஸ்ப்ரேயர்கள் இருக்கின்றன. இனிமேல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் பவர் ஸ்ப்ரேயர் கொடுத்தால் நன்றாகியிருக்கும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஊறு சல்டிங் வெரைட்டில் புரோக்ரன் இருக்கின்ற இடத்திலே அவர்களே அந்த மருந்தை அடிக்காமல், எக்கர் பரப்பிலே விவசாயிகளிடமிருந்து வருவித்துக் கொண்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் குறிப்பிட்ட இன்செக்டிசைட்ஸ் திணைக்கும்பொழுது வேறு இன்செக்டிசைட்ஸுக்குக் கொடுப்பதால் பல பாதகங்கள் ஏற்படுகின்றன. கிராமப்புற மக்களிலே பலர் எந்த மருந்தைச் சொல்லுகிறார்களோ அதை அடிக்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறார்களே தவிர, இந்த மருந்தை அடித்தால்தான் பயிர் வளரும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் எடுத்து அடித்தால் நன்றாகியிருக்கும் என்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்காரிலே விதைப் பண்ணைகள் நடத்துகிறார்கள். 1968-69-இலே இவ்வளவு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது, 7.61 இலட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் இந்த அறிக்கையிலே. இது எந்தத் தகவலின் படி அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிலத்திற்குண்டான சூத்தனையையோ அல்லது வட்டி விசைத்தையோ கணக்கில் விட்டிருக்கிறார்களா அல்லது ஒட்டு மொத்தமாகக் கூட்டியிருக்கிறார்களோ என்று தெரியவில்லை. அதையும் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த விதைப்பண்ணையிலே வேலை பார்க்கும் மாணேஜர் நம்பளத்தை யெல்லாம் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு லாபநஷ்டம் பார்த்திருக்கிறார்களா அல்லது இலாக்கா கணக்கிலே வருகிறது என்றும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது விதைப்பண்ணையில் தயாராகும் விதைகள் சரிவர முளைப்பதில்லை என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அந்த விதைப்பண்ணையிலே இவ்வளவு விதை கிடைக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஒரு தாக்கீது கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் சரியாக காயப்போடாமல், ஈரமாக அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அந்த நிலைக்கு அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம்—தலைமை)

இல்லையென்றால் ரிடைபராதும்போது ரெக்கவரி வருகிறது என்று பயப்படுகிறார்கள். என்னுடைய ஊரிலேயே கூட விதைப்பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையின் அனுபவத்தின் வாயிலாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விதைப்பண்ணைகள் என்றால், விவசாய அதிகாரிகள், மேற்பார்வையாளர்களை, மாணேஜர்களை நம்ப வேண்டும். நம்பித்தான் காரியங்கள் செய்யவேண்டும். விவசாய மக்களுக்குக் கூலி கொடுப்பதற்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணம் கொடுப்பதில்லை. இவ்வளவுதான் ஊயிருப்பு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் பொருந்தாது. அம்மாதிரி நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால்தான் அவர்கள் பயப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சர்க்கார், ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு அளவுக்குத்தான் அறுவடை செய்யலாம், நடவு செய்யலாம், களை எடுக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். ஒருசில இடங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு 10 பேர் எடுக்கலாம். ஒரு சில சமயங்களில் 15 பேர் தேவைப்படும். 15 பேர்கள் தேவைப்பட்டால் அந்த அதிகாரி பயப்படுகிறார், மேலிடத்தில் கேட்பார்களே என்று பயப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் தவறு செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். எனவே,

1970 மார்ச் 31]

[திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம்]

எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து இனிமேலாவது அந்த அதிகாரிகளுக்கு முழுப் பொறுப்பையும் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலும், பிற மாவட்டங்களிலும் பொதுக் கிணறுகள் தோண்ட மானியம் கொடுக்கிறார்கள். பொதுக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்குத்தான் மானியம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. இதைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இறைப்பு வசதியின்றி மிகுந்த கஷ்டப்படுகிறார்கள். போதாக் குறைக்குச் சர்க்கார் இந்த ஆண்டு ஜனவரி முதல் மின் கட்டணத்தை 8½ பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக உயர்த்திவிட்டார்கள். அந்த நிலையில் எப்படி ஊக்கம் ஏற்படும்? கோடை காலத்தில் பயிரிடலாமா, வேண்டாமா என்ற சந்தேகத்திற்காளாகிறார்கள். தொழில்களுக்கு மின்சக்தி சகாய விலையிலே கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் முக்கியமான விவசாயத்திற்கு அந்த மின் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னஅர்த்தம் என்று புரியவில்லை. அந்த மின் கட்டணத்தைவார்கள், பழையபடி எட்டேகால் பைசாவிற்குக் குறைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், உணவு தானியப் பயிர்களுக்குச் சப்ளிடி கொடுப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். மின் கட்டணம் எப்படி இருக்கிறது என்றே புரியவில்லை. பில் வருகிறபொழுது ஒரு இடத்தில் யூனிட்டிற்கு இவ்வளவு என்றிருக்கிறது, சர்சாஜ் என்றிருக்கிறது, பிலேட்டட் பேமெண்ட் என்றிருக்கிறது. மீட்டர் ரெண்ட் என்றிருக்கிறது. கிழே பார்த்தால் 119 ரூபாய், 120 ரூபாய் என்று இருப்பதைப் பார்த்துக் கட்டி விட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இல்லையென்றால், 20, 21-ம் சதவீதங்கள் கட்டவில்லை என்றால் இணைப்பு எடுத்துவிடுவார்கள், டிஸ்கனெக்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். அந்தப் பயத்தால் கட்டிவிடுகிறார்கள். அதை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் பிரச்சனையை நன்கு கவனித்துச் செய்தால் இந்த நாட்டிலே பஞ்சமே வராது, சர்ப்ளசாக இருக்கும். குறிப்பாகத் தமிழகம் உபரி மாநிலமாக ஆகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது இந்த இன்செக்டிசைட்ஸ் 30 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் 50 சதவீதம் கொடுத்திருந்தார்கள். மதிப்பிற்குரிய மணற்பத அமைச்சரவர்கள் 1967-68-ல் வந்த சமயத்திலே 30 சதவீதம், 35 சதவீதம் ஆக ஆக்கினார்கள். இப்பொழுது அதையும் எடுத்துவிடுவதாக இன்றைய அறிக்கையிலே தெரிகிறது. அதை எடுத்தவிடக் கூடாது. அதை மீண்டும் நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*புலவர் க. முருகையன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று வைக்கப்பட்டிருக்கும் வேளாண் துறை மானியத்தை ஆதரித்துச் சில சொல்ல நினைக்கிறேன்.

முதலாவதாக, வேளாண் துறையில் கீழ்நிலைப் பணியாளர்களாக யிருந்த ஃபீல்ட்மென், மேஸ்திரிகள் ஆகிய இவர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்று அதுவும், ஒரு மாத எல்லைக்குள்ளேயே அவர்கள் விரும்பிய பதவி உயர்வு, ஊதிய உயர்வு, பணி நிரந்தரம் முதலியவற்றை வேளாண்துறை செய்து கொடுத்ததற்காக அமைச்சரவர்களையும், இந்த அரசையும் நான் நாட்டுமக்களின் சார்பாக, அந்த ஊழியர்கள் சார்பாக முதலிலே பாராட்டுகிறேன்.

இன்று தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வேளாண்துறையிலே இந்த அரசு எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதை உலகமே நன்கு கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு விவசாயப் புரட்சி நடத்துவதாக அமெரிக்கா வரையிலேயும் உணரும் நிலை இன்றிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த நாட்டின் அடிப்படைத் தேவை எது என்பதைத் தங்கள் அனுபவத்தாலும், தாங்கள் கற்ற கல்வியாலும் உணர்ந்தவர்கள் இந்த நாட்டின் அடிப்

[புலவர் க. முருகையன்]

[1970 மார்ச் 31]

படை வேளாண்மை என்று உணர்ந்து, மற்ற துறைகளைக் காட்டிலும் அதிக அக்கறை காட்டுவதால் இந்த முன்னுணர்வுகளிலே விபத்தாக மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணருகிறோம். 1966-67-இலே இப்படி உணவுப் பங்கீடு இல்லாத ஒரு நிலை வரும் என்று யாராவது கனவிலை கண்டிருக்க முடியுமே தவிர, தெளிவான சிந்தனையிலே சிந்தித்திருக்க முடியாது. 1969-70-இலே உணவுப் பங்கீடு தேவையில்லை என்று யாரும் நம்பியிருக்க முடியாது. அதைவிட மேலாக கடந்த இரண்டாண்டுகளாக, வானம் நம்மைக் கடுமையாகச் சோதித்தது, நேரத்திலே பெய்யவில்லை, நோங்கெட்ட நேரத்திலே தேவைக்கு மேலாகப் பெய்தது. இத்தனைக்கும் மேலாக வேளாண்மையிலே செயல்பட்டு நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறோம் என்றால் இந்த அரசையும், உணவுத் துறையைச் சேர்ந்த பல அலுவலர்களையும், அமைச்சர்களையும் பாராட்டத்தான் இந்த நாடு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசியவர் குறிப்பிட்டார், 'ஐ.ஆர்.8 ஒரு மிகு பயன் தரும் நெல் அல்ல' என்று கேட்பதற்கே கொஞ்சம் வேடிக்கையாக இருந்தது.

திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம் : Personal explanation, Sir. ஐ.ஆர்.8 மிகுபயன் தரக்கூடிய நெல் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. மிகு பயன் தரக்கூடிய நெல் தான். மிகவும் கஷ்டமான நிலையிலே அதைப் பயிரிட வேண்டியிருக்கிறது. மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது என்று கூறினேனே தவிர, ஹை ஈல்டிங் வெரைடி இல்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை.

***புலவர் க. முருகையன் :** விவசாயத் துறையில் ஈடுபடுகிறவன் நான். சொந்தமாக விவசாயம் செய்பவன். கஷ்டம் இல்லாமல் விளைகின்ற வேளாண்மை இன்மேல் வரவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு குறை கூட உண்டு. காவேரித் தண்ணீர் இதுவரையில் தட்டு இல்லாமல் கிடைத்து வந்தது, அதனால் எங்கள் தஞ்சை மாவட்டக்காரர்கள் உழைத்துத் தான் வேளாண்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நினைவே இல்லாமல் போய் விட்டார்கள். விவசாயத்திற்கு வசதி இல்லாத மாவட்டம் என்று கருதப் படுகிற கோவை மாவட்டத்தில் கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் பாதிக்கூட தஞ்சையிலே கிடைப்பதில்லை. உழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்த தன் காரணமாக ஆடுதுறை 27, ஐ.ஆர். 8 நெல்களை இந்த அரசு மக்களிடையே எவ்வளவு தெளிவாக எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமோ அவ்வளவு தெளிவாக எடுத்தக்காட்டி, 'தஞ்சை மாவட்ட மக்களே, இன்னும் நீங்கள் உறங்கிக் கொண்டு ஆயிரம் காலத்திற்கு முன்பிருந்த அதே கலப்பையை வைத்துக்கொண்டு, ஆயிரங்காலத்தக்கு முன்பிருந்த, அதே விதையைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தால் பயனில்லை' என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிற காரணத்தினால், இன்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருபோகம் பயிராகிற ஏறத்தாழ 6 லட்சம் ஏக்கர்களில், நாலேந்து லட்சம் ஏக்கர்களில் ஆடுதுறை 27 பயிரிடப்படுகிறது. ஒருபோகம் செய்யப்படுகிற நிலத்தையும் சேர்த்து, வரப் போகிற ஆண்டில் யாரும் ஐ.ஆர். 8-ஐப் பற்றி விளம்பரம் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவுக்கு அதில் பலன் இருக்கிறது. ஒரு சிறிய உதாரணம் சொல்கிறேன். என் சொந்த வயலில் ஒரு ஏக்கர் இந்த ஆண்டு கார் மகசூலில் ஐ.ஆர். 8 பயிர் செய்து ஏறக்குறைய 47 மூட்டை அறுத்தேன். எனக்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர் 56 மூட்டைகள் எடுத்தார். சாதாரண நெல்லைப்போன்று 3 பங்கு அளவு பலன் உள்ளதாக இருக்கும். செலவு சற்று கூட ஆகும் என்பது உண்மை. இதில் வருமானத்தைப் பார்க்கிறபோழுது மற்றொரு நெல்லில் வருகிற வருமானத்தைவிட இது இரண்டு பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்கு விளம்பரம் செய்வதற்கு ஏதற்காகத் தட்டி என்று கேட்டார்கள். ஆடுதுறை 27 ரகம் கண்டுபிடித்ததுகூட நாங்களே என்று எதிர்க்கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வார்கள். ஆடுதுறை 27 உங்கள் காலத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நெல் தான்; உண்மை. 1967 மார்ச்சுக்கு முன்னாலேயே ஆடுதுறை 27 கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், மக்களிடையே முறைப் படி அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. அதை மறக்கவே கூடாது. அதே போலத் தான் ஐ.ஆர். 8-ஐ ஒரே ஆண்டிலே 6 லட்சம் ஏக்கரிலே பயிரிடச் செய்ய முடியும் என்று சொன்னால், மக்கள் அதில் நம்பிக்கை கொள்ள

1970 மார்ச் 31]

[புலவர் க. முருகையன்]

முடியும் என்று சொன்னால், அது விளம்பரத்தில் இருக்கிறது. அதற்காக இந்தச் சர்க்கார் எத்தனை வேலைகள் செய்கின்றது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நல்லெண்ணெய் வருகிறபொழுது எல்லோரும் கேட்டு மகிழ வேண்டும். அதற்கு மாறுபட்ட குணமும் இருக்கிறது. உலகத்தில் வேறு எந்தப் பொருளில் தண்ணீர் தெளித்தாலும் குளிரும். ஒரே பொருளில் தண்ணீர் தெளித்தால் அது வேகும். அதாவது சண்ணும்பு. அது மாதிரி உள்ளம் யாருக்கும் இருப்பது நல்லது அல்ல. யார் செய்தாலும் அதைப் பாராட்ட வேண்டும். 1966-66-ல் உண்பதற்கு சோறு, கஞ்சி கிடைக்குமா என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது 1970-ல் உணவுக் கட்டுப்பாடே இல்லை என்று சொன்னால் ஒருவேளை யாராவது 2, 3 ஆண்டுகளுக்குச் சேர்ந்தாற்போல் உறங்குகிறவர்களை எழுப்பிச் சொன்னால், இன்று இந்த நாட்டில் உணவுக் கட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொன்னால், நம்மமாட்டார்கள் இப்படிப்பட்ட மாறுதல் எப்படி ஏற்பட்டது என்றால், இந்த அரசு செய்ய வேண்டியதை உணர்ந்து செய்கிறது. நாம் செய்கின்ற பல்வேறு முன்னேற்றங்களில் முதல் முன்னேற்றம், அடிப்படை முன்னேற்றம் வேளாண்மை.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய முதலீடு செய்து, பெரிய தொழில்கள் செய்து, அவற்றை விரிவுபடுத்துவதைவிட, நாடெங்கிலும் பரவலாகக் கிடக்கின்ற நிலங்களைக் பண்படுத்துதல், பயன் படுத்துதல் என்பது தான் முதல் காரியம். இதற்காக 2 லட்சம், 4 லட்சம் கிணறுகள் தேவை என்றாலும் லெட்ட வேண்டும். இதற்காக 4 லட்சம், 6 லட்சம் பம்புசெட்டுகள் வேண்டும் என்றால், அதையும் கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக நம் சக்திக்கு மீறி தேவைப்படுகிற ரூ. 30 கோடி, 40 கோடி, 50 கோடி செலவிலவேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்கார் முனைகிறது. இந்த அரசு முனைகிறது. செயல்படுகிறது. அப்படிச் செயல்படுகிறபொழுது எதிர் பாராத பலன்கள் வருகின்றன. இதைக் கண்டு மகிழ்கின்ற உள்ளம் நம் அனைவருக்கும் வேண்டும்.

ஏறக்குறைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 160 லட்சம் ஏக்கர்கள் புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது பயன்படுத்தப்படுவது 100 லட்சம் ஏக்கர் தான். இவற்றில் பயிரிடப்படும் விதைகளில் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நஞ்சை நிலத்தில் ஐ.ஆர். 8, ஆடுதறை 27-ஐலிட் இன்னும் குறைந்த வயதுள்ள ஒரு நெல் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. அதாவது கருணை. இவைகளைப் பயிரிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. கருணை பயிர் வயதிலே குறைவு, உயரத்தில் ரொம்பக் குறைவு, விளைச்சல் ரொம்ப அதிகம். அதற்கு முன்பிருந்தது வயது மிகுந்தது, வளர்ந்தது, பலன் இல்லாதது. இன்று இருக்கிற கருணை உயரத்திலே குறைவு, வயது ரொம்பக் குறைவு, விளைச்சலில் ரொம்ப அதிகம். பாராட்ட வேண்டியது. அதைப் பாராட்ட வேண்டும். அடுத்த வயலில் நான் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டேன். எனக்கு அடுத்த வயலிலுள்ளவர்க்கு அதைப் பார்த்தபொழுது கொஞ்சம் உயிர் எரிச்சலாக இருக்கிறது. இவ்வளவு சிறிய வயதில் இவ்வளவு நல்ல பலன் தருகிறதே என்று வயிற்று எரிச்சலாக இருக்கிறது; என்ன பண்ணுவது?

கடைசியாக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். எனது தொகுதியைப் பற்றியது. திருவையாறு தொகுதியில் எல்லாப் பரீட்சைகளும் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் ஒரே ஒரு குறை இருக்கிறது. அதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுத் வேண்டியிருக்கிறது. கல்லணை என்னுடைய தொகுதி தலைப்பில் இருக்கிறது. வெள்ளம் வரும்பொழுது, கல்லணையில் நீர் தேக்கிவக் கப்பும்பெழுது. என்னுடைய தொகுதி நிலம் காய்ந்தபோய் விடுகிறது. 5 லட்சமாகக் காய்கிறது. பெரிய மாறுதல் செய்யப்படவேண்டும். வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதி ரொம்ப வளமான பகுதி. ஐந்து ஆண்டுகளாக இரண்டு போடும் கெட்டுப்போகிறது. நிரந்தரமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று அரசுக்குக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 31]

‘திரு. பி. வேலுசாமி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தின் மீது விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டிலே 100-க்கு 74 பேர்கள் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள். விவசாயத்தை நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். நதியின் நீரால் பாய்ச்சப்படுகிற விவசாயம், குளத்தடி நீரால் பாய்ச்சப்படுகிற விவசாயம், இயற்கையை நம்பி இருக்கிற விவசாயம், கிணற்றுத் தண்ணீரை வானத்துநீரை அடித்துப் பாய்ச்சப்படுகிற விவசாயம் ஆகிய நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படலாம். நதி நீர்ப்பாசனம், குளத்துநீர்ப்பாசனம் ஆகியவைகளால் ஏற்படுத்தப்படுகிற விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பூமிக்குத் தண்ணீர் வந்து சேருகின்ற வரையில் அந்தத் தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில் அதைப் பாதுகாக்கின்ற பணி முழுவதும் அரசைச் சேர்ந்தது. அங்கே வாய்க்காலைச் செம்மைப்படுத்தவதோ, வரட்பை முறைப்படுத்தவதோ முழுவதும் அரசைச் சேர்ந்தது. இதுதான் சாதாரணமாக நதி நீர்ப்பாசனம், குளத்து நீர்ப்பாசனத்திலிருக்கிற நிலைமை. ஆகாயத்தைப் பார்க்கிறவர்கள், கடவுள் நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள் கடவுளால் மழை பெய்யவேண்டும் என்றும், இயற்கையில் நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள் இயற்கையாக மழை பெய்யவேண்டும் என்றும் எதிர் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை, தனக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாயை, தான் சேர்த்துவைத்திருக்கின்ற பொருள முழுவதையும் போட்டு, பம்புசெட்டு, மோட்டர் வைத்து, கிணற்றை ஆழப்படுத்தி, கிணற்றிலிருந்து நீர்ப்பாசனம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 15 லட்சம் ஏக்கர் தமிழகத்தில் இருக்கிற கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தினால் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தில் ஒரு செட்டுத் தண்ணீர் அங்கே பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்தினாலும் அதை முழுவதும் விவசாயி தன்னுடைய உடல் உழைப்பால், தன்னுடைய இதயத்தின் உழைப்பால் உபயோகப் படுத்துகிறான். உழைப்பால் என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அதை முழுவதையும் உபயோகப்படுத்தி கிணற்று நீர்ப் பாசனத்தினால் விவசாயம் செய்கிறான்.

அப்படி விவசாயம் செய்கிறவர்கள், கிட்டத்தட்ட இந்த நட்டில் 15 லட்சம் ஏக்கரில் செய்கிறார்கள். 2 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி 5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கும், ரூபாய் 50 கோடி மூலதனம் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படி 50 கோடி ரூபாய் மூலதனமாகப் போட்டு இருப்பது முழுவதும் விவசாயிகளுடைய கையிலிருந்ததான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பாம்பிக்குளம், ஆனியாறு சோவியாறு திட்டத்தின்கீழ் 2,40,000 ஏக்கர்கள் பாசனத்திற்கு வருகின்றன. இந்த 2,40,000 ஏக்கருக்கு, அந்தத் திட்டத்திற்கு இதுவரையில் செலவிடப் பட்டிருப்பது ரூ. 62 கோடி. இன்னும் 8 கோடி செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 2,40,000 ஏக்கருக்குப் பாசனத்திற்கு செலவு 62 அல்லது 70 கோடி ரூபாய், அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் கையிலிருந்து போட்ட ரூ. 50 கோடியில் 15 லட்சம் ஏக்கர்கள் பாசனம் பெறுகின்றன. அவர்களுக்கு அரசு கொடுக்கும் உதவி என்ன? ஏதாவது உதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. உதவி இல்லையென்றாலும் பரவாயில்லை; உபத்திரவம் செய்யாமல் இருந்தாலே போதும்.

இன்றைக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நதிநீர், குளத்துநீர் பாசனத்திற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 30 என்றால், பம்பு செட்டு வைத்து இறைப்பதில் ரூ. 300 ஆகிறது. ரூ. 300 செலவான பிறகும் அவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தையும் அதிகப்படுத்தினால் அவர்களால் அதை எப்படித் தாங்க முடியும், விவசாயத்தை நடத்த முடியும்? அதுதான் இன்றைக்கு யதார்த்தமாக இருக்கும் நிலைமை. ரூ. 30 செலவில் உற்பத்தி செய்யும் பொருளை என்ன விலைக்கு விற்கப் படுகிறதோ அதே விலைக்குத்தான் ரூ. 300 செலவில் உற்பத்தி செய்தவனும் விற்கவேண்டும். அவர்களோடுதான் இவனும் மார்க்கெட்டில்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

வியாபாரத்தில் போட்டி போடவேண்டியிருக்கிறது. அதே விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து விவசாயிகள் என்ன கொடுமையான நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவேதான் கோவையில் ஒரு கிளர்ச்சி இந்த கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நடந்தது. அப்படி அவர்கள் குறைக்கவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி நடத்திய காலத்தில், அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மிராசதார்கள் என்ற எண்ணம் காட்டப்பட்டது. செய்திகளைப் பார்த்தேன். சொன்னதைக் கேட்டேன். சாதாரண விவசாயிகள் கட்ட முடியாத என்கிற நிலையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போராட்டத்திலே, பல மிராசதார்கள் சேர்ந்துகொண்டார்கள். மிராசதார்கள் சேர்ந்து கொண்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, இது ஒன்றுமில்லை, இவையெல்லாம் மிராசதார்கள் கட்டுவதற்கு முடியும் என்று சொல்வதானால், வாஸ்தவமாகவே, பல பேர்கள் பல போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள், இப்பொழுது இருக்கும் அரசு கூட இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆரம்பித்தார்கள். அதிலே பலபேர்கள் சேர்ந்துகொண்டார்கள். சமூக விரோதிகள் சேர்ந்து கொண்டார்கள் என்கிற காரணத்திற்காக, அது ஒரு தவறான போராட்டம் என்று சொல்லமுடியுமா? இதுபோல்தான் விவசாயிகளுடைய போராட்டம். மிராசதார்களும் சேர்ந்துகொண்டார்கள் என்பதால் அது வேறுவிதமான போராட்டம் என்று கருத்துச் சொல்வது நியாயந்தானா என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை.

விவசாயிகளைப் பர்துகாக்கும் பணியை எடுத்துக் கொள்ளவில்லையாதலால் விவசாயிகள் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதகாப்புக் கொடுக்க அரசு தவறிவிட்டது என்கிற நிலைக்கு ஆளாகும் நிலைவரும்.

ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் சாதாரணமாக தங்கள் குடும்பங்களை நடத்தமுடியாமல் இருப்பதால், அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நிலவரியை ரத்து செய்ய முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்று சொல்லப்பட்டது. வெகு காலத்திற்கு முன்பே, அமைச்சர், மறைந்த மாண்புமிகு கோவிந்த சாமி அவர்கள் இந்த அரசு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரைக்கும் அப்படிக்கொண்டு வரும் நிலையைக் காணோம். பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவருந்து விவசாயிகளைப் பர்துகாக்கும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாய அதிகாரிகள் ஏதாகிலும் விவசாயத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் சாதாரணமாக அப்படியிருப்பதில்லை. போன அரசிஸ்கூட விவசாயமே, தெரியாத அதிகாரிகளால் அந்த அரசே கவிழ்ந்து போனதைக் கண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, விவசாய அதிகாரிகள் உண்மையாக விவசாயத்தைப்பற்றி எந்த வகையிலாவது தெரிந்துகொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயத்திற்கு நலமாக இருக்கும். அமைச்சருக்கும், இந்த அரசுக்கும் கூட நல்லதாக இருக்கும். பல அதிகாரிகளுக்கு விவசாயமே தெரியுமோ தெரியாதோ அது ஆண்ட வனுக்குத்தான் தெரியும்.

கோவை நிலைமை குமுறிக்கொண்டு எரிமலைபோல் வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும். 150 அடி, 200 அடி கிணறு வெட்டித் தண்ணீர் எடுக்கும் விவசாயிகளுக்கு பின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே விவசாய மானியக் கோரிக்கைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1970 மார்ச் 31]

தொன்று தொட்டகாலமாக விவசாயிகள் அல்லலப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நிலை, பன்னெடுங்காலமாக விவசாயிகள் விதைதானியம் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்ட நிலை, உரம் கிடைக்காமல் அல்லலப்பட்ட நிலை, 100-க்கு 25 ரூபாய், 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்று வட்டிக்கு வாங்கி, ஒரு ஆண்டு இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் நிலங்களை விற்பனையிலேயேண்டி இருந்த நிலை, இவற்றை யெல்லாம் நீக்கி நிலவள வங்கிமூலம், இந்தியன் பாங்கி மூலம், இந்தியன் ஒவர்சீஸ் பாங்கி மூலம் இன்னும் பல பாங்கிகள் மூலம் இந்தச் சர்க்கார் திட்டமிட்டு கடன் வழங்கி வருகிறார்கள். அதன் மூலம் பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமைகளைச் சரிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலம் கழித்துப் பார்த்தால், கடன் வாங்குவதற்கே ஆள் இல்லாத நிலை ஏற்படக்கூடிய நிலையில் பல பாங்கிகளும் கடன்கள் வழங்கி வருகிறார்கள். இப்படி நல்ல வகையில் கடன்கள் வழங்கி விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு வரும் அரசை நாமெல்லாம் மனமாற, வாயாரப் பாராட்டுகிறோம்.

இந்த ஆண்டு புதிதாக 60,000 கிணறுகளை வெட்டத் திட்டமிட்டு, விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு ஊக்கம் அளிக்கத் தக்க ஏற்பாட்டினைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசை நாம் பாராட்டுகிறோம்.

அதே போல் கிராமங்களில் நாமெல்லாம் பார்த்தால் சென்ற தடவை 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, விவசாயி வீட்டிலே குழந்தை பிரசவித்தால், அவனிடம் வண்டி கிடையாது, பக்கத்தில் ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ரோட்டு வசதி கிடையாது என்ற நிலை இருந்தது. அது இன்றைக்கு மாறி, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு பிரசவ விதேயை ஏற்படுத்தி வசதிசெய்து கிராமமக்களுக்கு, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் வசதிசெய்திருக்கிறது. அதை நாமெல்லாம் மிக மிகப் பாராட்டுகிறோம்.

அதேபோல, விவசாய மக்கள் காடுகளுக்குச் செல்வதாக இருந்தால், இரவு நேரங்களில் பயமாக இருக்கும். இருட்டாக இருக்கும். இன்றைக்கு 40 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டு, தெருக்களுக்கும், சாலைகளுக்கும் அலங்கரிக்கும் வகையில், மக்கள் எங்கும் பயமில்லாமல் அடி எடுத்துவைக்கும் அளவில், விளக்குகள் போட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 20 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டு, ஆக மொத்தம் 60 கோடிக்கு, தெருக்களுக்கெல்லாம் வீதிகளுக்கெல்லாம், ரோடுகளுக்கெல்லாம் தேவையுள்ள அளவுக்கு விளக்குகளைப் போட்டு, சாதாரணக் கூலியும் வேலைக்குப் போக, விவசாயிகள் வேலைக்குப்போக இந்தச் சர்க்கார் நல்ல வழிவகைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், விளக்கமாகத் தெரியும். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அமைச்சர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, என்ன இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறீர்களே என்றதற்கு பதில் சொல்லும்போது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள், நாங்கள் எதற்காக இருக்கிறோம், இதையெல்லாம் சொல்லத்தானே இருக்கிறோம் என்றார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

முற்பகல் 21-30 இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம், செயல்கள் எல்லாம் நடைபெற வேண்டிய அளவிற்கு நல்லபடியாக நடைபெற்று வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய சில யோசனைகளையும் அரசுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தற்போது விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டி விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். சுமார் 70 லட்சம் விவசாயிகள் இன்றைக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக்கு 50 ஆயிரம், 55 ஆயிரம் மின்சார இணைப்பு என்று செய்து கொடுத்தாலும் கூட எல்லோருடைய தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்குக் குறைந்தது இருபது ஆண்டுகளாகிவிடும். ஆகவே, இதற்குப் புதிதாக ஒரு திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட வேண்டும். இப்பொழுது சுமார் 4 லட்சம் பேர் பம்பு செட்டுகளுக்கு டீசல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் போட்டு மோட்டார் வைத்து

1970 மார்ச் 31]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு மோட்டார் களுக்கு வேண்டிய ஆயில் குறைந்த விலையில், அதாவது பாதி விலையில் கொடுத்து வந்தால் அவர்கள் தொடர்ந்து ஆயில் என்ஜின்களைக் கொண்டே விவசாயம் செய்து வருவார்கள். இப்பொழுது எல்லா விவசாயிகளும் ஏன் மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நான்கு ஏக்கர் பூமி யுடைய ஒருவருக்கு மின்சார இணைப்பின் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய்தான் செலவாகிறது. ஆனால் அவர் ஆயில் என்ஜின் வைத்துச் செலவு செய்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அதே பூமிக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவாகிறது. ஆகவே, மின்சார வசதி செய்தால் செலவு குறையும் என்ற எண்ணம் உண்டாகின்றது. அதே நேரத்தில் டீசல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் இவற்றின் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த எண்ணெய்களைப் பாதி விலையில் காப்பங்கு விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி விலையைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து விவசாயிகள் ஆயில் என்ஜின்களை வைத்தே விவசாயம் செய்வார்கள். இன்றைக்கு நிலவள வங்கி, கூட்டுறவு வங்கி போன்றவை எல்லாம் கடன் வேண்டுமா என்று விவசாயிகளைக் கூப்பிட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கு டீசல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் இவற்றின் விலையேற்றம் குறுக்கே நிற்கிறது. ஆகவே, இவற்றின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் எல்லோரும் 100 அடி, 150 அடி ஆழம் கிணறு களை வெட்டி விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக மரவள் எரிக்கிழங்கு, நிலக்கடலை உற்பத்தி செய்பவர்கள். இவர்கள் நூற்றுக்கு அறுபது பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய விவசாயம் இரண்டு ஆண்டுகாலமாகப் பாதிக்கப்பட்டு, தங்களுடைய கடனைக்கூட திருப்பிக்கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் மரவள்ளிக்கிழங்கின் மார்க்கெட் இறங்கிவிட்டது. இங்கிருக்கும் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் இரண்டாண்டுக் காலமாக கொஞ்சநஞ்சம் அல்ல. ஆகவே, நிலக்கடலைக்கும், மரவள்ளிக்கிழங்குக்கும் மானியம் கொடுக்க வேண்டும். சேலம் மாவட் டத்தில் விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் அவதிப்படுகிறா் கள். ஆகவே, அவர்களுடைய கடன்களை ஓரளவிற்கு காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்பகுதிகளில் அரைமணி நேரத்தில் பெய்கின்ற மழை யினால் மண் அடிக்கப்பட்டு, காவேரியிலே கலந்து.....

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் பேச அழைக்கப் பட்டார்.)

*திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர் களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே, நம் நாட்டிலே மழைவளம் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மழை பெய் வேண்டிய இடத்தில் பெய்யாமலும், பெய்ய வேண்டிய நேரத்தில் பெய்யாமலும், குறைவாகப் பெய்ய வேண்டிய இடத்தில் அதிகமாகவும், அதிகமாகப் பெய்ய வேண்டிய இடத்தில் குறைவாகவும் பெய்கிறது. உலகில் உயிர்வாழ்வதற்கும், விவ சாயத்திற்கும் இன்றியமையாதது நீர். நீர் பெற இன்றியமையாதது மழை, மழை பெய்ய இன்றியமையாதது இயற்கை, இந்த இயற்கையை எப்படிச் சரிக்கட்டுவது என்பதிலே எந்த அரசும் அக்கறை செலுத்தவில்லை என்ப தைக் கூறிக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு மழையும் அதனுடைய அவசியமும் தேவை. இதற்காக நாம் எப்படி இயற்கையைச் சரிக்கட்டு வது? மழைக்கும் இயற்கைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதற்கு எப்படிச் சான்று காட்ட முடியும் என்பதைப் பற்றிப் பேசவிரும்புகிறேன். இயற்கையின்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

தவறுகளினால்தான் மழை குறைகிறது. இதற்கு ஆட்சியாளர்கள் நிறைந்த அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இதை நான் சொல்லவில்லை. பல பேரறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மல்களிலே உள்ள காடுகளில் மரங்கள் அதிகமான அளவுக்கு வெட்டப்படுவதால்தான் மழை குறைகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த உண்மையை யாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆறாயிரம், ஏழாயிரம் அடி உயரத்தில் உயர்ந்து அடர்ந்து வளர்ந்த இயற்கை மரங்களை வெட்டி வருகிறோம். இது இயற்கைக்கு விரோதமான செயல். மரங்களை அதிகமாக வெட்டுவதால் காடுகள் குறைந்து மழை குறைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதை என்னுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்கிறேன். கூடலூரில், 100, 120 அங்குல மழை பெய்கிறது. மேட்டுப்பாளையம் பகுதியிலே 20 அங்குலம் மழை பெய்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் நான்கு மைல்கள் தள்ளிவந்தால் 60-70 அங்குலம் மழை பெய்கிறது. ஓரிடத்தில் அதிகமாகவும், பிறிதொரு இடத்தில் குறைவாகவும் பெய்வதற்குக் காரணத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மரங்கள் வெட்டப்படாமல் இயற்கையாக விட்டுவைத்த இடங்களில் ஒழுங்காக மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. மரங்களை வெட்டி விட்டால் விறகுக்கு என்ன செய்வார்கள் என்று கேட்பார்கள். இப்போது கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு மரத்திற்குப் பதிலாக இரும்பு, சிமென்ட் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. விறகுக்கு என்ன செய்வது என்று கேட்கலாம். என்னுடைய வீட்டிலும் தொழிற்சாலையிலும் விறகைப் பயன்படுத்தாமல் சாணி எரிவாயுவைக் கொண்டே நடத்துகிறேன். முதன் முதலில் நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே 1967-68 இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அண்ணை அவர்களும் வந்து பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இந்தமாதிரியான காரியங்களில் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேண்டாத சாதனங்களைக்கொண்டு எர்பொருள் வாயு உற்பத்தி செய்யலாம். இதனால் காட்டுமரங்களை வெட்டாமல் இருக்க முடியும். சாணத்திலிருந்து இதைச் செய்யலாம். வேண்டாத கழிவுப்பொருள்கள், குப்பை கூளங்கள், மக்களுடைய கழிவுப்பொருள்கள் இவற்றிலிருந்து எரிவாயு எடுக்க முடியும், நான் இழுப்பதேழு ஆண்டுக் காலமாக விறகைத் தொடாமல் எல்லா வேலைகளையும் எரிவாயுவைக் கொண்டே செய்து கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கழிவுப்பொருள்களையும், மக்களுடைய கழிவுப்பொருள்களையும் கொண்டு தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய 'மீதேன் கேஸ்' உற்பத்தி செய்துகொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் தென்னிமாங்களிலிருந்து கிடைக்கும் தேங்காய் மட்டையிலிருந்து நார் எடுப்பதற்கான தொழிற்சாலை அமைப்பது குறித்துத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாகக்கூடிய கதம்பை நார்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை, கழிவுப் பொருள்களை எடுத்துவிட்டு கயிறுக்களாகவும், பாய்களாகவும் தயாரிக்கலாம். இன்னும் அவற்றில் பொட்டாஷ் அதிகமாக இருக்கிறது. ஏராளமான சாம்பல் சத்த இருக்கிறது. இப்படியாகக் கழிவுப்பொருள்களினால் கேஸ் உற்பத்தி செய்து, உபயோகப்படுத்தினால், விறகுப் பஞ்சத்தைத் தொலைத்துவிட முடியும். இயற்கை உரத்தினுடைய வளமும் பெருகும். இயற்கை உரம் பூமியைக் செக்காது. சக்தியை உயர்த்தும். ரசாயன உரங்கள் உபயோகத்தினால் பூமியின் வளம் கெடுகிறது. இயற்கை உரத்தினால் பணமும் மிச்சமாகும். வேண்டாத மரங்களைப் பயிர் செய்வதாலும், இருக்கின்ற மரங்களை வெட்டுவதாலும், மழை குறைகிறது. சரியான அளவு பெய்வதில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எந்த இடத்தில் பசனையும், ஈரமும், செழிப்பும் இருக்கிறதோ அங்கே மழை பெய்யும். ஒருமுறை மழை பெய்துவிட்டால் அதே இடத்தில் திரும்பத்திரும்ப மழை பெய்வதைக் காண்கிறோம். காங்கேயத்திற்கு மேற்குப் பக்கம் பரம்பிக்குளம், ஆனியாறு பாசனம் ஏற்பட்ட பிறகு சென்ற ஆண்டு அதிகமான மழை பெய்திருப்பதைக் காண்போம். காய்ந்திருக்கிற இடத்தில் மழை பெய்வதில்லை. தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் ஏராளமான மழை பெய்திருக்க

1970 மார்ச் 31] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

கிறது என்றால் என்ன பொருள்? தண்ணீருக்குத் தண்ணீரை ஈர்க்கின்ற சக்தி இருப்பதைக் காண்கிறோம். வாட்டர் டிவைனிங் முறையில் இதைத் தான் நாம் காண்கிறோம்.

இயற்கைக்கு விரோதமாக நடக்கக் கூடாது என்பதாக இதனால்தான் புலவர்கள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்

இயற்கை அல்லன செயற்கை தோன்றினும்

காவலர் பழிக்கும் நாடு

என்பதாக மழை குறைந்தாலும், வருவாய் குன்றினாலும், இயற்கைக்கு மாறாக செயற்கை நடந்தாலும் ஆட்சியாளர்கள் பழிக்கப்படுவார்கள் என்பார்கள்.

நாம் வள்ளுவரைப் போற்றுகிறோம். விழா எடுக்கிறோம்.

இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னுட

பெயலும் விடையுநத் தொக்கு

என்பதாக அறம் வழுவாத இயற்கை முறையில் அரசு செலுத்துகிற நாட்டில் தான் மழையும், வளமும் இருக்கும். நீதி தவறுகிறபோது மழை குன்றும், வளம் குன்றும். ஆகவே, இந்த அரசு நெறி தவறாது, நல்லமுறையில் காரியங்களைச் செய்தால்தான் நாடு வளமாக இருக்கும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பூமிக்குக் கீழே 150 அடி ஆழத்தில் இருந்து தண்ணீரை மேலே கொண்டுவந்து சாகுபடி செய்து வருகிறோம். பம்பு செட்டு வைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்து சப்ளிடி முறையிலாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி வருகிறோம். இன்னும் போதுமான அளவு காதில் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்போது மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள், இது சரியல்ல. கூட்டியதையாவது குறைத்து பழைய கட்டண முறையிலாவது மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அடுத்து, இருக்கின்ற தண்ணீரைச் சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முறைகளையும் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். எனது சொந்த அனுபவபூர்வமான சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன்.

ஒரு கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்துப் பக்கத்திலேயே பாய்ச்சுவது என்றால் ஒரு ஏக்கரா பாசனம் செய்யலாம். 100 கஜம் வாய்க்காலில் ஓடிய பாய்வது என்றால் நான்கில் ஒரு பாகம்தான், கால் ஏக்கராதான் பாய்ச்ச முடியும். தண்ணீர் வாய்க்காலில் உறிஞ்சப்படுகிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதி அனைத்துக்கும் சிமின்ட் பைப்பு வைத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்ச உதவி செய்தால் இருக்கிற தண்ணீரை அதிகமான நிலத்திற்குப் பாய்ச்ச சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

எதையும் நான் பிறருக்காகச் சொல்வதில்லை, நான் 2 கிணற்றை வைத்துக் கொண்டு 60 ஏக்கரா இந்த முறையினால் பாய்ச்சுகிறேன். என்னுடைய பண்ணையை வந்து பார்த்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

இன்னும் மேல்நாடுகளைப்போல, இருக்கிற தண்ணீரை செயற்கை மழையாகப் பெய்விக்க முயன்றால் ஒரு ஏக்கராவுக்குப் பாய்ச்சுகிற தண்ணீரையே 8 ஏக்கராக்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியும்.

இந்த முறைகளை எல்லாம் பயன்படுத்தி-நவீன முறைகளைக் கொண்டு வரலாம் என்றால் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் எங்கே கொண்டுவர வேண்டுமோ தெரியாது. அதன்மூலம் உற்பத்தி குறைந்து, விவசாயம்

[திரு. ரா கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 31]

சேழிந்து, நாளும் நாசமாக கீழ்நிலைக்குத்தான் போகும். இதை அரசு கவனித்து விவசாயத்தை மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி.

நான் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். விவசாயத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு வாழும் ஏராளமான மக்களுடன் வாழும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன். அவர்களைப் பற்றி வள்ளுவர், உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் என்று கூறிய குறளைப் படித்துவிட்டு மகிழ்ச்சி அடைய முடிகிறதே தவிர, கிடைத்த விளைவைக் கொண்டு, வளமான வாழ்வு வாழ்ந்து மகிழ்ந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அளவுக்கு வேதனையும் கண்ணீரும் அவர்கள் வாழ்க்கையில் பெற்றெடுக்கும் விளைவுகள் என்பது திட்டமாகத் தெரிகிறது. இதன் விளைவுதான் “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சாது” என்ற பழமொழி பல தலைமுறையாக நம்மிடத்தில் நிலைத்து விட்டது.

முன்னாடுகளாக, கழகத்தின் கவனிப்பில் இயங்கி வருகின்ற தமிழக அரசு இந்த ஏழைகளின் கண்ணீரைத் துடைக்கவும், இந்த நாட்டின் படியுள்ளதும் பரமசிவன்களாகிய ஏழை விவசாயிகளின் எதிர்காலத்தை ஒளியுள்ளதாக்கவும் கங்கணம் சுட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதுவரை இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட வேளாண்மை மான்யக் கோரிக்கைகளும் குறிப்பாக இந்த ஆண்டு வேளாண்மைக் கோரிக்கையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மிகச் சிறந்த அம்சங்களை உள்ளடக்கி ஒப்பும் மிக்கும் இல்லாததான இந்தக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

இதுவரை, பயிர்களைப் பற்றியழிக்கும் நோய்களைப் போக்க, ஹெலிகாப்டரில் இருந்து மருந்து தூவும் செயல் நடைமுறையில் இருந்தது. அதற்கான செலவில் ஒரு பகுதியை அரசும் எஞ்சிய சிறு பகுதியை விவசாயிகளும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது முழுவதையும் விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறை ஏற்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இதனால் இப்படி மருந்து தூவ வேண்டுமென்ற ஆர்வம் விவசாயிகளுக்கு வெகுவாகக் குறைந்துவிடும். இதனால் தமிழக அரசு அதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு பரிஷட் ஆய்ந்து அவர்கள் சுமையில் பங்கேற்க வேண்டுகிறேன்.

கழனிகளில் கடும் வெயிலில் பல ஏழைத் தாய்மார்கள் மாடாக உழைத்து ஓடாகத் தேய்கிறார்கள். அவர்களின் வேலை ஆண்களின் விவசாய வேலைக்குச் சிறிதும் குறைந்ததல்ல. இருந்தும் ஆண்களுக்குத் தரப்படும் கூலியளவில் பாதி அளவிற்கே கூலி தரப்படுகிறது. இந்தப் பரிதாப நிலைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். எனவே அரசு அவர்களின் கூலிப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்து பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கான உரங்கள் பல ஆண்டுகளாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. இதற்காகப் பல முறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இருந்தும் ஒவ்வொரு முறையும் அதற்கே உரித்தான குறைபாடுகளுடன், திகழுகின்றன. இதனால் உர விநியோகத்தைப் பற்றிய நிறைவு யாரிடமுமே இல்லை. இருக்கும் முறைக்குப் பதிலாக ஒரு புதிய முறையைப் பின்பற்ற அரசு தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இதற்காக ஒவ்வொருவருடைய நிலங்களின் அளவுகளுக்கு ஏற்ப உரங்களைப் பெறுவதற்கான உரவிநியோகக் கார்டு முறையை ஏற்படுத்தலாம்.

1970 மார்ச் 31] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

ஏழை விவசாயிகள் மண்ணில் தங்கள் உழைப்பைக் கொட்டுகிறார்கள். வானம் பொயக்காது என்ற நம்பிக்கையில் தம் கையிலிருக்கும் நெல்லை யும் விதைக்கிறார்கள். ஆனால் சில சமயங்களில் பருவமாற்றங்களும், மழையின்மையும், அவர்களின் நம்பிக்கையைச் சிதைத்து அவர்களை நிரந்தர வறுமையில் நிறுத்தி விடுகின்றன. இந்த அவல நிலையைத் துண்டிப்பதற்கு அரசு பயிர்ப்பாதுகாப்புத் திட்டம் ஒன்றை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை பருவமழை அடிக்கடி பொய்த்து விடுகின்ற பரிதாப நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்காக வேண்டியபோது வேண்டிய இடங்களில் மழை பெறுவதற்கான செயற்கைமுறை மழைத் திட்டத்தை மற்ற நாடுகளைப்போல நாமும் தீவிரமாகப் பின்பற்ற திட்டமிட வேண்டுகிறேன்.

வளம் நிறைந்தது தான் தமிழக மென்றாலும் வரண்ட பாலைகளின் அறிகுறிகளோடு தோன்றுகின்ற கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த பகுதிகள் ஏராளம். குறிப்பாக, எங்கள் கொங்குநாடு கூட மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களின் சோழநாட்டைச் சேர்ந்த கம்பன் பாடியதைப்போல “நீரெல்லாம் சேற்று நாரும் நிலமெல்லாம் கல்லும் முள்ளும்” என்றுதான் இருக்கிறது. எனவே தமிழகத்தின் பரப்பின் வளமான பகுதிகளின் பரப்பைவிட வரண்ட பகுதிகளின் பரப்பே மிகுதி. இதைவிட வறண்ட நிலையில்தான் இஸ்ரேல் என்ற நாடும் இருந்தது. ஆனால் ஒரு பத்தாண்டு காலத்தில் அந்த இஸ்ரேல் என்ற பாலைவன நாடு விஞ்ஞான முறை களால் சமன்படுத்தப்பட்டு, வளப்படுத்தப்பட்டு, விவசாயத்துறையில் தன் நிறைவு பெற்ற நாடாகத் திகழ்கிறது. எனவே நம் தமிழக அரசு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை அங்கு அனுப்பி, அவர்கள் பின்பற்றிய முறைகளை அறிந்து வரவேண்டும். அந்த முறைப்படி வறண்ட பகுதிகள் அனைத்தையும் வளமான பகுதிகளாக மாற்ற வேண்டும். இத் திட்டத்தை அரசு விரைந்து பரிசீலிக்க வேண்டுகிறேன்.

நமது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு அதிக ஊக்கம் தருகிறது. கடன் காலாகாலத்தில் தந்து, உரம் தந்து, தரமான விதை தந்து உதவுகிறது. ஒரு போகத்தை இருபோகமாக மாற்றி இருபோகத்தை முப்போகமாக மாற்றி, மாவட்டம் தோறும் விவசாய கருத்தரங்குகளைக் கூட்டி, அங்கு அதிகாரிகளையும் விவசாயிகளையும் சந்திக்க வைத்து அவர் தம் குறைபாடுகளை அங்கேயே தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் நாட்டில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்து, இப்போது எல்லா ஊர்களிலும் கடைகளிலும் ரக ரகமான அரிசிகளை இன்று மக்கள் வாங்கக்கூடிய வசதியை செய்துள்ளது. விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யும் நம் அரசைப் பாராட்டி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலத்தில் 160 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களை பயிர் செய்கிற இடங்கள் இருப்பதாகவும் அதிலே 100 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அறிக்கையிலே. மொத்த நிலப்பரப்பில் 60% தண்ணீர் வசதியில்லாமல் இருக்கக்கூடிய இடங்களாக இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கும்பொழுது ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. பல ஆண்டுகளாக இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் இருந்தன. அதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் இல்லை.

‘Report on the work in breeding of superior drought-resistant (semi-dry and rainfed) varieties in Tamil Nadu’. இல்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1970 மார்ச் 31]

ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டதாகவும் மாநில அளவிலே 3 லட்சம் ஏக்கருக்கு வசதி செய்யக்கூடிய காரியமாக இருக்கும் என்று இருந்தும், அதற்கு நடவடிக்கை இல்லை, ஃபாலோ அப் ஆக்ஷன் இல்லை என்பதைச் சொல்வதற்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. நீங்கலே சொல்கிறீர்கள் 60% க்கு தண்ணீர் இல்லை என்று. என்னைப் போன்றவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் 6 ஆண்டுக் காலமாக மழையில்லாமல் தவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆராய்ச்சி செய்து ரிப்போர்ட்டும் இருக்கிறது, ஏன் அதை அமுல் நடத்தவில்லை? ஆறு ஆண்டுக்காலம், பத்தாண்டுக் காலமாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டேதான் வருகிறோம். ஏன் இதைச் செய்ய வில்லை? ஐ.ஆர் 8 கொண்டுவந்தோம், கிராஷ் ட்ரொகிராம் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். 40 சத வீதம் இருக்கக்கூடியதற்கு அவற்றையெல்லாம் கொண்டு வந்துவிட்டு 60 சதவீத அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய புறநகரப் பகுதிகளுக்கு ஒரு விரிவான திட்டம் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் அந்த அந்தப்பகுதிகளில் வாழக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு ஒரு திட்டமும் செய்யாமல் ஐ.ஆர். 8 பற்றி மட்டும் பேசிக்கொண்டே இருப்பது வருந்தக்கூடியது. 'semi-dry Paddy' போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல முக்கியமான திட்டங்களைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டாபியோக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், குறைந்த தண்ணீர்தான் செலவாகும், நல்ல விளைச்சல் ஆக்கக்கூடியது, நிறைய டன்டார்ச்சு சத்து உள்ளது. அந்தத் திட்டம்கூட ஒற்றிவைக்கப்பட்டிருப்பதாக ஒரு அறிக்கையிலே பார்த்தேன்.

Development of Tuber Crops என்று போட்டு

'It is proposed to intensify the production of tapioca by adopting package of improved practices. The Tapioca Development scheme in Killiyur Block of Kanyakumari district is kept in abeyance temporarily from August 1969'. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தமாதிரி நல்ல காரியங்களை ஒத்திவைக்கிறீர்கள். அதை விரிவுபடுத்தவேண்டும், கனியாகுமரி, செங்கோட்டை போன்ற பகுதிகளுக்கு அதை விரிவுபடுத்தலாம்.

அடுத்ததாக வாழைச் சாகுபடி, பூவர்-மென் டயட் என்றும் காமன் மென் டயட் வாழை என்று சொல்வார்கள். திருச்செந்தூர் பகுதிக்கு விரிவுத் திட்டம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், வரவேற்கிறேன். உங்கள் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 9 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு 1969-70-இல் சாகுபடி செய்வதற்காகத் திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதில் செங்கற்பட்டிற்கு ஆயிரமும், தூத்துக்குடிக்கு நாலாயிரமும் ஆக மொத்தம் ஐயாயிரம்போக 4 ஆயிரம் பாக்கியிருக்கிறது, தூத்துக்குடியில் உள்ள பாக்கேஜ் புரோகிராம் தென்காசிப் பகுதிக்கு விரிவுபடுத்த கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 30 மைல் 40 மைல்தான் தூத்துக்குடியிலிருந்து இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சர் அவர்களுக்கு எழுதின கடிதத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட பதில் கிடைத்தது : 'I am also specially instructing the District Agricultural Officers to render all necessary assistance for cultivation of bananas in other areas of Tirunelveli district.' என்று எனக்கு ரிப்பீன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உங்களுடைய திட்டமே 9 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவுக்கு, அதிலே 5 ஆயிரம் ஏக்கர் திட்டத்தைத்தான் உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். தூத்துக்குடியில் வைத்திருக்கிறீர்கள். தென் காசிக்கும் அதை விரிவுபடுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், பஞ்சப் பிரதேசத்திற்குப் பிரயோசனம் ஆகிறது ; உணவுக்கும் பயன்படுகிறது. அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

1970 மார்ச் 31] [திரு. ஏ. ஆர். சப்பையா முதலியார்]

அடுத்தபடியாக விதைப் பண்ணைகள். விதைச் சட்டமானது சென்ற அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது செயல்பட்டு வருவதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் விதைகளானால் அவை கேள்விக்குறியாகவேதான் இருக்கின்றன. நானே பார்த்திருக்கிறேன். நான் இதைப் பற்றி எழுதியதற்கு ஆறு மாதம் கழித்து இனிமேல் நடக்காது என்று பதில் தரப்பட்டு இருக்கிறது.

பெஸ்டிசைட்ஸ் பொறுத்தவரையில் கம்பெனிகளுக்கு முன்னாலேயே பணத்தைப் பட்டுவாடா செய்துவிடுகிறார்கள். பரிசோதனையில் குற்றம் இருக்கும்பொழுது பணத்தைத் திருப்பிப் பெறமுடியவில்லை. சர்க்காருக்குப் பண விரயமும் ஏற்படுகிறது. எனவே ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாக பெஸ்டிசைட்ஸ் வாங்கி பரிசோதனை செய்து வைத்துக்கொண்டு விநியோகம் செய்தால் நல்லது.

அடுத்தபடியாக போரிங் ஆப்பரேஷன் ஒரு பக்கம் பி. டி. பி. டி. யில் செய்கிறார்கள், விவசாய இலாகாவும் செய்கிறார்கள். இதிலே கோ-ஆர்டினைஷன் இல்லை. அக்கிரகல்சர் டிபார்ட்மென்ட்டிலேயார் ரூபாய் கொடுக்கிறார்களோ, அதைப் பொறுத்து வரிசைக் கிரமத்திலே செய்கிறார்கள். தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கூடப் பார்ப்பதில்லை. ஒருவர் போரிங் போட்டிருந்தால், மற்றொருவர் அதன் பக்கத்தில் போட்டால் இருவரையும் பாதிக்கும். தண்ணீர் வேண்டுமென்று 2 ஆயிரம் ரூபாய் 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கத் தயாராக இருக்கிறான், நாடும் போடுகிறோம், எனவே சமின்டிபிக் ஆக் ஆராய்ச்சி செய்து எத்தனை அடி தூரம் விட்டு போரிங் போடவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். விவசாய இன்ஜினீரிங் பகுதியை அக்கிரகல்சர்ஸ் பைண்டன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடம் ஒப்புவிப்பதாகத் தெரிகிறது. லாபத்தை கிதிர்ப்பார்த்து இயங்கும் ஸ்தாபனத்தில் இணைப்பதால் விவசாயிகளுக்குப் பிரயோசனப்படுமா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அண்ட்ரிக்ரவுண்ட் வாட்டர் தேவைப்படுகிறது எனவே ஜியலாஜிக்கல் சர்வே பண்ணி எந்த இடத்தில் போடலாம் என்று முடிவு செய்து அதன் பிரகாரம் செய்யவேண்டும். வாட்டர் செல் போர்டு ஒன்றை உருவாக்கி அதன்மூலம் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்கிரகல்சர் ஆபீஸர் அவர்களை கிணறு அளக்கும்படி உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இது கேவலமான முடிவு. விவசாய அதி காரியை கிணறு சரியாக வெட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகள் தடைபடும். அதை மாற்றவேண்டும்.

சாயில் கன்சர்வேஷனைப் பொறுத்தவரையில் பாலோ அப் ஆக்ஷன் நடைபெறவில்லை. பணம் கொடுக்கப்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆனதும் அது கவனிக்கப் படுவதில்லை. 12-00

‘பாலோ அப்’ ஸ்கீம் ஒன்று இருந்தால்தான் சாயில் கன்சர்வேஷனில் நன்மை ஏற்படும். அதுபோக சாயில் கன்சர்வேஷன் செலவில் சிப்பந்திகள் சம்பளத்தைச் சேர்த்து வசூல் செய்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அதிக நேரம் இல்லை, எனவே என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. அ. ஆறுமுகம்: சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவி ஏற்று குறுகிய காலத்திற்குள் விவசாயத் துறையில் பெரியதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியமைக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். விவசாய முன்னேற்றத்தின் காரணமாக உணவு உற்பத்தித் துறையில் பெரிதும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. மிகப் பயன் தரும் தானிய வகைகளை அதாவது ஐ. ஆர். 3, ஏ. டி. டி. 27 போன்ற நெல் பயிர்கள்,

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

[1970 மார்ச் 31]

உழவர்களுக்கு விலையில் பாதி சலுகை திட்டத்தின் கீழ் 3 கோடியை 6.26 கோடியாக உயர்த்தியது பாராட்டத்தக்கதாகும். தரமான உரங்களை உற்பத்திச் செய்தும், விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தியும் உணவு உற்பத்தித் துறையில் பெரியதொரு முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இதில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 8.72 லட்சம் டன்னிலிருந்து 12.044 டன்னை உயர்த்தியிருக்கிறது. ரசாயன உரம் விவசாயிகளுக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இதற்கு மத்திய அரசு 1959 மார்ச் 1-ம் தேதியிலிருந்து இருப்புகளின் மீது 10 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறது. எனினும் இந்த அரசு தன்னிடம் உள்ள இருப்புகளுக்கு இந்த உயர்வை செயல்முறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை. இப்படி கொண்டு வராத மாநிலம் தமிழகம் ஒன்றுதான். இதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மேலும் மண்வகை பரிசோதனை செய்து நிலத்தின் தன்மைகளை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு உரம் விதை கொடுத்து விவசாயிகள் லாபம் அடையச் செய்தது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

பயிர்களுக்கு வரும் நோய்கள் அதற்கு பூச்சி மருந்துகள் காளான்களை அழிக்கும் மருந்துகள் எளிதில் கிடைக்க வழிசெய்வதற்கும் அதை விமானம் மூலம் தெளித்து பயிர்களை நோய்களிலிருந்து தடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்தது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

விவசாயிகளுக்கான கடன் வசதிகளைப் பெருக்குவது நிலவள வங்கிகளை புதிதாக ஏற்படுத்தி நீண்டகால குறுகிய கால கடன் வசதிகளைப் பெற வங்கிகளின் மூலம் கடன் தரவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய அரசை மனமாற பாராட்டுகிறேன்.

மேட்டூர் கில்கரை வாங்க்காலில் இருபோக சாகுபடிக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இத்திட்டத்தின் கீழ் 3 கோடி ரூபாயிலிருந்து 6.26 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். மேலும் சிறுபாசன திட்டத்தின் கீழ் குழாய் கிணறுகள் வடி முனை குழாய் கிணறுகள் ஏற்படுத்தி 10:1 அரசு மானியத்தை அளித்தது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். விவசாயத்தில் உழவர்கள் புதிய முறைகளைக் கற்று விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு உழவர்கள் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தியதற்கு என் பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். புஞ்சை நிலத்திற்கு வரி நீக்கியதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இவ்வாறு பலவகையான முன்னேற்றங்கள் விவசாயத் துறையில் கண்டமைக்கு இந்த அரசுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்ற இந்த நேரத்தில் என் சொந்த தொகுதியில் சில குறைபாடுகளை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஆற்றுப் பிரச்சனை. காவிரி ஆற்றிலிருந்து அருகில் இருக்கிற நிலங்களுக்கு தண்ணீர் எடுப்பதற்கு தடை உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தடையை நீக்கி விவசாயிகள் ஏற்றம் இறைப்பதற்கும் பம்புசெட்டுகள் வைத்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கும் அரசு அனுமதி தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் மதுரை காளி அம்மன் பள்ளம் என்ற ஒரு நீர்த் தேக்கம் இருக்கிறது. பல வருஷங்களாக சேர்க்கப்பட்ட திட்டங்களில் ஒன்றாகும் அதிட்டம். அதை நிறைவேற்றினால் அங்கே இருக்கிற விவசாய பெருங்குடிமக்கள் உளமாற நம்முடைய அரசை பாராட்டுவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூபாய் 2 ஆயிரம் கொடுக்கிறோம். அதற்கு மானியமாக ரூ. 500 தருகிறோம். இந்த மானியத்தை இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக்கி

1970 மார்ச் 31]

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக விரைவில் அந்த மானியத்தை வழங்குவதற்கு நம் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டிலே விவசாயம் வளர்ந்தால்தான் நாடு வளரும் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு நம்மால் இயன்ற உதவிகளை உடனுக்குடன் விரைவில் தருவதற்கு நம் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளின் நிலை உயரவேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு இன்று இருக்கிற சூழ்நிலையில் மாடுகளை வாங்கி ஆட்களை வைத்து விவசாயம் செய்வது என்பது இயலாத காரியம். ஒரு ஜதை மாடுகள் வாங்கவேண்டுமானால், ரூ. 1,000-லிருந்து ரூ. 1,500 வரை ஆகிறது. ஒரு பண்ணை ஆளை வைக்க வேண்டுமானால், ரூ. 600-லிருந்து 700, 800 வரை செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒரு விவசாயிக்கு கிணற்றில் மின்சாரத்தை வைத்துவிட்டால், அவனுக்கு இரண்டு வகையில் செலவு குறைகிறது. ஆட்களை வேலைக்கு வைப்பது இல்லை. மாடுகள் வாங்க வேண்டிய செலவு இல்லை. ஆகவே விரைவிலே எல்லாக் கிராம மக்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும் நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் உருவாக்கியிருக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் வகையில் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்களுடைய சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம், என்பதை உணருகிறோம். அதற்கு ஒரு விமான தளம் வேண்டுமென்று காலையில் கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் என்று கூறினார்கள். இருந்தாலும்கூட மிகவும் தொழில் வளம் நிறைந்த பகுதி. அங்கே வசிக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் 100-க்கு 90 முதல் 95 சதவீதத்தினர் இன்னும் விமானத்தை ஆகாயத்தில் பார்த்தவர்களே தவிர, அருகிலிருந்து பார்த்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே விரைவில் ஒரு விமான தளத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எப்படி நாம் இரும்பு ஆலை வேண்டுமென்று கேட்டோமோ, அதைப்போல விமான தளத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டும். எப்படியாவது எங்கள் மாவட்டத்தின் குறைகளைப் போக்குவதற்கு தமிழக அரசு பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த திட்டங்கள் பல போட்டாலும் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு மனித சக்தியை பெரிதும் பயன்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனித சக்தியை நன்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால், உழைப்பவர் அத்தனை பேருக்கும் நிலம் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இன்று இருக்கக்கூடிய “ஆர்க்கைசேஷனல் செட் அப்” அதிகார அமைப்பில் சிலமாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும், என்பது என்னுடைய ஆலோசனை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 2,000 முதல் 3,000 வரை இ.ஒ.ஸ். (அக்ரிகல்ச்சர்) இருக்கிறார்கள். அந்த இ.ஒ.ஸ். பொறுப்பான வேலையில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பீஸ்டு வேலை இல்லை. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் டிப்போவுக்கு பொறுப்பாக இருக்கிறார்கள். ஸ்டோர் கீப்பர் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. படித்த பிறகு கிடைத்த அனுபவத்தை கீழே சொல்ல முடியவில்லை. டிப்போ பொறுப்பாக அவர்களிடமிருந்து நீக்கிவிட்டு நேரடி பீஸ்டு ஒர்க் செய்ய தராமல், இ.ஒ.ஸ். அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்த அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த இ.ஒ.ஸ். விசேஷ பயிற்சி

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

[1970 மார்ச் 31]

பெற்றவர்கள். ஆனால் அவர்கள் பி.டி.ஓஸ். கீழே வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது அதிக பயிற்சி இல்லாதவர்களின் கீழ் பயிற்சி பெற்றவர்களாகிய இ.ஓ.ஸ். வேலை செய்யும்பொழுது பல சங்கடங்கள் வருகின்றன. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் “மதர் டிபார்ட்மெண்டு” செயல்பட்டு நன்கு பயன்படுவதற்கு ஒரு செட் அப் தேவை.

அதேபோல் கிராம சேவகர்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு பயன்பட வேண்டியவர்கள். ஆனால் இன்றைய நிலைமை கிராம சேவகர்கள் பல டிபார்ட்மெண்டுகளுடைய, வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. குடும்பக்கட்டுப்பாடு பிரச்சாரம் போன்ற வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் எந்த நோக்கத்திற்காக அவர்கள் செயல்பட வேண்டுமோ, அது செயல்பட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்குப் பெரிதும் முக்கியத்வம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடி திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கீழ் இருந்து திட்டத்தை உருவாக்குவது டிபார்ட்மெண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும். நாம் ஒரு டார்ஜெட் நிர்ணயம் செய்தோம். அதை அமல்படுத்த கடைசி நேரத்தில் விதைகளை விற்கவேண்டுமென்று கொண்டு போனால் எப்படியாவது விற்றுவிட்டால் போதும் என்ற அளவுக்கு தேவையில்லாதவர்களுக்கு விற்கவேண்டியிருக்கிறது. அவை விதைக்காக பயன்படுவது இல்லை. வேறு காரியத்திற்கு பயன்படுகிறது. ஆகவே கீழ் மட்டத்திலிருந்து விவாதம் செய்து திட்டத்தை உருவாக்கி செயல்படுத்தினால் நல்லவிதமான பயன் கிடைக்கும். திட்டமும் வெற்றி பெறும். இவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொருந்தவரை பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவற்றைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமானால், தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கக் கூடிய நாளைப்பட்டினம் தாலுகா வேட்டைக்காரனிருப்பு பகுதியைப் பற்றிக் கடந்த பத்து, இருபது ஆண்டுகளாக எடுத்துக் கூறுவதைச் சற்றுக் கவனிக்கவேண்டும். அங்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை விளைச்சலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் நேரடியாகப் பார்த்து இறைவைப் பாசனத்திற்கு வழி செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக உற்பத்தி பெருகும். எங்கள் பகுதி கடைமடைப் பகுதி, தண்ணீர் வந்து சேருவதற்குள் மற்ற இடங்களில் விவசாய வேலைகள் முடிந்துவிடும். ஆகவே, பவர்டிரில் தேவை, இறைவைப் பாசனத்திற்கு வழி செய்தால் உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகும்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் சிறுபாசனத் திட்டங்களை வேகப் படுத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலேயே தஞ்சை மாவட்டத்தில் அந்தத் திட்டத்தை வேகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வளம் இருக்கிறது, உழைக்க ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் விரைதிலே பல தவறுகள் இருப்பதன் காரணமாக, பாசன வடிவால் திட்டத்திலே சிரமங்கள் இருப்பதன் காரணமாக சிரமங்கள் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த விஷயத்தைக் கவனத்தோடு பரிசீலித்து அமைச்சரவை நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பண்ணைப் பொருள்களுக்கு .-பளோர் பிரைஸ் வேண்டும், சிலிங் பிரைஸ் வேண்டும். ஸ்பெகுலேட்டர்ஸால் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, பஞ்சு எடுத்துக் கொண்டால் கூட்டுறவுப் பஞ்சாலைகளில் இருந்துகூட மார்க்கெட்டில் சொசைட்டியில் இருந்து பஞ்சு வாங்குவதில்லை. அவர்களும் வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். கூட்டுறவுப் பஞ்சாலைகள் மார்க்கெட்டில் சொசைட்டியில் இருந்துதான் பஞ்சு வாங்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். இந்த அளவுக்குக் குறைந்த விலை இருக்காது. இந்த அளவுக்கு

1970 மார்ச் 31]

[திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன்]

அதிகமான விலையும் போகாது என்ற அளவுக்கு விலையை நிர்ணயித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஸ்டேட் டிரேடிங் மாதிரி செய்ய முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இரண்டு விஷயத்தைச் சாதிக்க முடியும். விவசாயிகளுக்குப் நியாயமான விலை கிடைக்கும், விலைவாசி உயர்வையும் கட்டுப்படுத்த முடியும். தயவு செய்து அரசு இது பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

சர்ச்சார் ஃபார்ம்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு வேஜ் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். பல இடங்களில் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கப் பண்ணையில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு குறைவாக மின்சாரக் கட்டணம் இருக்க வேண்டும். பெரு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். மூன்று ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் குறைவாக வசூலிக்க வேண்டும்.

அறிக்கையிலே தென்னை வளர்ச்சியைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை முத்துப்பேட்டையில் தென்னை வளர்ச்சி அதிகம். ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று ஒரு தேங்காய் ஒரு ரூபாய் விற்கிறது. போலீஸ் உதவியோடு தென்னை மரங்களில் எல்லாம் கள்ளு கட்டப்படுவதால் காய்ப்புக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இதிலே அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அறிக்கையிலே மலர்த் தோட்டத்தைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள் எங்கள் ஊரில் பார்ப்பனச் சேரியில் மலர்த் தோட்டம் இருக்கிறது. வறட்சி காரணமாக மலர்த் தோட்டம் வாடிக்கிடக்கின்றது. அவர்களுக்கு உதவி அளித்து இந்த நிலையைப் போக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மீனளத்தைப் பொறுத்து எடுத்துக் கொண்டால், என்னுடைய தொகுதியில் நாகப்பட்டினத்திலுள்ள சாமந்தாம்பேட்டையில் தண்ணீர் கிடையாது, ரோடு கிடையாது, லைட் கிடையாது. அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இருந்தபோது அந்தப் பகுதியை நேரடியாகப் பார்த்தார்கள். அங்கே மீன் துறைமுகத்தை விரைவில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அலங்காநல்லூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் உற்பத்தியில் டன் ஒன்றுக்கு ஷேர் ஃபண்ட் என்று மூன்று ரூபாய் பிடிக்கிறார்கள். ஷேர் காபிட்டுலுக்கு உண்டான ஆதாயமும் வருவதில்லை, வட்டியும் வருவதில்லை. இவ்வாறு ஒரு தவறான காரியம் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை பிடிக்கப்பட்ட பணத்தை உடனடியாக விவசாயிகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நேரம் இல்லாத காரணத்தால், பல விஷயங்களைப் பேச முடியவில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விழுந்த மாவடி பம்பிங் ஸ்டீம், வேளாங்கண்ணி பம்பிங் ஸ்டீம் நிறைவேற்றப்படாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. அவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். இப்போது தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. சலைன் வாட்டர்தான் வேளாங்கண்ணி பம்பிங் ஸ்டீமில் இருக்கிறது. விழுந்த மாவடி பம்பிங் ஸ்டீம் தண்ணீர் அந்தப் பகுதிக்கே கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இப்போது கிடைப்பதில்லை. பாசன வடிகால்களைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியிருப்பதைத் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை உடனடியாக அந்த வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 31]

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக தமிழ் நாட்டிலே வறட்சி நிலை, எப்போதும் தோன்றாத வறட்சி நிலை மழை காலத்திலே பெய்யாததன் காரணமாக ஏற்பட்டதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே பசுமைப் புரட்சிக்கு வித்திடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கலைஞர் பொறுப்பேற்ற பிறகு தொடர்ந்து செம்மையாகச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாகவும், திறமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதன் காரணமாகவும், கடனையும், உரத்தையும் விவசாயிகளுக்குக் காலத்திலே வழங்கியதன் காரணமாகவும் எதிர்பாராத ஏற்பட்ட வறட்சி நிலை கொடுமையான வறட்சி நிலை, சமாளிக்கப்பட்டது. ஐ. ஆர். 8, ஆடுதுறை 27, கருணா போன்ற வீரிய விதைகளை உள்வப்போது பயிரிட வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தியதன் காரணமாக, எங்கே பஞ்சம் மிகக் கொடுமையாக ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சிய நேரத்திலே அதிலிருந்து காய்பாற்றிய வேளாண்மைத் துறையை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருபோக நிலங்களை எல்லாம் முப்போக நிலங்களாக மாற்றுவதற்கான நல்ல காரியங்களை எல்லாம் நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டு வருவது நிச்சயமாக பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்று.

1966-67-ல் காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்தில் 57.9 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்பத்தி 1969-70-ம் ஆண்டில் 63 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்துள்ளது. வவசாயத்தில் நம்முடைய அரசு செய்த மகத்தான சாதனையின் விளைவாக ஏற்பட்டதாகும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அரிசிக்கு ஆலாய்ப் பறந்த நிலை மாறி இன்றைய தினம் அவர்களாலே உருவாக்கப்பட்ட உணவுக் கட்டுப்பாட்டையே ரத்து செய்யக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை விவசாயத் துறையினால் அரசாங்கத்தின் சிறப்பான ஒத்துழைப் போடு உருவாக்கப்பட்டதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேட்டூர் அணையைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மிக அதிகமாக எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையை மாற்றுவதற்காக பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை வெளிக் கொணர் நல்ல திட்டத்தை அப்போதே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில், திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களில் கிணறு தோண்டுவதற்காக 15,000 ரூபாய்க்குமேல் வழங்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அத்தகைய சிறப்பான வாய்ப்புகள் தரப்படாத நிலைமையை மாற்றியமைக்க இன்றைய நமது அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலங்களே உடையவர்கள், மடங்கள், ஆதீனங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்களின் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயிகள் பம்பு செட் வைத்துக் கொள்ள இயலாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்க நம்முடைய அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மண்வளப் பரிசோதனைப் பற்றியெல்லாம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் சொந்தமான நிலத்தின் மண் எந்தத் தன்மை வாய்ந்தது என்று பரிசோதித்து மண்ணின் தன்மைக்கேற்றவாறு உரத்தை இட்டால் அந்த நிலத்திலிருந்து அதிகமாகப் பயிரை விளைவிக்க முடியும் என்பதால் அதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். சில இடங்களில் மண்ணை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்களே தவிர, ஆராய்ச்சியின் முடிவைக் கூறுவது கிடையாது.

1970 மார்ச் 31]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

அதற்காக ஒரு இயங்குகிற மண்வளப் பரிசோதனைக் கூடத்தைக் கூட நிதி அத்தகைய பரிசோதனைக் கூடங்கள் மூலம் மண் வள ஆராய்ச்சி செய்து உடனடியாக அறிவித்து உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாளடி சாகுபடிக்குப் பின்னால் ஏறத்தாழ பல பகுதிகளில் அந்த நிலங்களைச் சாதாரணமாக வெற்றிடமாகவே போட்டு வைத்து விடுகிறார்கள். அவற்றில் பருப்பு, பருத்தி போன்ற குறுகிய காலப் பயிர்களைப் பயிரிட அரசு உதவி செய்யவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிடும் இடங்களில் கூட அதாவது நன்செய் நிலங்களில் கூட லாப நோக்கத்தை கருத்தில் கொண்டு அதிகப்படியான ஏக்கர்களில் கரும்பு சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் நன்செய் நிலங்களில் கரும்பு உற்பத்தி செய்வதில் தடை எதுவும் இல்லை என்ற காரணத்தினால், லாப நோக்கத்தைக் கருதி கரும்பு சாகுபடி செய்வதை மாற்றியமைக்கும் விதத்தில் அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சிந்திரித் தொழில் சிறக்கிறது வடக்கே, முந்திரித் தொழிலும் சிதைகிறது தெற்கே என்று சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களின் வழி வந்திருக்கிற நம் அரசு முந்திரித் தொழிலுக்கு நல்ல ஆக்கம் கொடுத்து அதை நன்கு செயல்படுத்தி வருவது குறித்து நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதிலும் நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் விதத்தில் வருகிற ஆண்டு அதிகப்படியான ஏக்கர் அளவில் ஏறத்தாழ பத்து லட்சம் ஏக்கர் அளவில்—பூச்சி மருந்துகள் தெளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்காக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பில் நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். சிமீக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைக் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வந்து அவர்களுக்குச் சிறப்பான தொரு நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் கோவில்கள், மடங்கள், ஆதினங்கள் போன்றவற்றிற்கு சொந்தமான பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றில் சாகுபடி செய்துவரும் சிறு சிறு விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக குத்தகை பாக்கி அளக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். சாதாரண கிராமங்களில் கூட 20,000, 30,000 கலம் பாக்கியிருக்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்தக் குத்தகை பாக்கிகளை முழுக்க இல்லாவிட்டாலும் கணிசமான அளவிற்குக் லத்தகை பாக்கி தர இயலாத நிலையில் இருப்பவர்களிடமிருந்து முக்காரு வாசி பாக்கியையாவது தள்ளுபடி செய்து கொடுப்பதற்காக அரசாங்கம் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கூட கொண்டுவந்தாவது அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயன் தரத்தக்க அளவிற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் அதைவிட நல்லது அவர்களுக்கு எதுவுமே இருக்கமுடியாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம் அரசு அண்மையில் கொண்டுவரப்பட இருக்கிற உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் மிக அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல சலுகைகளைத் தர இருக்கிறது என்று விவசாயிகள் சார்பில் நம்பி இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. என். சாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அவை முன் வைத்திருக்கும் இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைப் பணிவுடன் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கடைசி நேரம் வரையிலும் அந்த இலாகாவிற்காகவும், அந்த இலாகாவை எப்படி நடத்த வேண்டும்

[திரு. கே. என். சாமிநாதன்]

[1970 மார்ச் 31]

என்பதற்காகவும், தன் உயிருள்ள வரையில் மிகவும் பாடுபட்டு நல்ல முறையில் உழைத்தார்கள் என்பதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் யாரும் மறுக்கமுடியாது, மறக்கவும் முடியாது.

இன்றையதினம் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு விவசாயத்திற்கு நல்லதொரு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடம் நல்ல பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை மாற்றுக் கட்சித் தோழர்களால் கூட மறுக்க முடியாது. இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள முயற்சிகள் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி பெருகி உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்துள்ளது. அதேசமயத்தில் இன்றைய தினம் உணவு இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக துண்ச்சலோடு நீண்ட காலமாக இருந்து வந்த உணவுக் கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்ததன் காரணமாக உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிகள் மன மன என்று குறையத் தொடங்கியுள்ளது. அதற்காக அவர்களையும் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத்திற்குப் போதுமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதற்கு முன் பல தடவை இந்த மன்றத்தில் என் தொகுதி சம்பந்தமாக இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மூலனூதியுள்ள கண்ணாடிப்புத்தூர் திட்டத்திற்கு அதிக செலவாகும் என்பதால், அதைத் தள்ளிப்போட்டுவிட்டதாக தெரிகிறது. ஆழ்நீர் ஊற்று ஆராய்ச்சியில் அந்தப் பகுதி சேர்ந்திருப்பதாக அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அதனால் நல்லமுறையில் பார்த்தேன். ஆனால் இதுவரையில் அதற்கான எந்தவித முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்று வெள்ளக்கோவிலில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, அங்கு குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாகயிருக்கிறது. ஆகவே நான் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த அரசு அருள் கூர்ந்து பரம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டத்தை என் தொகுதிக்கு விஸ்தரித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் அங்குள்ள குடிநீர் பஞ்சத்தைப் போக்கும் வகையில் வெள்ளக் கோவில் வரை அதை நீட்டித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் விவசாயம், கால்நடை, உணவு ஆகிய இலாகாக்கள் ஒரு அமைச்சரின் கீழ் இருக்குமானால், அது மிகவும் வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி மக்களிடம் விநியோகிப்பது என்றால் விவசாயத்திற்கு கால்நடை மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயம், கால்நடை, உணவு ஆகிய மூன்று இலாகாக்களையும் ஒரு அமைச்சரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கச் செய்வது நலமாக யிருக்கும், அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் வெள்ளக்கோவில் பொறுத்தவரையில் அந்தத் தொகுதி பூராவும் பஞ்ச நிலையில் இருப்பதால் அங்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்பு பிரதம காரியதரிசி மாண்புமிகு ராயப்பா அவர்கள் பஞ்சப் பிரதேசங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து அங்கு உடனடியாக நிவாரண வேலைகள் தொடங்குவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள். மாண்புமிகு ராயப்பா அவர்களுக்கு என் தொகுதி பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அரசு உடனடியாக அவர்களை அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று பார்க்கச் செய்து அங்குள்ள பஞ்ச நிலைமையைப் புரிந்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்வதற்கும் இனி, லோன், வரி வசூல் போன்றவற்றைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1970 மார்ச் 31]

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

நம் மாநிலத்தில் 160 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களில் 100 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு எந்தவிதமான பாசன வசதியும் இல்லை, அவை புன்செய் பிரதேசங்கள் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று அந்தப் புன்செய் பிரதேசங்களில் நெல் தவிர வேறு பல பயிர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய காலத்தில் அதற்கு வேண்டிய பாசன வசதிகள், கிணற்றுப் பாசனம் அல்லாமல் வாய்ப்புள்ள இடங்களில் சிறு சிறு குளங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். ஆனால் இதுவரையில் இந்தப் புன்செய்ப் பகுதியிலே விவசாயம் செய்துவரும் விவசாயிகளின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்றால், கிணறு வெட்டுவதற்காக அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய கடன்களைத் திரும்பச் செலுத்த முடியாமலும், அதே நேரத்தில் இன்று அதிகப்படியான பயன் அளிக்கும் முறையில் உரங்களையோ அல்லது நவீன விவசாயப் பூச்சி மருந்து போன்றவைகளையோ பயன்படுத்த முடியாத நிலையிலிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இன்றைக்குப் பொறுக்கு விதை ஒரு கிலோ 10 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்று வீரியக் கம்பு, வீரியச் சோளம் போன்ற பொருள்கள் தனிப்பட்ட கம்பெனியிடமிருந்து விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அந்த விதைகளை மூல்லாம் அரசாங்கப் பண்ணை மூலம் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும்கூட, ஒரு கிலோ 10 ரூபாய் என்றால் 10 ஏக்கருக்கு வீரியக் கம்பை மானாவாரிப் பிரதேசத்தில் பயிரிட வேண்டுமென்றால் ஏறக்குறைய 300 ரூபாய் விதைக்காமலும் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே 10 ஏக்கர் தானியம் விளைக்கூடிய நிலத்தில், 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கருக்கு மட்டும் பொறுக்குவிதையைப் போட்டுவிட்டு மற்ற இடங்களில் ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய் என்று விற்கும் விதைகளைப் போடுவதால் கிடைக்கவேண்டிய அதிகப்படியான உற்பத்தி கிடைக்காமல் போகிறது.

இன்று உரங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், மானாவாரிப் பிரதேசங்களில் கொஞ்சம் மழைக் காலங்களில் ரசாயன உரங்கள், யூரியா, அமோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்களைப் போடுகிறார்கள். விலை அதிகமாக இருப்பதால் அந்த உரங்களை அதிகப்படியான விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் பயன்படுத்த முடிவதில்லை, அதற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த மானியத்தை நிறுத்திவிட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் மானியத்தைத் திரும்பவும் பெற வற்புறுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் மாநில அரசாங்கமும் மானியம் வழங்கி மலிவான விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பூச்சி மருந்து தெளிப்பது சம்பந்தமாக விமானம் மூலம் தெளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது பகுத்தி் போன்ற புன்செய்ப் பிரதேசங்களில் விமான மூலம் மருந்து தெளிப்பதால் பிரயோசனமில்லை என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அந்த இடங்களிலே பூச்சி மருந்து தெளிப்பதற்காக, பலர் ஸ்ப்ரேயரின் மூலம் தெளிக்க, கிராமப் பிரதேசங்களிலேயிருக்கும் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமலிருப்பவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து ஒரே நேரத்தில், இப்பொழுது எப்படி காலரா, வைரஸ் போன்ற நோய்களைத் தடுத்த நிறுத்த அரசாங்கமே தனது பொறுப்பில் அந்தத் தடுப்பு ஊடுகளைப் போடுகிறதோ அதுபோல், அந்தந்தப் பகுதிகளிலிருக்கும் இடங்களுக்கு மருந்து அடிக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே நோய் பரவாமல் அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே, விவசாயிகளிடமிருந்து எந்தவிதமான கட்டணமும் வசூல் செய்யாமல் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமோ அல்லது அரசாங்க விவசாயத்துறையின் மூலமோ

பிற்பகல்
12-30

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1970 மார்ச் 31]

பவர் ஸ்பீரேயர்களின் மூலம் மருந்து தெளித்து நோய்களைத் தடுக்க வேண்டும். ஒரு சில இடங்களில் அந்த நோய்த் தடுப்பிற்காக பூச்சி மருந்துகளை அடித்த பிறகு, ஒரு சிலர் உபயோகப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் அடுத்தபடியாக உள்ள வேறு நிலத்திலிருந்து அந்தப் பூச்சிகள் அடுத்த நிலங்களுக்குப் பரவி விடுகிறது. எப்படி காலரா, வைரூரி போன்ற தொத்துநோய்கள் பரவி விடுகிறதோ, சிலர் தடுப்பு ஊசிபோட்டுக் கொள்ளாததால் எப்படியும் பரவிவிடுகிறதோ அதைப்போல சில விவசாயிகள் பூச்சி மருந்துகளை அடிக்காமல் இருப்பதால் பல்விடங்களில் பரவிவிடுகின்றன. அரசாங்கமே, பொதுவாக உற்பத்தியின் வளர்ச்சியைக் கருதி அல்லது விவசாயப் பயிர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று தெரிந்து, அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே மருந்துகளை பவர் ஸ்பீரேயர்களின் மூலம் எந்தெந்தக் காலங்களில் என்னென்ன மருந்து அடிக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசன வசதி சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில் தாலுக்காக்களிலும், இராமநாதபுரம் ஜில்லா பெரும் பகுதிகளிலும் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பித் தான் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு கிணறு வெட்டி பம்பு செட் போட வேண்டியதாயிருக்கிறது. 4 ஏக்கர்களிலே மின்சாரக் மூலம் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டுமென்றால் 400 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் ஆகிறது. காவேரி நீர்ப்பாசன வசதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்று வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கிணற்றுப் பாசனம் வேண்டுமென்றால் 10,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டிய பிறகு, மின்சாரக் கட்டணம் 4 ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் என்றும், 3 ஏக்கருக்கு 300 ரூபாய் என்றும் வருஷமொன்றுக்கு ஆகிறது. இந்த 300 ரூபாய் தண்ணீருக்காக மட்டும் செலவு செய்கிறார்கள். மேற்கொண்டு 10,000 ரூபாய் கடன் வாங்கிய தற்கு, வருடாவருடம் 2000, 2,000 ஆகக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கிணற்றுப்பாசன வசதிக்காக கடன் பெற்றவர்கள் அதைக் கட்ட முடியாமலிருப்பதால், விவசாயத்தில் திறமையாகச் சாகுபடி செய்யமுடியாமல் இருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணம் உற்பத்திச் செலவைவிட மலிவான விலையில் தருகிறோம் என்று சொல்வது வாஸ்தவம். அதோடு நாட்டின் உற்பத்திக்குப் பிரதானமாக, மூலாதாரமாக வேண்டிய மூலப்பொருள் உற்பத்தியைப் பமனத்தில் கொண்டு இன்னும் மலிவான ரேட்டிலே மின்சாரக் கட்டணத்தை வழங்க வேண்டும். பெரிய பெரிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் மலிவான விலையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. யூனிட் ஒன்று 4 பைசா, 2 பைசா ரேட்டுக்கு வமங்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் மொத்த உற்பத்திச் செலவில் மின்சாரக் கட்டணம் என்பது அவ்வளவு சதவிகிதம் தான். ஆனால் விவசாயத்தில், மொத்த உற்பத்திச் செலவில் கணக்கிட்டால் 15 சதவிகிதம், 16 சதவிகிதம் மின்சாரத்திற்குச் செலவாகிறது. மொத்தச் செலவு 100 ரூபாய் என்று விவசாயி செய்தால் அதில் 15 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணமாக இருக்கிறது. தொழில் உற்பத்திக்கு மொத்தச் செலவில் அரை சதவிகிதம் மின்சாரக் கட்டணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 15 சதவிகிதம் மின்கட்டணம் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே மின்சாரத்தை மலிவான விலையில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தவிர உற்பத்திச் செலவைக் கணக்கிட்டு, அதைப்படியாகக் கூட்டிய மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

புன்செய் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையிலும், பணப் பயிர் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் உற்பத்தி செய்யும்பொழுது ஒரு விலை இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்து போட்ட பிறகு விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. இதனால் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் மலிவான விலையில் கிடைக்கவில்லை. உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை. எனவே, அரசாங்கம் இந்தப் பொருள்களுக்குப் பிறகு மார்க்கெட் ஏற்படுத்துவதற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், ஸ்டேட் டிபேடிங்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கார்ப்பொரேஷன் அமைக்க வேண்டும். வேறு சில மாநிலங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அளவில் அரசாங்க வியாபார நிறுவனங்கள் அமைத்து விவசாயிகளிடமிருந்து விளைபொருள்களை மொத்தமாக வாங்கிக் கொண்டு விற்பனை செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் உற்பத்தி அடிப்படையில் விலை ஒன்றாக இருக்கிறது. விற்கும்பொழுது வேறு ஒரு விலையாக இருக்கிறது. வற்று முடிந்தவுடன் அந்த விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மினகாய் வத்தலை எடுத்துக்கொண்டால் மாநிலத்தில் 2 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகள் வற்று முடிந்தவுடன் சென்ற ஆண்டு குவிண்டாலுக்கு 1,100 ரூபாய் என்றிருந்தது. அது இப்போது விவசாயி கைக்கு வரும்பொழுது 350, 400 ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் குறைந்து இருக்கிறது. இன்னமும் 200 ரூபாய்க்குப் போகுமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நிலக்கடலையை எடுத்துக் கொண்டால் 100 ரூபாயாக இருந்தது 40 என்ற அளவுக்குக் குறைந்துவிடுகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கும் நல்ல நியாய விலை கிடைக்கவில்லை, வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் அரசாங்கமே ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன் அமைத்து விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றையதினம் சர்க்கார் கடன்களைத் தவணைகளில் திருப்பி வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பஞ்ச நிலைமையைக் கருதி வறட்சிப் பகுதிகளில் கடன்களை வசூலிப்பது ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை அடுத்த ஆண்டு தவணையில் சென்ற ஆண்டு ஒத்திவைத்ததையும் சேர்த்து வசூலிக்கப்படுவது சரியல்ல. 10 ஆண்டுக் கடன் என்றால் 11-வது ஆண்டு முதல் வசூல் செய்யவேண்டுமே தவிர இரண்டு மூன்று ஆண்டுத் தவணைத் தொகையைச் சேர்த்து வசூல் செய்யக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரசாங்கப் பண்ணைத் தொழிலாளர்களில் ஆண்களுக்கு இரண்டே கால் ரூபாயும், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு 1 ரூபாய் 60 காசும், சிறுவர்களுக்கு 1 ரூபாய் என்றும் சம்பளம் இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்ந்துள்ள இக்காலத்தில் அது எப்படிப் போதமானதாகயிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து, அவர்களுக்கு நியாயமான, போதுமான அளவில் சம்பளத்தை உயர்த்தி, அரசாங்கப் பண்ணைகளில் வேலை பார்ப்பதும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அதிகப்படியாக உழைப்பவர்கள், இப்பொழுது கொடுக்கும் சம்பளம் போதாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

டிராக்டர்கள் வாங்குவதென்றால் பெரிய பெரிய விவசாயிகள்தான் வாங்க முடிகிறது. சிறிய விவசாயிகள் நான்கைந்து பேர்கள் சேர்ந்து கூட்டாக டிராக்டர்கள் வாங்கக் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. வ. க. இராமராமன் : தலைவரவர்களே, நமது விவசாய அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் அளித்தள்ள விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

குழந்தை பிறந்தவுடன் அம்மா என்று அழைக்கிறது. அதைப் போல, ஏழை எளிய விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக யெசுமதிப்பிற்குரிய தமது முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தாயிடம் அந்த இலாக்காவை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரும் தாய், அதனுடைய செயலாளரும் தாய்க்குலம்; ஆகவே இந்த முறையிலே ஏழை எளிய விவசாயிகளின் குறைகளை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து, குழந்தை அமுதால் எப்படிச் சிரிக்க வைக்கிறார்களோ

[திரு. வ. க. இராமராசன்]

[1970 மார்ச் 31]

அதைப்போல விவசாயிகளின் குறைகளை நன்கறிந்து, அவர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கிருக்கிறது. ஆகவே, 1967-ஆம் ஆண்டு ஏதோ, தேர்தலில் தான் வெற்றி பெற்று மந்திரியாக வரவேண்டுமென்ற காரணத்தால் அங்குள்ள தாளவாடி, ஆசனூர் பகுதிகளை மைசூரோடு இணைத்துக் காட்டுகிறேன் என்று வீராப்புப் பேசி எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஓட்டு வாங்கி சட்டமன்றத்திற்கு வந்தார்கள். ஆகவே, இதை வைத்துக் கொண்டு.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: காதில் சரியாகக் கேட்கவில்லை. கொஞ்சம் நன்றாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வ. க. இராமராசன்: தலைவரவர்களே, மைசூர் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வட்டல் நாகராஜ் அதை மைசூரோடுதான் இணைக்க வேண்டுமென்று பல போராட்டம் நடத்தினார். ஆகவே, தாளவாடி பகுதி மக்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சொன்ன காரணத்தால்தான் அந்த வட்டல் நாகராஜ் அவ்வாறு செய்திருப்பார் என்று நம்ப வேண்டியதாயிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: இதை நிரூபிக்க வேண்டும். நான் இவ்வாறு எப்பொழுது வாக்குறுதி கொடுத்தேன். வட்டல் நாகராஜ் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இது சாதாரண விஷயமல்ல. உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. இதை நிரூபிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் விடமாட்டேன்.

உங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன? வட்டல் நாகராஜ் பற்றியெல்லாம் சொல்கிறார். விவசாய மானியத்திற்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? இது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு, இதை நிரூபிக்க வேண்டும். இதை நிரூபிக்கத் தயாரா?

திரு. வ. க. இராமராசன்: தலைவர் அவர்களே, நமது காவேரி அணையின்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதை வாபஸ் பெறவேண்டும், அல்லது அதை நிரூபிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) உறுப்பினர் சொன்ன தகவலுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா அவர்களிடம்?

திரு. வ. க. இராமராசன்: நான் மக்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள், பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மக்கள் எதை எதையோ பேசிக்கொள்கிறார்கள். முதல் அமைச்சரும், மந்திரி சபையும் எதை எதையோ அடமானம் வைக்கிற நிலை இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. வ. க. இராமராசன்: ஆகவே, நமது காவேரிக்கு வரவேண்டிய தண்ணீரை ஹேமாவதி நதியில் அணை கட்டி தடுத்துவிடுவோம் என்று வீராப்பு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது ஆசனூர், தாளவாடிப் பகுதியில் காரைப்பள்ளம் என்ற ஒரு பெரிய பள்ளம் இருக்கிறது. அதில் ஏராளமான தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. அது இப்பொழுது மைசூர் மாநிலத்திலுள்ள சுரண நதிக்குப் போய்ச் சேருகிறது. அதை ஆசனூர், திம்பம் வழியாகத் திருப்பி, அந்தத் தண்ணீரை பவானிக்குக் கொண்டுவந்தால், காளிங்கராயன் சாணல், தாட்டப்பள்ளி சாணல் போன்ற பகுதிகளுக்கெல்லாம் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் பயன்படும். கீழ்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. வ. க. இராமராசன்]

பவானி அணை ரூ. 10 கோடிக்கு மேல் செலவிடப்பட்ட பெரிய திட்டமாக இருந்தும், அதனால் பயன்பெற வேண்டிய விவசாயிகளில் ஒரு பகுதியினர் இன்றும் துன்பப்படுகிறார்கள். பவானி தண்ணீரை ஆசனூர், திம்பம் வழியாகத் திருப்பி பவானிசாகருக்குக் கொண்டு வந்தால், விவசாயிகள் நல்ல பலன் அடைவார்கள். நீர் அறியும் வல்லுநர்களை அனுப்பிவைத்து பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஆராய்ந்து, இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. மாயார் பகுதியில்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உறுப்பினர் நிலைமை தவறிப் பேசுகிறார்கள். இரிகேஷன்பற்றிப், பேசுகிறார்கள் தாளவாடிப் பிரகாவைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். பரிசோதனை செய்யவேண்டிய கேஸ் இது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. ந. தருமலிங்கம்) உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மானியத்தின் மீது பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வேண்டும். அதனால் நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி பேசுகிறார் உறுப்பினர் அவர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர் மீது அபாண்டமான குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுகிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உறுப்பினர் அவர்கள் தாளவாடி பிரகாவைப் பற்றி பேசினாரே? நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றிப் பேசலாம் என்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு சிபார்சுக்கு வருபவர், தாளவாடி பிரகாவை மைசூர் மாநிலத்தோடு இணைத்துக் காட்டுவதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தேர்தலின்போது பேசியதாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னாரே, அப்பொழுது அதற்கும் அக்ரிகல்சர் மானியத் திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்கவேண்டாமா?

திரு. வ. க. இராமராசன்: நீலகிரி மாவட்டத்தில் தென்குமராட்டாவில் விவசாயக் கூட்டுறவுப் பண்ணை 500 ஏக்கர் பரப்பில் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல, மைசூர் பகுதியிலிருந்து வருகிற மாயார் பகுதியிலே மங்களப்பட்டியில் ஏறத்தாழ 2,000, 3,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, அதைக் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் விவசாயிகளுக்கு, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் கூட, அவர்கள் நல்ல பலன் அடைவார்கள். ஆகவே, அந்தக் காரியத்தைச் செய்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பவானிசாகரில் 500 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஒரு பெரிய விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பண்ணையை வைத்தக்கொண்டு, பவானிசாகரில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறநிலைய அமைச்சர் பன்றிரி மாரியம்மன் கோயிலுக்கு வந்தபொழுது கூட, அங்கு ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தப்படவேண்டும், அதற்கு ரூ. 4, 5 லட்சம் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்றும், இந்த ஆண்டே அதைத் துவக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்.பி.பி. கெனுவில் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் விரிகிறார்கள். எட்டு மாதங்களுக்கு தண்ணீர் விடவேண்டும். முதல் ட்ரீனுக்கு நான்கு மாதம், இரண்டாவது ட்ரீனுக்கு நான்கு மாதம். முதல் ட்ரீனுக்கு விரிகிற தண்ணீரை தொடர்ந்து விடவில்லை. பத்து நாளுக்கு ஒரு முறை விரிகிறார்கள். அதனால் விளைசல் சரியான முறையில் இல்லை. ஆகவே, கூட்டுறவுத் துறையினால் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகை அத்தனையையும் வசூல் செய்வதை ஒத்திப்போடுமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 31]

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கட்சி சார்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விழுகின்றேன்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்ற றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.”

என்று தமிழ் நாட்டைப் போற்றக்கூடிய வள்ளுவர் கூறிய நிலையில் இன்று தமிழ் நாடு விவசாயிகள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை. ராமாயணத்திற்கு எதிராக கீமாயணம் என்று சொல்வதுபோல், குறளுக்கு எதிராக கிறள் என்று ஒன்று இருக்குமானால், அதில் இப்படித்தான் இருக்கும்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்

கொழுத்துண்டு முன் செல்பவர்”

என்றுதான் இருக்கும். அந்த ஒரு நிலைதான் இன்று இருக்கிறதென்பதை நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் முன்னேறியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் விவசாயிகள் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். அப்படியானால் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற கிறன்படி “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்” என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதானே?

திரு. இல. பலராமன்: விவசாயிகள் ஒழுங்காக வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அரசு உதவியாக இரக்கவில்லை என்பதைத்தான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாட்டிலுள்ள மற்ற துறைகளைக்காட்டிலும் விவசாயம் வளர்ந்திருக்கிறதா என்றால், வளர்வில்லை. விவசாயம் இன்றைக்கு பின்னேர்க்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கொழுத்துண்டு முன் செல்கிறார்கள் மற்றவர்கள் என்ற ஒரு வார்த்தையைத்தான் அமைச்சரவைக்கு நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லாப் பொருளாதார நிபுணர்களும் ஒத்துக்கொண்ட விஷயமாக இருந்தாலும், உண்மையிலேயே விவசாயிகள் முன்னேற நாம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதைப் பார்த்தால், ஒன்றுமில்லை என்றுதான் கூறமுடியும். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால், அதிலும் விவசாயத்தை நாங்கள் அமோகமாக நிறைவேற்றிவிட்டோம், விவசாய உற்பத்தி அமோகமான நிலைக்கு வந்து விட்டது என்று விளம்பரத்திற்காகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான அடிப்படைத் திட்டம் என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அணைகள் அல்லது மற்றைய நீர் ஊற்றுகள், அல்லது மற்றைய வசதிகள் ஏதாகிலும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா, புதிய திட்டம் எதேனும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

உணவையும், நிலத்தோடு நீரையும் இணைக்க வேண்டும். அப்படி இணைப்பதற்கேற்ப உணவோடு பொதுப்பணித் துறையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும், இரண்டிற்கும் ஒரே அமைச்சராக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையிலே ஏற்கனவே இருந்தவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நானும் அதை நினைவூட்டுகிறேன். குறிப்பாக தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், பூமிக்கு அடியில் இருக்கிற ஊற்றுத்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. இல. பலராமன்]

தண்ணீரை நல்லமுறையில் எடுக்க விரிவான ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டம் இயற்கை சாதகமாக இல்லாத ஒரு மாவட்டமாக இருந்தும், அங்கே தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளதுபோல் உணவு உற்பத்தி நல்லமுறையில் வாக்கூடிய ஒரு மூலவட்டமாக இருக்கிறது. அங்கு பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் நில ஊற்றைக் கொண்டு தான் பயிர் செய்கிறார்கள். அங்கும் இப்பொழுது ஊற்றுக்கொள்ளாத நிலை இருக்கும்பொழுது, ஏதாகிலும் விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்து, இங்கே இங்கே ஊற்று இருக்கிறது, இந்த ஊற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று ஆராய்ச்சி ஏதாகிலும் செய்யப்பட்டதா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை. துளைக் கருவியைக் கொண்டு போரிற் போடக்கூடிய ஒரு மெஷின் விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ரூ. 25 வாடகை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அது அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஐ.ஆர்.8 ரக நெல் விளைச்சல் 59 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது என்று இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஐ.ஆர்.8 பயிரிடக்கூடிய விவசாயி இன்றைக்கு என்ன நிலையில் இருக்கிறான் என்று பார்த்தால், அவர்கள் போட்ட முதலுக்குத் தக்க லாபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை. அதற்கு போடக்கூடிய எருக்கள், இங்கே தரப்பட்ட எருக்கள் அப்படியே நிலத்தில் போட்டுக்கொண்டே இருந்தால் அந்த நிலம் என்ன ஆகும் எதிர்காலத்தில் என்று ஒரு பயத்தை அளிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற சராயன உருக்களில் 22 சதவீதம் நைட்ரஜன் தழை சத்துக்கள் இருப்பதாகவும், மற்ற சத்துக்கள் சல்பர் போன்றவைகள் அதிகமாக இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சல்பர் போன்றவைகளை நிலத்தில் போட்டுக்கொண்டே இருந்தால், நிலம் எதிர்காலத்தில் என்ன ஆகும் என்று கேள்வியை எழுப்பக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகள் அதைப் பார்த்து பயப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் அமைச்சர் அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தால் உணவுப் பஞ்சம் எதிர்காலத்தில் நீடிக்கும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்கிற சூழ்நிலை இல்லை. இன்றைக்கு 'பாலிடால்' போன்ற சராயன மருந்துகளை அடிக்கும்போது, பரிதாபத்திற்குரியவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள், விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு அவதிப்படுகிறார்கள். என் தொகுதியில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை அடித்தபோது இரண்டு பேர்கள் இறந்துபோனார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திரு.மதி) சத்தியவாணிமுத்து: உறுப்பினர், இரண்டு பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். அவர்கள் மருந்து அடிக்கும் போது விபத்தில் சிக்கினார்களா அல்லது வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட்டார்களா என்று சொல்ல வேண்டும்.

திரு. இல. பலராமன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் கேட்ட கேள்விக்கு நன்றி. பூச்சிக் கொல்லி மருந்து அடிக்கும்போதுதான் அவர்கள் இறந்தார்கள் என்பதை அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மருந்துகளால் பொதுமக்களுக்கு ஆபத்தான சூழ்நிலைகள் ஏற்படுவதை நிவர்த்திக்க அங்கத்தினர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நகரங்களில் காலரா போன்ற தொத்து நோய்கள் வரும் காலத்திலபோல, இதிலேயும் அரசாங்கமே தங்கள் சிப்பந்திகளைக் கொண்டு இந்த மருந்துகளையும் அடிக் வேண்டும். பயிர் பாதுகாப்பு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளால் மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தியில் ஏற்படக்கூடிய பாதகங்கள் என்னென்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1970 மார்ச் 31]

ஐ.நா. சபையில் கூடகொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால், டி.டி.டி. போன்றவைகளால் மக்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டதாகப் படித்தோம். ஆகவே, இம்மாதிரியான பாலிடால் போன்ற ரசாயன மருந்துகளால் மனித உடலுக்கு என்னென்ன தீங்குகள் ஏற்படும் என்பதை ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடிய நிலையில், அரசு ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஐ.ஆர். 8 ரக நெற்கள் இந்த இந்த நிலத்தில் பயிர் செய்யப்பட வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்காத காரணத்தால், விவசாயிகள் எல்லா நிலங்களிலும் பயிர் செய்து அதனால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பல விவசாயிகள் பயிர் நல்ல முறையில் விளையாததால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாக, கண்ணியம்பாடி யூனியனில் 6,000 ஏக்கர் என்று அதிகாரிகள் சொன்னாலும், 1,500 ஏக்கர்தான் ஐ.ஆர். 8 போட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் அதிகமாகச் செய்ய முடியவில்லை. 6,000 ஏக்கர் என்று தவறான புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருப்பவர்கள் கூட மொத்தமாகக் கொடுத்திருப்பார்கள், நிர்ணயமாகக் கொடுத்திருக்க முடியாது. அதேபோன்று ஐ.ஆர். 8 புதிய ரக நெல் எந்த எந்த நிலங்களில் பயிராகும், எந்த எந்த இடங்களில் விளையும் என்பதை முன்கூட்டியே ஒவ்வொரு விவசாய அதிகாரியும் நிர்ணயித்துவிட வேண்டும்.

அதோடு கூட, நிலத்தின் தரத்தைக் கண்டுபிடிக்க, மண் வள ஆராய்ச்சிக்கு, ஒரு மொபைல் யூனிட் என்ற முறையில் வைத்து நடத்தவேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்களும் வலியுறுத்தினார்கள். அந்தப் பிரச்சினையை அரசு பரிசீலிக்கவில்லை. ஒரு நிலத்தின் தரம் என்ன என்று அறிந்தால்தான், ரசாயன உரங்கள் எந்த அளவுக்கு இடமுடியும், விளைச்சலை அமோகப்படுத்த முடியும் என்பதையெல்லாம் அறிய முடியும். அந்த அந்த கிராமத்திற்கு வான்களை அனுப்பி, நடமாடும், மொபைல் யூனிட்டை வைத்து, மண்ணைப் பரிசோதிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, இந்த வீரிய விதைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கடந்த போகத்தில் ஜனவரி சீசனில் அமோக விளைச்சல் விதை என்று சொல்லி, விளையாத நெற்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கு வந்து இருக்கின்றன. தற்போது கதிர் அளவில் இருந்தாலும், மூன்று விதமான வகைகள் காணப்படுகின்றன. முதல் அறுவடையா, இரண்டாவது அறுவடையா, மூன்றாவது அறுவடையா என்று புரியாத வகையில், ஐ.ஆர். 8 நெல்லில் கலப்படங்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. ஹைபிரிட் வெரைட்டி என்று கூறுகின்ற நெற்களை விள்தரிக்க, விதைகளை உற்பத்தி செய்ய பண்ணைகள் இல்லை. இந்த ஆண்டு 10,000 டன் என்றால், அடுத்த ஆண்டு 20,000 டன் இருக்கிறது. வேண்டிய விதைகளை, தரமுள்ள விதைகளை அரசாங்கத்திலேயே தயார் செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய விதைகளை வாங்குவதில் கலப்படம் ஏற்படுகிறது. மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த விதைகள் பலன் தராத நிலைக்கு வந்துவிடுகின்றன. இன்றைக்கு விளைம்பர நெல்லாகத்தான் இருக்கிறது. ஆடுதறை நெல் பழைய நிலையில் இல்லாமல், மகசூல் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை என்று சொல்லி, இந்த மானியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, என் கட்சியின் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து, விவசாயிகளுக்கு நல்லாழ்வு கொடுக்க அரசு நல்ல நடவடிக்கைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. செ. கந்தாமி கவுண்டர்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கைமீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆசரித்துப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்கு என் ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொண்டு வேளாண் கஷ்டத்தையும் கொஞ்சம் தாராளமாகவே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 31]

[திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர்]

பூர்வ காலத்தில் இந்த பூமியிலுள்ள ஜீவராசிகள் உயிர்வாழ்வான் வேண்டி அவைகளுக்கு உணவும் பிற உதவிகளும் செய்ய மகாவிஷ்ணு வானவர், கங்கைக் கரையில் அவதரித்து, காலரிக்கரை வந்து விவசாயத்தைச் செய்ய விரும்பி, தேவலோகம் சென்று, விவசாயத் தொழிலுக்குரிய முறைகளையும், பிற கலைகளையும் கற்றுத் திரும்பி காஞ்சிபுரத்திலுள்ள காமாட்சி அம்மையிடம் கால் நாழி நெல்லும், ஒரு ஏரும் பெற்று விவசாயத்தைத் தொடங்கி, குபேரன் மகள் ஐந்திரியையும் தேவேந்திரன் மகளையும் திருமணம் செய்துகொண்டு அவர்களால் 106 மக்களைப் பெற்று அந்த 106 பேருக்கும் நளசுபரன் மக்கள் 106 பேரையும் மணம் புரிவித்து அதன் வாயிலாக 12 ஆயிரம் விவசாயக் குடும்பங்கள் நாடெங்கும் பரவின என்று விவசாய கால ஆரம்ப சரித்திரம் வேளாண் புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவசாயத் தொழில் கஷ்டத்தோடோ, நஷ்டத்தோடோ கால்கிரஸ் ஆட்சிக்காலம் வரை சீராக நடைபெற்று வந்தது. அவர்கள் காலத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்து விவசாயிகளின் ஆர்வத்தையும் உற்பத்தித்திறனையும் குறைத்துவிட்டனர். அதாவது ஸ்டாண்டர்டாக இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. இன்று மீண்டும் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஆகக் குறைந்து விட்டது. இப்படி இந்த விவசாயத் தொழில் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஆக இல்லாமல் ஸ்டாண்டர்டு குறைந்து கொண்டே வந்தால், உணவு உற்பத்தி ஒரு ஸ்டாண்டர்டாக இருக்காது.

மேலும், மின் கட்டண உயர்வு, மினிமம் சார்ட், ஆண்டு குறைந்த கட்டணம், மின்சார வரி, விவசாய வருமான வரி, குறைக்கப் பட்ட நிலப்பரப்பு, இயற்கையின் சதியால் அவதியுறும் ஆற்றென நிலை கடன் தொல்லை இவையனைத்தையும் நிவர்த்தி செய்ய அரசு முயற்சி மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் அரசு மின் கட்டணத்தைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் குறைவான மழை பெய்யக்கூடிய பகுதி என்று அரசினரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கர்நா தாலுகா, தாராபுரம் தாலுக்கா, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் 1½ லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிட திட்டமிட்டுள்ள மிகுபயன் தருவதும், வறட்சியையும், நோயையும் தாங்கக்கூடிய எச். பி. 3 கம்பை பயிரிட அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்கு எது உகந்தது என்று ஆராய்ச்சி செய்து வறட்சியைத் தாங்கக் கூடிய மிளகாய், புகையிலை, வேர்க்கடலை போன்ற பயிர்களை பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அந்த வகையில் விவசாயிகளை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய மெஷினரி களையும், நிலத்தைச் சமம்செய்யும் கருவிகளையும் உபயோகிப்பதற்கு வேண்டிய செலவுகளை அரசே மேற்கொண்டு, தவணை முறையில் வட்டியில்லாமல் வசூலிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய பகுதியில் உள்ள நிலம் முந்திரி, திராட்சை போன்ற பயிர்கள் வைப்பதற்கு ஏற்ற நிலமா என்பதை மண்வளப் பாதுகாப்பு வல்லுநர்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பயிர்களைச் செய்தால் லாபகரமாக இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் வறட்சி நிலைமை நீடித்திருப்பதால் வறட்சி நீங்கும் வரை சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய கடன்களையும், கூட்டுறவு விவசாயக் கடன்களையும் ஒற்றிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, குடகனறு திட்டத்தையும், நொய்யலார் உங்காம்பாளையம் திட்டம்தையும், சண்முக சின்னாறு திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித்

பிற்பகல்

1-00

[திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

தந்தால்தான் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் வளமாக வாழ முடியும். ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் அரசு விரைவில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். கோபால்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த மைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் நாடு. இருபது ஆண்டுக் காலமாக ஆட்சி செய்த காங்கிரஸ் விரவசாய மக்களை நம்ப வில்லை. விவசாயம் பெருகுவதற்காக வேண்டிய அளவில் அக்கறை காட்டவில்லை. விவசாய மக்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கவில்லை. விவசாய மக்களுக்குத் தேவையான உரமோ, சல்பேட்டோ கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கொடுக்கவில்லை. தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் கண்ட்ரோல் விலைக்கு இந்த உற்சாகக் கொடுத்துவிட்டு, மற்ற விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரத்தைக் கொடுக்கவில்லை. இந்தமாதிரியான நிலைமைகளை யெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் வந்த பிறகுதான் மாற்றினோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு கண்ட்ரோல் விலைக்கே எல்லா விவசாய மக்களுக்கும் உரம் கிடைக்க வழி செய்தோம். முன்பெல்லாம் ஒரு வங்கியில் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் சுமார் 6 மாத காலமோ, ஒரு வருஷமோ அங்கு போய் காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. அவற்றையெல்லாம் இந்த அரசு மாற்றியமைத்து, விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு ஏரி, குளம், கிணறு முதலியவை முக்கியம். என்னுடைய தொகுதியில் ஏறத்தாழ 13,500 ஏக்கர் பாயக் கூடிய செம்பரம்பாக்கம் ஏரி ஆயக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த ஏரி முன்பு 24 அடி ஆறும் உள்ளதாக இருந்தது. மெல்ல மெல்ல தூர்ந்து இன்றைக்கு 20 அடி ஆறும் உள்ளதாக இருக்கிறது. வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்திலே அந்த ஏரியை தூர் எடுத்தார்கள், சீரமைப்பு வேலை செய்தார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இதுகாறும் அந்த ஏரியின் பராமரிப்புக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. நாளை நடைபெறவிருக்கும் விவசாயக் கருத்தரங்கின்போது நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் அந்த ஏரியைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலேயே பெரிய ஏரியாகும். அண்மைில் படலெட்டிலே இந்த ஏரியின் பராமரிப்புக்காகவும், வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்காகவும் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. துணை மானியத்திலாவது ஏதாவது ஒதுக்கி அந்த ஏரியைப் பராமரித்துத் தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கடந்த ஆண்டு வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டது. விவசாயிகள் கடன் வாங்கினார்கள். சர்க்காருக்குக் கட்டவேண்டிய வட்டி கட்ட முடியவில்லை. கடந்த ஆண்டு, இந்த ஆண்டு இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் சொன்னாலும் அதைக் கேட்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளிடமிருந்து மெல்ல மெல்ல கடன் வசூலை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செம்பரம்பாக்கம் ஏரி ஆயக்கட்டு கால்வாய் தூர் எடுக்கப்படவில்லை. மேலே போகிற கால்வாய்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு தண்ணீர் சேதமாகிறது. கால்வாய்கள் ஒழுங்கான முறையில் நல்ல படியாக அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் தண்ணீர் நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்குப் போய்ச் சேரும். கால்வாய்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு, நீர் சைதாப்பேட்டை ஆற்றிலே கலந்து பின்னர் கடலிலே போய்ச் சேருகிறது, இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் கண் கூடாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

1970 மார்ச் 31]

[திரு. எம். கோபால்]

அடுத்தபடியாக, அம்மைபார் அவர்கள் தைரியமாகவும், தெளிவாகவும் 'இந்த ஆண்டு செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 2 லட்சம் ஏக்கரில் நல்ல விளைச்சல்' என்று சொன்னார்கள். இந்த ஏரியை நல்ல முறையில் செப்பனீட்டுப் பயன்படுத்தினால் இரண்டு லட்சம் என்ன, நான்கு லட்சம் ஏக்கரிலும் பயிரிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசு கொண்டுவந்த ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் திட்டத்தை எல்லா மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக ஏழை விவசாய மக்கள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கார் வைத்திருப்பவர்கள் ஆர். சி. புக வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல பட்டாக்கள் உள்ள விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாஸ் புத்தகம் கொடுத்து, அவர்கள் வங்கிகளில் கடன் வாங்கும்போதும், கடன் திருப்பிக் கொடுக்கும்போதும் உபயோகப்படுத்த வழி செய்ய வேண்டும். இது ஒரு நல்ல திட்டம். கடன் வாங்க வேண்டுமென்று விவசாயி நினைத்தால், முதலில் அவன் கிராம முன்சிப், ரெவினியூ அதிகாரிகள் போன்றவர்களிடத்தில் ஒரு சான்றிதழ் பெற வேண்டும். அந்தச் சான்றிதழைப் பெறுவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல. அதற்காக நாம் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், சான்றிதழ் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் விவசாயிக்குக் கிடைக்காது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பட்டாதாரருக்கும் விவாங்கக் கூடிய ஒரு பாஸ் புத்தகத்தைக் கொடுத்தால், அதை வங்கியில் காண்பித்து, தேவையான கடனை எளிதில் பெற முடியும். ஒவ்வொரு விவசாயிடமும் இந்த புத்தகம் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். அரசு மிக்க கவனம் செலுத்தி இதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய மக்கள் உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால், உரத்தை சேகரித்து வைத்திருக்கிற இடத்தில் விதைகள் தருகிறார்கள். விவசாயி அந்த விதையை சமமாதான் வைத்திருக்கிறான். அந்த விதையைக் கட்டாயம் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். புன்சை நிலமாக இருந்தால், இதைக் கொண்டுபோய்ப் போடலாம், ஈஞ்சை நிலத்தில் போட முடியாது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும் இதனால் சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஆதனூர் என்ற இடத்திலே ஒரு விவசாயப் பண்ணையை அமைத்தார்கள். அதற்காக 70 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப் பட்டது. அது சீர்ப்பட்டவில்லை. தற்பொழுது சமமாதான் அந்த நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை அங்குள்ள ஏழை அரிசன மக்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர் என்ற முறையில் பிரித்துக் கொடுத்தால், அவர்கள் பயிரிட்டு, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. சொந்தரபாண்டியன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வேளாண்மை மானியம், மீனம் இவைகளின்பேரில் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 75 சதவீத மக்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 16 கோடி ரூபாய். இது தமிழக அரசின் மொத்த வருமானத்தில் ஐந்து சதவீதம்தான். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். 75 சதவீத விவசாய மக்கள் இருக்கக் கூடிய வேளாண்மைக்கு அரசாங்க வருமானத்திலிருந்து ஐந்து சதவீதம் செலவிடும் இந்தத் துறையானது முன்னேறியிருக்கிறதா, முன்னேற்றத்திற்கு இந்த அரசு உசவியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக இந்த அறிக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது. வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாய

[திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 31]

மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கான திட்டம் எதுவும் அந்த அறிக்கையில் இல்லை, அரசிடமும் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமானால், சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திலே நாட்டம் செலுத்த வேண்டும், மண்வளர்ப்பு திட்டத்தில் காட்டாறு, சிறுசிறு ஓடைகளைத் தடுத்தி, சுவர்களைக் கட்டி, தண்ணீரை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க அரசு திட்டம் தீட்ட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத்துறையில் பெரும்புரட்சி கண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். உள்ளே பார்ச்சும்போது இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் இந்தத் துறை அதிகாரிகளால் கொடுக்கப்படனவே தவிர உணவுத் துறையில் தண்ணீரை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மிகுபயன்தரக்கூடிய ஐ. ஆர். 8 நெல் அதிக அளவில் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் அதிக விளைச்சல் தந்திருக்கிறதா, அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் பெருகவில்லை என்றுதான் என்னால் சொல்லமுடியும்.

குறிப்பாக ஐ. ஆர். 8 நெல் வேளாண்மை சம்பந்தமாக அதிகாரிகள் சாகுபடி செய்கிற முறையில் தெளிவான கருத்தைக் கொண்டிருக்க வில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அவைமூன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள விவரங்கள் முழுவதையும் படித்துவிட்டுப் பேசுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் கொண்ட இலக்கையும் தாண்டியிருக்கிறோம் என்பதையே புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன.

மேலும் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை விவசாய இலாக்கா தயாரிக்கவில்லை. டைரெக்டர் ஆப் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ்தான் தயாரிக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் புள்ளிவிவரம் தவறு என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : ஐ. ஆர். 8 நெல் சாகுபடி நிலத் திறகு நிலம், காலத்திற்குக் காலம் தண்ணீரின் தன்மைக்கேற்ப மாறுபடக்கூடியதாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதால் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பொருந்தும் என்று சொல்ல முடியாது. சில அதிகாரிகள் அடிக்கடி தண்ணீர் பாயக்கூடாது என்கிறார்கள். சிலர் தண்ணீரிலேயே நிரந்தரமாக இருக்கலாம் என்கிறார்கள். இப்படி அதிகாரிகளிடத்திலேயே தெளிவான கருத்து இல்லை.

விவசாயத்துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்றால்— சில இடம் கரிசல் மண்ணாக இருக்கும், சில இடம் செம்மண் உள்ளதாக இருக்கும். அந்த அந்த இடத்து மண்ணின் தன்மை, தண்ணீரின் தன்மை, பருவநிலை இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து அங்கங்கே என்ன பயிர் வைக்கவேண்டும், அந்தப் பயிருக்கு என்ன உரம் போடவேண்டும் என்பதை எல்லாம் சொல்லி, அவற்றைக் கொடுக்கவும் முன்வந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும்.

மேலும் மிகு பயன் தரக்கூடிய ஐ. ஆர். 8 நெல் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் அளிக்கப்படும் உர விலையில் புதுச்சலுகை அளிக்க இருப்பதை அறிக்கையில் காண்கிறோம். இந்த மாவட்டங்களில் பெருவாரியாகச் செய்கிறார்கள் என்றால் மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களும் சிறுசிறு அளவில் செய்கிறார்கள். ஆகவே, எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இந்தச் சலுகை தரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 31] [திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்]

அடுத்து, சிறிய நிலக்காரர்களுக்கும், குறைந்த அளவு நிலங்களை உடைய பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தவேண்டும். தென்னாற்காட்டிற்கு மட்டும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

மேலும் இந்தத்துறை கொடுக்கும் விதைகள் தரமானவையாக இல்லை. அந்த விதைகளை வழங்குவதிலும் கருத்துவேறுபாடு இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியம் மூலம் வருவது என்றால் காலதாமதம் ஆகிறது. குறிப்பாக என்பகுதியில் வீரிய ஒட்டுச்சோள விதை வேண்டுமென்று விவசாயப் பெருமக்கள் கேட்டார்கள். அது தை மாதத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றிய அதிகாரிகளைக் கேட்டால் இல்லை என்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கவனத்திற்கும் கொண்டுபோகப்பட்டது. ஆயினும் விதை கிடைக்கவில்லை. இதனால் வேளாண்மை பாதிக்கப்படுகிறது. விதை விநியோகிப்பதை வேளாண்மைத் துறைதான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, மீளமைத்தபுற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் 500 மைல் நீளக் கடற்கரை இருக்கிறது. பெருவாரியான மீனவ மக்கள் அங்கே வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு யாதொரு திட்டமும் இல்லாது வருத்தத்தை அளிக்கிறது. நாட்டுப் பருகு, கட்டுமரம் வைத்திருப்பவர்களும் பிழைக்கவேண்டும் என்பதற்காக இயந்திரப்பட்டுகள் 5 மைல்களுக்குள் மீன பிடிக்கக்கூடாது என்று ஆணை இருக்கிறது. அதைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் கட்டுமரம், பாய்மரம் பட்டுகள் வைத்திருப்பவர்கள் பிழைப்பதற்கும் வழியேறும். நாவே-இண்டோ திட்டத்தை உடனடியாக அமுல்படுத்தவேண்டும். இந்தப் பகுதியில் ரோடுவசதி செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் அப்பகுதி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்த சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றவுடன் 3 ஆண்டுகளுக்குள்ளே விவசாயிகளுக்கு பல நல்ல சாதனைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் விவசாயிகளுக்கு இப்போது புதியதாக சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை அம்பலூர் கிராமத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு திட்டத்தை அனுமதித்து அந்த வேலையும் இப்போது நடந்தகொண்டிருக்கிறது. அதற்காக எங்கள் தாலுக்கா பொது மக்கள் சார்பில் இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிய பிறகு விவசாயிகள் பெரும் அளவு நெல் பயிர் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாடு இருந்தபோது வேறு பயிர்களை வைத்து வந்தவர்கள் கூட கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்ட பிறகு நெல் பயிரிட—ஐ. ஆர். 8 பயிர் வைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 2,500 ஏக்கரா சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய உரங்கள், விதைகள் எல்லாவற்றையும் கிராமத் திலேயே கொண்டுவந்து கொடுத்ததற்கு இந்த அரசை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

ஆயினும் எங்கள் நாட்டும்பள்ளி வட்டாரத்தில் மழை இல்லாத காரணத்தினால் பல ஏக்கராக்கள் பயிர் உலர்ந்துகிடக்கின்றன. கிணற்றில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டது. போன வருஷ பஞ்சத்தால் ஏற்பட்ட கடன், இந்த ஐ. ஆர். 8-ன் காரணமாக ஏற்பட்ட கடன் இரண்டையும்

[திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

இப்போது ஒரு லிங்க முனைந்திருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கும் பெரும் கஷ்டமாக இருப்பதால் இதனைத் தள்ளி வைக்க ஆவன செய்யவேண்டுகிறேன்.

எங்கள் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம், விவசாயச் சங்கங்கள் தங்களுடைய கோரிக்கையை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் அரசுக்கும் அனுப்பியிருக்கின்றன. அங்கு நாட்டும்பள்ளி பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. அதனால் நிலவள வங்கியை ஆரம்பிக்கவில்லை. நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகளுடைய நன்மையைக் கருதி உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் நாட்டும்பள்ளியில் நிலவள வங்கியை ஆரம்பித்துத் தரும்படி ம்கவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பாலாறு படுகை விதி என்ற விதி ஒன்று இருக்கிறது. பாலாறுக்கும் எங்கள் தொகுதிக்கும் 15, 20 மைல் இருக்கிறது. மத்தியிலே மலைகள், காடுகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பாலாறு படுகை விதியை வைத்துக்கொண்டு பம்புசெட்டுகள் சர்வீஸ் வாங்கவேண்டுமென்று பேசிற விவசாயிகளுக்குத் தொந்திரவு கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக என்றே மூன்று நாளைத் தாங்கின, தாசில்தார் அல்லது ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் பேசிய அநேகக் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பாலாறு படுகை விதியை முழுவதுமாக நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே எலக்கலந்தம் செட்டேரிநீர்த் தேக்கத் திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயார்செய்து அந்த மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் சிபார்சுசெய்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் அப்படி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் அளவுக்குப் பாசன வசதிகள் கிடைக்கவும் திருப்பத்தூர் தாலுகாவிலே உள்ள 14 ஏரிகளும் நிரம்புவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வாணியம்பாடியில் உள்ள புல்லூர் கிராமத்தில் பாலாறு நீர்த் தேக்கம் என்ற திட்டத்திற்காக எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயார்செய்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். திருப்பத்தூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. கே. சின்னராஜி கவுண்டர் அவர்களும், முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எம். பி. வடிவேலு அவர்களும் நானும் இதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் பரிசீலனை செய்வதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து உடனடியாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர் ஆகிய மூன்று நகரங்களுக்கும் அரசாங்கம் ரூபாய் ஒரு கோடி கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. பாலாற்றிலிருந்துதான் இந்த மூன்று நகரங்களுக்கும் தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டும். ஏற்கனவே ஜோலார்பேட்டை ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு பாலாற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் கொண்டுவருகிறார்கள். புல்லூர் கிராமத்திலே ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டாவிட்டால் ஒரு கோடி ரூபாயும் பயனற்றதாகிவிடும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே டிராக்டர்கள், ஜீப்புகள் இவற்றை சர்வீஸ் செய்வதற்காக ஒரு டிவிஷனை ஏற்படுத்த இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அந்த சர்வீஸ் ஸ்டேஷனை அமைக்க பின்தங்கிய தாலுகா வாக உள்ள திருப்பத்தூரில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைக்கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

1970 மார்ச் 31]

திரு. கே. சுகாதேவக் கண்டர் : மதிப்பிற்குரிய பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என் கட்சிக்காரர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகத் தமிழ்நாடு வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையிலும் நல்லபல முன்னேற்றங்கள் கண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் விவசாய மக்கள் பரும கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பார்க்கின்றபொழுது வேதனையளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. பம்புசெட்டுக்காகக் கடன் வாங்கவேண்டுமானால் அதிலே நாலில் ஒரு பங்கைத் தானமாகவோ அன்பளிப்பாகவோ அல்லது தரகாகவோ அல்லது லஞ்சமாகவோ கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக நிலத்தையே அடகு வைத்து கடன் வாங்குகிறான் விவசாயி. நிலத்தையே கடனுக்காக அடகுவைக்கக்கூடிய அவநிலையில் செக்கைக் கொடுக்காமல் அவனை நம்பாமல் இந்தச் சர்க்கார் இடையிலே உள்ள தரகரின் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய செக்கை அவனிடமே கொடுத்து 30 தினங்களுக்குள் பம்புசெட் வாங்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்வோம் என்று சொல்லவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் பம்புசெட் வாங்குவதிலே அவனுக்கு 300 ரூபாய் 400 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. அப்படிச் செய்யாமல் இருப்பதால் எல்லாவற்றையும் அவனுடைய தலையிலேயே கட்டிவிடக்கூடிய நிலைமைதான் வருகிறது. இந்த நிலைமையை உடனடியாக மாற்றவேண்டும்.

வேளாண்மை அபிவிருத்திக்காக உரக் கடன்கள் சர்க்கார் வழங்குகிறது. அப்படிச் கடன் வழங்கப்படுவதிலே கூட பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இந்த ஆண்டிலே விவசாய அதிகாரிகள், கிராம சேவக்குகள் கிராமங்கள் தோறும் சென்று ஐ. ஆர். 8 பயிர் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி உரத்திற்காக மனுக்களை வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் சேகரித்த மனுக்களுக்கு உரம் கொடுக்காமல் விவசாயிகள் அவர்களை நம்பிப் பயிர்செய்து உரம் கிடைக்காத காரணத்தினால் பயிர் அழியக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்காரே விரும்பிக் கடன் மனுக்களை வாங்கும்பொழுது மனுக்களுக்காக உரங்களை ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் மனுக்களை வாங்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இதன்காரணமாக விவசாயிகள் பல கஷ்டங்கள் அடைந்துள்ளார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே டிசம்பர் மாதத்திலே மனுப்போட்டவர்களுக்கு உரம் வழங்கப்படவில்லை, ஆனால் ஜனவரி மாதத்திலே போட்டவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, ஏன் இந்தப் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது?

வேளாண்மை நல்ல முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அதிகமாக மேற்கொள்ளவேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான பழைய காலத்திலே உடைந்துபோன ஏரிகள் இருக்கின்றன, ரிக்கார்டுகளில் விவரங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றையெல்லாம் பார்த்து சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அதிகமாகப் போடவேண்டும்.

விவசாயிகள் சர்க்காரிடமிருந்து பெறக்கூடிய கடன்களை வாங்குவதிலே அதிகமான சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே இதற்காக புதிய திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கடன்கள் வழங்குவதற்காக அவர்களுக்கு இருக்கிற ரொத்துக்களைப் புதிவுசெய்து, பாஸ்புக் கொடுக்கவேண்டும். சொத்துக்களின் விவரங்கள், வில்லங்கங்கள் பற்றிய விவரங்கள், இதர சொத்துக்கள் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டு ஒரு பாஸ்புக் கொடுத்துவிடவேண்டும். அதை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் எங்கே சென்றாலும் பாங்குகள் மூலமாக அல்லது நிலவள வங்கிகள் மூலமாக அல்லது வேறு வழிகள் மூலமாகக் கடன்கள் பெற முடியும். இந்தப் புதிய திட்டத்தைச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டநஷ்டங்கள் இருக்காது. 1967-இல் வேளாண்மை செய்வதற்காக நில வள வங்கிகள் கடன் வழங்கும் என்று சொன்னதின்பேரில்

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

பம்புசெட் கடனுக்காக அநேகர் மனுக்கள் போட்டார்கள். ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றைக்கு வாபஸ் பெறப்படுகின்றன. மூன்று வருடங்கள் கழித்து திடீரென்று வாபஸ்செய்தால் பாங்குகளிலோ அல்லது கூட்டுறவு சொஸைடிகளிலோ வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் இதுதான் நியாயம்? ஒரு விவசாயி கடனுக்காக மனுப் போட்டால் குறைந்தது மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக கடன் வழங்கப் படும் என்றோ அல்லது நிராகரிக்கப்பட்டது என்றோ தெரியப்படுத்தி விட்டால் விவசாயி மேலும் நடந்து அலைவ வேண்டியதிடீலே. இப்படிப் பட்ட கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காக புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

விவசாயத் துறையிலே நல்ல முறையிலே முன்னேற்றம் காண திட்டங்கள் போடுகிற நேரத்திலே விவசாய மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் வேளாண்மைத் துறையின் அபிவிருத்தியை மனதில்கொண்டு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறவேண்டுமென்றும், மற்ற நாடுகளைவிட நம்முடைய நாடு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் நாம் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் மீண்டும் அந்த உயர்வை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐ. ஆர். 8 நெல் அதிக வேகமாகப் பரவிவருகிறது. விவசாயிகளுக்கு லாபம் வருகிறது. அடிக்கடி மருந்து தெளிக்கவேண்டிய நிலைமையைப் பார்த்து பூச்சிமருந்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை ரத்து செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. உடனே அதைக் கொடுப்பதற்குப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மின்சாரக் கட்டணத்தை விவசாயிகளுக்கு உயர்த்தியிருப்பதை நீக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எப்ரல் 30-ம் ததிக்குள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அதற்காக சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) இத்துடன் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

மின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

@ 184. Notification issued with G.O. No. 2576, Revenue, dated the 1st November 1969 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 84 of 1963, dated the 14th December 1962, published at page 188 of Part III of the Fort St. George Gazette, dated the 23rd January 1963. [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

@ 116. Notification issued with G.O. Ps. No. 2803, Revenue, dated the 24th November 1969 in regard to an amendment to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957 published at pages 1 to 10 of Part I of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 28th February 1957 as subsequently amended.

@ Laid on the Table of the House on 30th March 1970.

1970 மார்ச் 31]

+ 117. Speech by Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health while moving the Demand No. 38—Capital Outlay on Public Health. (English and Tamil).

+ 118. Speech by Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health, on Demand No. 15—Public Health, 1970-71 (English and Tamil).

§ 119. Report on Urban Water-Supply and Drainage Schemes. (English and Tamil).

§ 120. Policy note on Demand No. 17—Fisheries (Tamil).

§ 121. Speech by Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health, on Demand No. 14—Medical 1970-71. (English and Tamil).

§ 122. Report of the Committee on Estimates on Tamil Nadu State Electricity Board (Eighteenth Report).

+ Laid on the Table of the House on 28th March 1970.

§ Despatched to Members on 23th March 1970.

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

பம்புசெட் கடனுக்காக அநேகர் மனுக்கள் போட்டார்கள். ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றைக்கு வாபஸ் பெறப்படுகின்றன. மூன்று வருடங்கள் கழித்து திடீரென்று வாபஸ் செய்தால் பாங்குகளிலோ அல்லது கூட்டுறவு சொஸைடிகளிலோ வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் இதுதான் நியாயம்? ஒரு விவசாயி கடனுக்காக மனுப் போட்டால் குறைந்தது மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக கடன் வழங்கப் படும் என்றோ அல்லது நிராகரிக்கப்பட்டது என்றோ தெரியப்படுத்தி விட்டால் விவசாயி மேலும் நடந்து அலைய வேண்டியதில்லை. இப்படிப் பட்ட கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காக புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

விவசாயத் துறையிலே நல்ல முறையிலே முன்னேற்றம் காண திட்டங்கள் போடுகிற நேரத்திலே விவசாய மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் வேளாண்மைத் துறையின் அபிவிருத்தியை மனதில்கொண்டு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறவேண்டுமென்றும், மற்ற நாடுகளைவிட நம்முடைய நாடு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் நாம் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் மீண்டும் அந்த உயர்வை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐ. ஆர். 8 நெல் அதிக வேகமாகப் பரவிவருகிறது. விவசாயிகளுக்கு லாபம் வருகிறது. அடிக்கடி மருந்து தெளிக்கவேண்டிய நிலைமையைப் பார்த்து பூச்சிமருந்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை ரத்து செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. உடனே அதைக் கொடுப்பதற்குப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மின்சாரக் கட்டணத்தை விவசாயிகளுக்கு உயர்த்தியிருப்பதை நீக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எப்ரல் 30-ம் ததிக்குள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அதற்காக சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) இத்துடன் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

மின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

@ 184. Notification issued with G.O. No. 2576, Revenue, dated the 1st November 1969 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 84 of 1963, dated the 14th December 1962, published at page 188 of Part III of the Fort St. George Gazette, dated the 23rd January 1963. [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

@ 116. Notification issued with G.O. Ps. No. 2803, Revenue, dated the 24th November 1969 in regard to an amendment to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957 published at pages 1 to 10 of Part I of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 28th February 1957 as subsequently amended.

@ Laid on the Table of the House on 30th March 1970.

1970 மார்ச் 31]

+ 117. Speech by Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health while moving the Demand No. 38—Capital Outlay on Public Health. (English and Tamil).

+ 118. Speech by Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health, on Demand No. 15—Public Health, 1970-71 (English and Tamil).

§ 119. Report on Urban Water-Supply and Drainage Schemes. (English and Tamil).

§ 120. Policy note on Demand No. 17—Fisheries (Tamil).

§ 121. Speech by Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health, on Demand No. 14—Medical 1970-71. (English and Tamil).

§ 122. Report of the Committee on Estimates on Tamil Nadu State Electricity Board (Eighteenth Report).

+ Laid on the Table of the House on 28th March 1970.

§ Despatched to Members on 23th March 1970.

[1970 மார்ச் 31]

இணைப்பு I.

[.....463-ம் பக்கத்தில் 617-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

A.—

(a) Yes.

(b) The Instructional Staff Association of the Tamil Nadu Industrial Training Institute has made representations in respect of the following matters :—

1. Retrenchment likely to be caused due to the proposed redesignation of Instructional Staff.

2. (a) Late regularisation and late declaration of probation of staff and consequential anomalies.

(b) Need for giving higher start of Rs. 150 per mensem from the date of regularisation to Craft Instructors whose services have been regularised with retrospective effect.

3. Lack of scope for promotion for the certificate-holders compared to diploma-holders.

4. Need for making appointment to the post of Vice-Principal by promotion from the ranks of non-Gazetted technical staff of the Training Wing.

5. Disparity in pay-scales of the instructional staff of this Government and Central and other State Government.

6. Need for adopting a uniform policy in giving extension of service after 55 years to Gazetted Officers and non-Gazetted Officers in the technical side.

7. Need to give fair treatment to Instructional staff of Industrial Training Centre attached to Stree Seva Mandir.

(c) & (d) These demands were already under consideration of the Government. The present position in respect of these demands is as follows :—

1. It is proposed to drop the proposal for redesignation of Instructional staff.

2. (a) The delay in regularisation of Supervisory Instructors is due to the fact that qualification rule has to be relaxed in their favour to regularise their services. Orders have since been issued relaxing the qualification rule in favour of the Supervisory Instructors and regularising their services with retrospective effect.

(b) Orders have since been issued granting higher initial pay to all qualified Craft Instructors including Drawing Instructors and Allied Trade Instructors. The question of granting higher initial pay to qualified Mathematics Instructors has been referred to the Pay Commission.

1970 மார்ச் 31]

3. It is considered that the certificate-holders and diploma-holders cannot be treated on an equal footing and that there is no case for revising the present rules to give more scope for promotion to certificate-holders who can now go up to the posts in the scale of pay of Rs. 175-10-225-15-375.

4. The Government have examined this suggestion and have decided that a non-technical person who knows about the office administration will be better suited to hold the post of Personal Assistant to Principal than a technical person.

5. The existing scales of pay of the posts of Instructors in the Department of Employment and Training were compared with those prevailing in other States and it was considered not necessary to revise the scales of pay of the Instructors. However the revision of scales of pay of Instructors in Industrial Training Institutes is under consideration of the Pay Commission.

6. The Government have issued orders fixing the age of superannuation of Gazetted and non-gazetted Officers of the technical side of the Department of Employment and Training at 55 years.

7. The working of this Institution is being examined by the Government.

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாட்டுத் தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தின் ஆசிரியப் பணியாளர் சங்கம் கீழ்க்காணும் பொருள்கள் குறித்து முறையீடுகள் செய்துள்ளது:—

(1) ஆசிரியப் பணியாளர்களின் பதவிப் பெயர்கள் குறித்து செய்யக் கருதியுள்ள மாற்றத்தால் ஆட்குறைப்பு ஏற்படக்கூடும் என்ற நிலைமை.

(2) (அ) பணி முறைப்படுத்தலைக் காலந்தாழ்த்திச் செய்வதும் தகுதிக்காண் பருவம் முடிந்திருப்பதாகக் காலந்தாழ்த்தி அறிவித்தலும் அவற்றால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளும்.

(இ) பணி முறைப்படுத்தப்பட்ட கைவினை ஆசிரியர்களுக்கு முறைப் படுத்தப்பட்ட நாளிலிருந்து திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 உயர் அளவு தொடக்கச் சம்பள விதிதம் கொடுக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

(3) தகுதிப்பட்டயம் (டிப்ளமா) பெற்றுள்ள ஆசிரியர்களுடன் ஒப்பிடுகையில், சான்றிதழ் பெற்றுள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்பேதும் இல்லை.

(4) பயிற்சிப் பிரிவைச் சேர்ந்த அரசிதழ்ப் பதிவு பெறாத தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களின் தரத்திலிருந்து பதவி உயர்வு மூலம் துணை முதல்வர் பதவி நிரப்பப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

(5) இம் மாநில அரசு, மத்திய அரசு, ஏனைய மாநில அரசுகளின் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் பணியாளர்களின் சம்பள வீதங்களில் வேறுபாடுகள்.

[1970 மார்ச் 31]

(6) தொழில் நுட்பப் பிரிவில் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற, பதிவு பெறாத அதிகாரிகளுக்கு 55 வயதுக்கு மேல் பணி நீட்டிப்பு அளிப்பதற்கு ஒரே மாதிரியான முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

(7) மகளிர் சேவா மந்திரடன் (Stree Sava Mandir) இணைக்கப் பட்டுள்ள தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளியின் ஆசிரியப் பணியாளர்களை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும்.

(உ) & (எ) இந்தக் கோரிக்கைகள் முன்பே அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன. இந்தக் கோரிக்கைகளின் தற்பொழுதைய நிலை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

(1) ஆசிரியப் பணியாளர்களின் பதவிப் பெயர்களில் மாற்றம் செய்யும் செயற்குறிப்பைக் கைவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(2) (அ) மேற்பார்வை ஆசிரியர்களின் பணி முறைப்படுத்தலில் காலதாமதம் ஏற்பட்டதற்கு, தகுதி விதியை அவர்களுக்குச் சாதகமாகத் தளர்த்த வேண்டியிருந்தே காரணமாகும். எனவே மேற்பார்வை ஆசிரியர்களுக்குச் சாதகமாக தகுதி விதியைத் தளர்த்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு, கடந்த காலம் உட்பட செயல்படுக்கும் வகையில் அவர்களின் பணி முறைப்படுத்தப்பட்டது.

(இ) தகுதிவாய்ந்த எல்லா கைவினை ஆசிரியர்கள், ஓயிய ஆசிரியர்கள், வணிகம் சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு உயர் அளவு தொடக்கச் சம்பளம் கொடுக்க ஆணைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டன. தகுதிவாய்ந்த கணித ஆசிரியர்களுக்கு உயரளவு தொடக்கச் சம்பளம் கொடுப்பது பற்றி ஆலோசனை கூறுமாறு சம்பள ஆணைச் குழுவிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(3) சான்றிதழ் ஆசிரியர்களையும் தகுதிப்பட்டயம் பெற்ற (டிப்ளமா) ஆசிரியர்களையும் ஒரே அடிப்படையில் நடத்த முடியாதெனக் கருதப்படுகிறது. தற்பொழுது ரூ. 175—10—22½—15—375 சம்பள வீதம் வரை செல்லக்கூடிய சான்றிதழ் ஆசிரியர்களின் பதவி உயர்வுக்கு மேலும் வகை செய்யும் விதத்தில் தற்பொழுதுள்ள விதி களைத் திருத்திடமைப்பது அவசியமில்லை.

(4) இதுபற்றி அரசு ஆய்வு செய்தது. அலுவலக நிர்வாகம் பற்றித் தெரிந்த தொழில் நுட்பக் கல்வி பெறாதவர்களே தொழில் நுட்பக் கல்வி பெற்றவர்களைக் காட்டிலும், கல்லூரி முதல்வருக்கு நேர்முக உதவியாளர் பதவியை வகிக்கத் தகுதியானவர்கள் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

(5) வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித் துறையில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் தற்பொழுதைய சம்பள வீதங்கள் எனைய மாநிலங்களிலுள்ள ஆசிரியர்கள் குறித்து நடைமுறையிலுள்ள சம்பள வீதங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டன. ஆசிரியர்களின் சம்பள வீதங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியமில்லையென முடிவு செய்யப்பட்டது. எனினும் தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் சம்பள வீதங்களை மாற்றியமைப்பது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

(6) வேலை வாய்ப்பு-பயிற்சித் துறையின் தொழில் நுட்பப் பிரிவில் பணிபுரியும் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற, அரசிதழ் பதிவு பெறாத அதிகாரிகளின் ஓய்வு வயதை 55 ஆண்டுகளாக வரையறுத்து அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

(7) இந்த நிறுவனம் செயல்படும் முறை அரசால் பரிசீலிக்கப் பட்டு வருகிறது.

1970 மார்ச் 31]

இணைப்பு II.

[482-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

(கோரிக்கை எண் 16-வேளாண்மை-கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.)

முன்னுரை.

1969-70-ம் ஆண்டில் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கியமான வேளாண்மைப் பணித்திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிப் பின்வரும் பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள புதிய திட்டங்கள்பற்றிய முக்கியக் கூறுகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சென்ற ஆண்டு, காலஞ்சென்ற திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் வேளாண்மைத் துறைக் கோரிக்கைகளை அவையின் முன் வைத்தார். தமது நைந்த உடல் நிலையையும் பொருட்படுத்தாது இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை அவையின் முன் வைக்க அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நினைவு கூர்வர் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லாதது நம் அனையருக்கும் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தருவதாகும்.

கால நிலைமைகள்.

அடுத்தடுத்து இரண்டு ஆண்டுகளாக நமது மாநிலம் தொடர்ந்து கடும் வறட்சியால் பீடிக்கப்பெற்றது. நமது மாநிலத்தில் இயல்பான மழையளவு 926 மி.மீட்டர் என்றிருக்க, 1968-ல் 742 மி.மீட்டர் மழையே பெய்தது. எனவே, பெருமளவு பதிகளில் பயிர் செய்யப்படவில்லை. பயிர் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட பல இடங்களில் கூட, பயிர்கள் சாலியாகி விட்டன. 1969-70-லும் தென் மேற்குப் பருவ மழை போதுமானதாயில்லை. 1969-70-ல் இயல்பான மழையளவு 307 மி.மீட்டராக இருக்க, 1969-70-ல் பெய்த மழையின் மொத்த அளவு 237 மி.மீட்டர்தான் எனவே, ஓரளவு அவ நம்பிக்கையுடன்தான் அரசு, வேளாண்மைத் துறையில் இந்த ஆண்டுக்கான தனது வேளாண்மைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கியது. எனினும் மேற்குக் கடற்கரையில் தென்மேற்கு பருவ மழை ஓரளவு நன்றாகப் பெய்த காரணத்தால், மேட்டூர், பரம்பிக்குளம்-ஆபிராறு போன்ற மாநிலப் பெரும் பாசனத்திட்டங்களிலிருந்து நீர் திறந்துவிடுவதற்குச் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்ட போதிலும், அவை வெகுவாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. வட கிழக்குப் பருவ மழை அதிகரித்துவசமாக, அக்டோபர் திங்களிலிலேயே ஆரம்பித்து விட்டது. விரும்பத்தக்க அளவு இடைவெளி விட்டு இரண்டு முறை மழை பெய்தது. பல மாவட்டங்களிலும் சராசரிக்கு மேலான மழையும், கடற்கரைப் பகுதி மாவட்டங்களில் இதற்கு ஒப்பிடுகையில் அதிக அளவு மழையும் பெய்துள்ளது. வட கிழக்குப் பருவ மழையின்போது இயல்பான மழையளவு 449.7 மி.மீட்டராக இருக்க, பெய்த மழையின் மொத்த அளவு 610.7 மி.மீட்டராக இருந்தது.

உற்பத்தியின் அளவு.

1969-70-ம் ஆண்டில் எல்லா உணவு தானிய உற்பத்தியின் அளவு 63 லட்சம் டன்களாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது 1968-69-ம் ஆண்டுடன் முடிவடைந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சராசரி உற்பத்தி அளவான 54.45 லட்சம் டன்னையும் 1968-69-ம் ஆண்டு உற்பத்தியான 53.53 லட்சம் டன்னையும் விட கணிசமான அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது.

[1970 மார்ச் 31]

பிற உணவு தானியங்களைக் காட்டிலும், 1969-70-ல் நெல் உற்பத்தி மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் 1968-69-ம் ஆண்டுடன் முடிவடைந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சராசரி உற்பத்தி 38.75 லட்சம் டன்னாகவும், 1968-69-ல் உற்பத்தியின் அளவு 36.59 லட்சம் டன்னாகவும் இருக்க, 1969-70-ல் உற்பத்தி 45.32 லட்சம் டன்னாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த சாதனைகள் ஊக்கமளித்ததால், 1970-71-ற்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள் கீழ்க்கண்டவாறு துறையால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(டன் லட்சத்தின்.)

அரிசி	49.00
ஏனைய தானியங்களும், சிறு தானியங்களும்	16.50
பருப்பு வகைகள்	1.50
மொத்தம்	67.00

மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்கள்.

1969-70-ம் ஆண்டின் பிந்திய அரை ஆண்டில் பருவ மழை சாதகமாக இருந்ததனால் மட்டுமல்லாமல், மிகு பயன் தரும் தானிய ரகத் திட்டத்தின் கீழ் வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக் கொண்ட மும்முர விழிவாக்க முயற்சிகளாலும் மேற்படி ஆண்டில், வேளாண்மை உற்பத்தியில் முன்னேற்றங்களை முடிந்தது. 1966-67-ல் சிறு அளவான 5.27 லட்சம் ஏக்கர் என்பதிலிருந்து தொடங்கி (4.75 லட்சம் ஏக்கர்களில் நெல்லும், 0.52 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்), 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 17-10 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் (15.69 லட்சம் ஏக்கரில் நெல்லும், 1.41 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்) இத்திட்டத்தின்கீழ் பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான ஆர்வம் மிக்க குறிக்கோள் அளவு 24.75 லட்சம் ஏக்கர் நிலமாக (23 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் நெல்லும், 1.75 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்) வரையறுக்கப்பட்டது. இந்தக் குறிக்கோள் அளவு முழுவதையும் எய்தியதோடல்லாமல் அது விஞ்சப்படும் விட்டது என்பது மன நிறைவு அளிக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் (28—2—1970 அன்றுள்ளபடி) இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு 27.11 லட்சம் ஏக்கராகும். முந்திய ஆண்டின் பரப்பளவைக் காட்டிலும் 59 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் 1969-70-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் கிடைத்த மகத்தான பலன்களினால் உந்தப்பட்டு, 1970-71-ம் ஆண்டில் 37.5 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் (மாநிலத்தில் நெல் பயிரிற் ற மொத்தப் பரப்பளவில் பாதிக்கு மேல்) மிகு பயன் தரும் நெல் ரகத்தைப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தற்காலிக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி, மிகுபயன்தரும் நெல் ரகங்களைப் பயிரிடுவதற்காக திட்டமிடப்பட்ட பரப்பளவு 1970-71-ம் ஆண்டில் 26 லட்சம் ஏக்கரும், 1973-74-ல் 33.50 லட்சம் ஏக்கரும் தான் என்பதை நினைவு கூறும்போது இந்த முயற்சி எவ்வளவு மகத்தானது என்பது புலனாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் 2.50 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்கள் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது நான்காவது திட்டத்தில் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து வான் வனம் சரக்குமென்றும், இந்தக் குறிக்கோள் அளவுகளை எய்துவதற்கு உழவர்கள் தொடர்ந்து தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்குவர் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

1970 மார்ச் 31]

1969-70-ம் ஆண்டில் மிகு பயன்தரும் தானியங்கள் திட்டத்தின் கீழ் துறை மேற்கொண்டுள்ள நவரைப்பருவம் குறித்த விரைவுத் திட்டத்தை இங்கே சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். நவரை, சுவர்ணவாரி பருவக்காலங்களில் முழு பயன்தரும் நெல் ரகத்தைக் குறிப்பாக, ஐ. ஆர். 8-ஐ பயிர் செய்வதற்காக நவம்பர் கடைசியில் இந்த விரைவுத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஜனவரி இறுதியில் ஆளுநர் அவர்கள் இப் பேரவையில் ஆற்றிய உரையில், இத்திட்டத்தின் கீழ், மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் இந்தப் புதுவகை ஐ. ஆர். 8 நெல் பயிர் செய்யப்படுமென்றும், இந்த நெல் ரகத்தைப் பயிரிடப்படுவது விரிவாகப் பரவும் என்றும் அரசு எதிர்பார்க்கிறது எனவும் குறிப்பிட்டார்; எதிர்பார்க்கத்தகுமெல் பலன் கிட்டியுள்ளது. செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் இந்த ஐ. ஆர். 8 நெல்லை பயிர் செய்வதற்கு முடிவு செய்யப்பட்ட 3.5 லட்சம் ஏக்கர் குறிக்கோளளவுக்கு எதிராக, 7-3-1970 அன்று வரை 5.26 லட்சம் ஏக்கரில் இந்த நெல் பயிரிடப்பட்டது. இதற்குக் கூடுதலாக, மற்ற மாவட்டங்களிலும் 1970 ஜனவரி வரை, 1.69 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் இந்த ஐ. ஆர். 8 நெல்லை பயிர் செய்யப் பட்டது மிகுபயன்தரும் பிற நெல்வகைகளான ADT. 27, O.O 29, ஐ. ஆர். 5 ஆகிய நெல் வகைகளும் இம் மாநிலத்தில் 2.05 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் இப் பருவத்தின் போது பயிர் செய்யப்பட்டன. ஐ. ஆர். 8 விளைச்சல் வளமிக்க நெல் வகையாகும். மிகக்குறைத்து மதிப்பிட்டாலும், இம்மாநிலத்தில் ஏனைய மிகு பயன்தரும் நெல் ரகங்களைக் காட்டிலும் இந்த ரக நெல் மூலம் கிடைக்கும் கூடுதலான விளைச்சல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அரிசி அளவில் 500 கிலோ கிராமாகும். எனவே, நவரை பருவத்தின் போது 6.95 லட்சம் ஏக்கரில் ஐ. ஆர். 8 பயிரிடுவதன் மூலம் நடப்பாண்டில் தோராயமாக 3.47 லட்சம் டன் கூடுதலாக அரிசி உற்பத்திக் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் ஐ. ஆர். 8 நெல் ரகத்தைப் பயிரிடும் உழவர்களுக்குத் தொகுப்பு உரவிலையில் பொதுச் சலுகை அளிப்பதற்குக் கூடுதலாக இது பற்றி பிரிதோர் இடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது—வேறு சில சலுகைகளையும் அரசு வழங்குகின்றது. மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற தென் மாவட்டங்களிலிருந்து பெறப்படும் விதைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கான செலவை அரசு ஏற்கிறது. மேலும், பயிர் விளைச்சலுக்குத் தேவையான பிறவற்றை வாங்குவோரின் வீட்டுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பிக்கும் செலவில் ஒரு பகுதியையும் அரசு ஏற்கிறது. கடன் வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் உழவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கென இம்மாநிலத்தின் முழுமூர் எருவிடும் திட்ட ஒதுக்கீடாகிய ரூ. 3 கோடி என்பது ரூ. 6.26 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இத் திட்டத்தில் பங்குகொள்ளும் உழவர்களுக்கு உற்பத்திக் கடன் வழங்குமாறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஒரு சில வாணிக வங்கிகளும் தூண்டப்பட்டன.

பல் பயிர் முறைத்திட்டம்.

மிகு பயன்தரும் தானியங்கள் திட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக, முக்கியத் துவம் வாய்ந்தது பல் பயிர் முறைத் திட்டமாகும். வழக்கமாகப் பயிரிடப்படும் பயிர்களுக்குப் பதிலாகக் குறுகியகாலப் பயிர்களைப் பயிரிடும் முறையைப் புகுத்தவதும் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில் ஒரு போக விளைச்சலை இருபோக விளைச்சலாக்குவதும், இருபோக விளைச்சல் உள்ள பகுதிகளில் முப்போக விளைச்சலை ஏற்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் தென் மேற்குப் பருவமழை தவறிய காரணத்தால் இந்த திட்டம் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பல பகுதிகளில் முதல் போகம் பயிரிட முடியாமல் போனது. ஆகையால், இத்திட்டத்தின் கீழ் முடிவு செய்யப்பட்ட ஆண்டுவாரியான குறிக்கோள் அளவுகளும் கிட்டிய சாதனைகளும் 1969, அக்டோபரில் சிறப்பாக ஆய்வு செய்யப்பட்டன. குறிக்கோள் அளவுகள் மாற்றி முடிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றை அடைவதற்குச் சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. மருப்பு வகையை இத்திட்டத்தின் கீழ்

[1970 மார்ச் 31]

சேர்த்துக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் என், ரொக்கப்பயிர்கள் இவற்றையும் இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டது மற்றொரு முக்கிய மாறுதல் ஆகும். 1967-68-ம் ஆண்டில் 2.15 லட்சம் ஏக்கராவும், 1968-69-ம் ஆண்டில் 5.53 லட்சம் ஏக்கர்களாகவும் சாதனைக் கிட்டியிருக்கையில் 1969-70-ம் ஆண்டில், 1970, ஜனவரித் திங்கள் வரை 5.23 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு 12 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்.

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும் பகுதி மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும், இந்திய-ஜெர்மனி, நீலகிரி மேம்பாட்டுப் பணித்திட்டமும்.

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் நாட்டில் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைச் செய்துவரும் ஐந்து மாவட்டங்களில் தஞ்சை மாவட்டமும் ஒன்றாகும். உணவு தானிய உற்பத்தியில் தொடர்ந்து முன்னேற்றத்தைக் காட்டி வருகிறது. இருபோகப் பயிர் முறை செயலுக்கு வருவதற்குமுன்பு 1966-67-ல் மொத்தம் பயிர் செய்யப்பட்டு வந்த பரப்பளவு 14.70 லட்சம் ஏக்கர்களாக இருந்தது. இந்த அளவு 1969-70-ல் 16.65 லட்சம் ஏக்கர்களாக உயர்ந்தது. இந்த மாவட்டத்தில் மொத்த அரிசி உற்பத்தி 1966-67-ல் 8.72 லட்சம் டன்களிலிருந்து 1969-70-ல் 12.044 லட்சம் டன்களாக உயர்ந்தது. இந்த உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு முக்கிய காரணம் ADT. 27, IR. 8, IR. 5 ஆகிய நெல் ரகங்களைப் பயிர் செய்ததேயாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் குறைவாகப் பயிர் நல்ல விளைச்சலைத் தந்தது. கயலாம்பு பகுதி முழுவதிலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 100 கிலோ வீதம் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில், கும்பகோணத்தில் டிராக்டர் பழுது பாரிக்கும் நிலையம் ஒன்றையும், தஞ்சாவூரில் பயிர் பாதுகாப்புப் பிரிவு ஒன்றையும், பயிர் பாதுகாப்பு ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றையும் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் பகுதி மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம், 1970-71-ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் தொழில் நுட்ப உதவியுடனும் நிதி உதவியுடனும் 1967-ம் ஆண்டில் இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைவாகப் பெருக்குவதற்கும் நீலகிரியில் உள்ள உழவர்களின் பொருளாதார நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய பணிகளை இது தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. இத்திட்டத்தின் நிர்வாகம் கோதுமை குறித்தும் உருளைக்கிழங்கு குறித்தும் குறிப்பாக, உருளைக் கிழங்கு கருகல் நோய், பொன்னிறப் புழுநோய் ஆகியவற்றை தடுப்பது குறித்தும், பயனுள்ள விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியையும் பெருமளவில் நேரிடச் சோதனைகளையும் நடத்தி ஊக்கமளிக்கத்தக்க விளைவுகளைப் பெற்றுள்ளனர். பார்லி, ஸ்டராபெரி, காய்கறிகள், கால்நடைத் தீவனம் ஆகியவைக் குறித்து நடத்திய பரிசோதனைகள் நல்ல முடிவுகளை அளித்துள்ளன. இத்திட்ட நிர்வாகத்தின் தங்காளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள முனைப்பு முறைகளையும் உழவர்கள் நிலங்களுக்கு நீட்டிக்க முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளனர்.

புன்செய் நிலப்பயிர் விளைச்சல்.

மாநிலத்தில் பயிர் செய்யப்பட்ட 160 லட்சம் ஏக்கர் மொத்தப் பரப்பளவில் 100 லட்சம் ஏக்கர்கள் புன்செய் நிலங்களாகும். (எந்தப் பாசனமும் இல்லாதவை) வேளாண்மைத் தொழிலுக்கேற்ற கால நிலைமைகளின் அடிப்படையில் வழக்கமாக வகைப்படுத்தப்பட்டதற்கேற்ப கடற்கரைப் பகுதியான தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களிலுள்ள புன்செய் நிலங்களைத் தவிர, தமிழ்நாட்டில் உள்ள மற்ற புன்செய் நிலங்கள் 50-லிருந்து 100 சென்டிமீட்டர் வரை குறைந்த அளவு மழை பெய்யும் வறண்ட நிலப்பிரிவுகளின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பகுதிகளில்

1970 மார்ச் 31]

சொந்தமாக நிலம் வைத்திருக்கும் உழவர்களில் பெரும்பான்மையோர் ஏழைகளாகவும் சிறு அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தில் பயிரிடப்படும் மொத்த நிலப்பரப்பில் 60 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டு புன்செய் நிலங்களாக இருப்பதாலும், பெரும்பான்மையான உழவர்கள் இந்த நிலங்களையே நம்பி இருப்பதாலும் இந்த பகுதிகளில் உற்பத்தித், திறனை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென வேளாண்மைத் துறை கருதுகிறது.

வறட்சி வட்டாரங்களில் புரட்சிகரமான பயிர் முறையை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முக்கியத் தேவையை மத்திய அரசும் உணர்ந்து விட்டது. ஏழு மாநிலங்களில் உள்ள குறைந்த அளவு மழை பொழியும் மாவட்டங்களில் சிறப்புத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று மத்திய அரசு அறிவித்தது. இதில் தமிழ்நாடு மாநிலமும் ஒன்றாகும்.

புன்செய் நிலப் பயிரிடும் முறை இம் மாநிலத்திற்குப் புதிது அல்ல. மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதன் மூலமும் மண்ணிலுள்ள ஈரம் ஆவியாய் போய்விடாமல் காக்கும் பொருட்டு மழை நீர் மண்ணில் நன்றாக இறங்க வகை செய்வதன் மூலமும் புன்செய் நிலங்களில் பயிர் செய்தலை மேம்படுத்த இடம் உண்டு. மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இதுவரை 6 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் துறை செயலுக்குக் கொண்டுவந்ததுள்ளது. வேர்க்கட்டை, பருத்தி போன்ற புன்செய் நிலப் பயிர்களுக்காக 6.25 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுக்குப் பெருந்தும் வகையில் முனைப்புத் திட்டத் துறை புகுத்தியுள்ளது.

ஆனால் இந்த நடவடிக்கைகள், வேளாண்மை மேம்பாட்டில் மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. எனவே, 1970-71-ம் ஆண்டில் மிகு பயன் தருவதும் வறட்சியையும் பயிர் நோயையும் தாங்குவதுமான HB.3 கம்புப் பயிரை திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் 1.50 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வறண்ட பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கு வேளாண்மைத் தேவைகளை வழங்குவதில் சில சலுகைகள் வழங்குவது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

சிறிய அளவு நிலக் கிரார்களுக்கான திட்டம்.

மூன்று திட்டக்கால அளவுகளில் வேளாண்மைக்கென கணிசமான முதலீடுகள் செய்திருந்தபோதிலும், சிறிய அளவில் நிலம் வைத்துள்ள உழவர்களது நலனுக்காக குறிப்பிட்ட எந்தத் திட்டமும் இதுவரை செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதைத் திட்ட ஆணைக்குழு உணர்ந்துள்ளது. எனவே திட்ட ஆணைக்குழு நான்காவது திட்ட வரைவில் சிறு அளவு நிலம் வைத்துள்ள உழவர்களின் நலனுக்காக, நாடு முழுவதற்கும் ஐந்தாண்டுக் கால அளவுக்கு ரூ. 30 கோடி தற்காலிக நிதி ஒதுக்கீட்டான ஒரு திட்டத்தைச் சேர்த்துள்ளது. இது மத்திய அரசு பணித்திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத் திட்டவரம்புக்கு மேற்பட்டு மத்திய அரசிடமிருந்து முழு நிதி உதவி இதற்குக்கிடும். நாடு முழுவதும் சுமார் 20 மாவட்டங்களில் முன்னோடி அடிப்பையில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு மாவட்டம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் ஏற்புடைய உழவர்களைக் கண்டறிந்து, அவர்களுக்கு உரிய சமயத்தில் உதவி செய்து தன்னிறைவு கொள்ளச் செய்வதை இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தை தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம், 2½ ஏக்கர் நன்செய் நிலம் என்ற அளவிற்குள்ள நிலம் உடைய உழவர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் சிறு உழவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இத்திட்டத்தின் விவரங்கள் இறுதி உருப்பெற்று வருகின்றன.

[1970 மார்ச் 31]

மிகக் குறைந்த அளவு நிலங்களை உடைய குறு நிலக்கிழார்களுக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரிய திட்டம்.

சிறு குடியானவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள திட்டத்தைத் தவிர, மிகக் குறைந்த நிலங்களை உடைய குறு நிலக்கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் திட்டப்பணிகள் பலவற்றை மேற்கொள்வது அவசியம் எனத் திட்ட ஆணைக்குழு கருதியது. இப்பணித்திட்டம் எந்த அளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், அவற்றிற்கு எந்த அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படவேண்டும் என்பதையும் ஆணைக்குழு இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. ஆயினும், ஒரு ஹெக்டர் பரப்பளவிற்கும் குறைவாக உள்ள நிலம் வைத்துள்ள குறு நிலக்கிழார்களுக்கும் தமது வருமானத் திற்கு வேளாண்மையையே பரிதும் நம்பியிருக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் இப்பணித்திட்டங்கள் அமையும். மிகக் குறைந்த அளவு நிலங்களையுடைய குறுநிலக்கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பயனளிக்கக் கூடிய கோழி வளர்ப்பு அல்லது பால் பண்ணை போன்ற வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும். இப்பணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அந்தந்த மாநிலத்தில் தகுந்த இடத்தைக் கண்டறிந்து அது குறித்து புள்ளி விவரங்களை சேகரித்து இந்திய அரசுக்கு அனுப்பும்படி இந்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. அப்பணித் திட்டங்களுக்கு நாள்பட்டவது திட்டத்தின் மத்திய அரசுத் துறையின் கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். இம்மாதிலத்துக்குகந்த பணித் திட்டம் ஒன்றை வருவாய்த் துறை வாரியத்தையும் (உணவு உற்பத்தி) புள்ளி விவரத்துறை இயக்குநரையும் கலந்து மாநில அரசு வகுத்துவருகிறது.

வணிகப் பயிர்கள்

கரும்பு.

தமிழ் நாட்டில் தலையாய வணிகப் பயிரான கரும்பு 1967-68, 1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் பயிரிடப்பட்ட பரப்பளவு, அதன் உற்பத்தி அளவு குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	கரும்பு பயிரிடப்படும் கரும்பு உற்பத்தி பரப்பு அளவு.	
	(லட்சம் ஏக்கரில்.)	(லட்சம் டன்களில்.)
1967-68	2.35	75.59
1968-69	2.50	89.60

கரும்பு விலை அதிகரித்ததும் கரும்பு பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் மும்முரசு சாகுபடி முறைகளை மேற்கொண்டதும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகரித்ததற்குக் காரணமாகும். நடப்பாண்டிலும் கரும்பு அதே அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 91.10 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள குறிக்கோள் அளவு விஞ்சப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில் 94.60 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இம் மாநிலத்தில் 39 வளர்ச்சி நிலையங்களும், 8 மும்முரசு சாகுபடிப் பிரிவுகளும், முன்னேடிக் கட்டில் விளக்க நிலையம் ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டும் 8 புதிய வளர்ச்சி நிலையங்களைத் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மும்முரசு சாகுபடித் திட்டத்தை மேற்கொள்வதன் மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தியாகும் அளவை அதிகரிப்பதே இந்த நடவடிக்கைகளின் தலையாய

1970 மார்ச் 31]

நோக்கமாகும். கரும்பு வேரைத் துளைத்துப் பாதிக்கக்கூடிய பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக 1970-71-ல் ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் ஆறினதைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயிரிடப்படும் கரும்பை விரைந்து ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான வசதிகளைச் சீராக்கும் நோக்குடன் சாலைகள் அமைக்கும் பணித்திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து சிறப்பிடம் அளிக்கப்படுவதற்கு. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 28 லட்சம் செலவில் 8 புதிய சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சாலைகள் அமைப்பதற்காக ரூ. 36.51 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

எண்ணெய் வித்துக்கள்—வேர்க்கடலை.

எண்ணெய் வித்துக்களில், வேர்க்கடலை முக்கியமானதாகும். இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடப்படும் பரப்பளவில் 95 சத வீதத்திற்கு மேல் நிலக்கடலை பயிரிடப்படுகிறது. கடந்த இரண்டாண்டு களாகத் தொடர்ந்து வான் பொய்த்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட வறட்சி இப்பயிரைப் பாதித்தது. 1967-68-ல் 9.21 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவுகூட நிலக்கடலை பயிராவில்லை. அதே போல 1968-69-ல் இப் பயிர் 8.72 லட்சம் மெட்ரிக் டன்தான் பயிரிடப்பட்டது. இந்த அளவு சாதாரண அளவைவிட மிகக் குறைந்ததாகும். 1969-70-ல் 23.98 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடப்படும் என்றும் 9.60 லட்சம் மெட்ரிக் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாகும் என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. 1970-71-ல் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியை 13 லட்சம் டன்களாக அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியை அதவும் குறிப்பாக நிலக்கடலை யின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான தேவையை உணர்ந்து, இம் மாநிலத்தில் கோயம்புத்தூர், தென் ஆர்க்காடு, மதுரை, திருச்சி மாவட்டங் களில் 1968-69-ல் 2.10 லட்சம் ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட பரப்பளவில் முனைப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டங்கள் 1969-70-ல் 2.33 லட்சம் ஏக்கரில் நட்டிக்கப்பட்டன. 1970-71-ல் 2.66 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில் இத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நிலக்கடலையை ஏற்றுமதிக்காவே உற்பத்தி செய்யும் பணித்திட்டம் ஒன்று 1967-68-ஆம் ஆண்டில் வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது. 1970-71-ல் திட்டத்தை 4.24 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் குறுகிய காலக் கடன் வழவில் நிலக்கடலை பயிரிடு வேருக்கு நிதி உதவி வழங்கப்படுகின்றது. தரமான விதைகள் பயிரிடுவோருக்கு வழங்கப்படுவதே இப் பணித்திட்டத்தின் முக்கியமான கூறாகும். இக்காரியத்திற்காக தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மூல விதைகள் உற்பத்திக்காக 700 ஏக்கர் கொண்ட மண்டலப் பண்ணைகள் நடத்தப்படுகின்றன. தரமான விதைகளுக்கான தேவை நாளுக்கு நாள் பெருகிவருகிறது. பெருகிவரும் இத்தேவையை நிறைவு செய்ய 1970-71-ஆம் ஆண்டில் தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 300 ஏக்கர் பரப்பளவில் மூல விதைப்பண்ணையொன்றை அமைக்கவும் விதைகளை மேற்கொண்டும் 400 ஏக்கர் பரப்பளவில் மேற்கொண்டும் ஒரு மண்டலப் பண்ணையை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆமணக்கு.

என்.பி.ஹெச். 1 எனப்படும் புதிய வகைக் கலப்பிய ஆமணக்கு விதை ஒன்று அண்மையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகுபயன் தரும் இவ்விதை தற்போது பயனிலுள்ள விதை வகையைவிட ஒரு திங்களுக்கு முன்பே பயனளிக்கத்தக்கதாகும். இவ்வகை ஆமணக்கு விதையை உழவர்கள் பரவலாகப் பயிரிட ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு விதைகளை இலவசமாக வழங்குவதற்காக 1970-ல் ரூ. 19,000 செலவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட, கப்புல விளக்க மத்திய அரசுத் திட்டம் 1970-71-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

[1970 மார்ச் 31]

தென்னை.

ரொக்கமும் எண்ணெயும் அளிக்கக்கூடிய மற்றொரு முக்கியப் பீர் தென்னை ஆகும். இம்மாநிலத்தில் 1.30 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னை பயிரிடப்படுகிறது. தென்னை வளர்ப்புப் பரப்பளவை இருவழிகளில் அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1. தென்னந் தோப்புகளின் பரப்பை அதிகரித்தல்.
2. மும்முர வளர்ப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

இம்முயற்சிகளின் காரணமாக 1968-69-ல் 1,716 ஏக்கர் பரப்பில் கூடுதலாகத் தென்னை வளர்க்கப்பட்டது. 1969-70-ல் இதுவரையில் ஏறத்தாழ 703 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் மேற்கொண்டும் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது:—

தென்னை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மற்றொரு முக்கியமான பணித்திட்டம் பெருமளவில் தென்னங்கன்றுகளை வளர்த்து வழங்குவதாகும். இக் காரியத்திற்காக இம்மாநிலம் முழுவதிலும் தென்னந்தோப்புகள் அதிக அளவில் இருந்துவரும் பகுதிகளில் தென்னம்பிள்ளைகள் வளர்ப்பிடங்கள் 18 ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உழவர்களுக்கு தென்னம்பிள்ளைகள் எளிதில் கிடைக்க வகைசெய்வதே இதன் நோக்கமாகும். இந்த வளர்ப்பிடங்கள் 1968-69-ல் 6.55 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை வழங்கின. 1969-70-ல் 4.47 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 7.12 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக மேற்கொண்டும் தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பிடம் ஒன்றை சைதையில் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்ததே அமைந்துள்ள 1,000 ஏக்கர் கொண்ட தென்னந் தோப்புகள் கொண்ட முனைப்பு உற்பத்திப் பிரிவுகள் ஆறும் இந்த ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்பட்டன. 1964-65-ஆம் ஆண்டில் அதிராம்பட்டினத்தில் தொடங்கப்பட்ட முனைப்பு உற்பத்திப் பிரிவு முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட பிரிவாகும். சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் அளவைவிட மரம் ஒன்றுக்கு 30 முதல் 50 சதவீதம் வரை அதிகரித்த உற்பத்தி இப்பிரிவில் இருந்து கிடைத்துள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடற்கரையோரமாக தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களில் இயன்ற வரையில் அதிக அளவு தென்னந் தோப்புகளை வளர்க்கும் நோக்குடன் நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கும், அந்நிய நாடுகளிலிருந்து திரும்பிவரும் அகதிகளுக்கும், குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 ஏக்கர் பரப்பளவை ஒதுக்க வகை செய்யும் திட்டம் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 315.75 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னந் தோப்புகள் புதிதாக வளர்க்கப்பட்டன. 1969-70-ல் இதுவரையில் 437 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னந்தோப்புகள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 100 குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்காக மேற்கொண்டும் 1,200 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னந்தோப்பு வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. குட்டைவதைத் தென்னமரங்களையும் நெட்டை வகைத் தென்னை மரங்களையும் கலப்பினம் செய்யும் வகையில் கலப்பினத் தென்னை வகைகளை உற்பத்தி செய்வது, தென்னை வளர்ச்சிப் பணியில் புதியதொரு கூறாகும். மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் இத்திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வேப்பங் குளத்தில் உள்ள தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. ஆண்டொன்றுக்கு 5,000 தென்னம்பிள்ளைகள் வளர்க்கப்படுவண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவுடன் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. கலப்பினத் தென்னம்பிள்ளைகள் தயாரிக்கும் பணி நடந்து வருகிறது. நெடிய குட்டை வகைகளைக் கலப்பு செய்து, இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் கலப்பினத் தென்னம்பிள்ளைகள் இரண்டு நன்மைகளை அளிப்பவையாக உள்ளன. அதாவது நட மூன்றாவது ஆண்டிலேயே காய்க்கத் தொடங்கும் தன்மையுள்ளவை இந்த வகைகள். சாதாரண வகைகளைவிட இவ்வகை அதிக அளவு பயன் தரக்கூடியவையாகும்.

1970 மார்ச் 31]

பருத்தி.

மாண்புமிகு வித்துக்களுக்கு அடுத்தாற்போல் பருத்தி இம் மாநிலத்தின் முக்கிய ரொக்கக்கயிராகும். 1967-68-இல் 8.79 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தி பயிரிடப்பட்டது. 1967-68, 1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் பருத்தி பயிரிடப்படும் மாவட்டங்களாகிய கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் நிலவியிருந்த கடும் வறட்சிகாரணமாக பருத்தி உற்பத்தி கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பருத்தி பயிரிடப்படும் பரப்பளவும் பருத்தி உற்பத்தி அளவும், இயல்பான நிலையைவிட மிகவும் குறைந்துவிட்டது. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் பருத்தி பயிரிடப்படும் பரப்பளவு, 6.20 லட்சம் ஏக்கர்வாக மேற்கொண்டும் குறைந்தது. உற்பத்தி அளவும் 2.56 லட்சம் பேல்களாகக் குறைந்தது. ஆயினும் நடப்பு ஆண்டில் வான் வழங்கியதன் பலனாக, குறிப்பாக மாரிக்காலத்துப் பருத்தி பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் பருத்தி உற்பத்தி அளவு, கணிசமாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தரத்திலும் உற்பத்தி வளத்திலும் சிறந்த புதிய வகைப் பருத்தியாகிய M. C. U. 5. என்ற வகை, பருத்தி வளர்ச்சிப் பணிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கியமான பணியாகும்.

முனைப்புப் பயிர் முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம், பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர், திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் மொத்தம் 2.15 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில் பருத்திச் சாகுபடி முனைப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. உலர்ந்த பருத்திச் சாகுபடியை மும்முரமாக்குவதற்காக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதியதொரு பிரிவு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முனைப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் செயல்படுத்தவும், பாம்பிக்குளம்-ஆழிபாறு திட்டத்தில் 30,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்திச் சாகுபடி முனைப்புத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சாதாரண சாகுபடித் திட்டங்களைவிட முனைப்பு உற்பத்தி பிரிவுகளில் அதிக அளவு உற்பத்தி, அதாவது 80 முதல் 100 சதவீதம் அதிக அளவு உற்பத்தி கிடைப்பது ஊக்கமளிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

புகையில்.

தமிழ் நாட்டில் 44,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் புகை பயிரிடப்படுகிறது. பதப்படுத்திய இலையின் உற்பத்தி 22,500 டன்களாகும். புகையிலை உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. புகையிலை மாக வாசனைப் புகைபிலையும் அதிலும் குறிப்பாக தும்புதாசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜினியா புகையிலையையும் குறிப்பிடலாம். இவ்வகைப் புகையிலை சி. ஏ. தாமுலபயதம், ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க ரகத்தைச் சேர்ந்ததும் தில். 1968-69-ல் கோவை மாவட்டத்தில் 8,000 ஏக்கர் பரப்பளவுக்கும் ல் முனைப்புத் திட்டம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இது 1969-70-ல் 10,000 ஏக்கராக உயர்த்தப்பட்டது. புது முறையான பயிர் முறைகளைப் பின்பற்றுவதால் ஏற்படும் நலன்களைக் குடியானவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில், வருங்கிணைந்த கப்புல விளக்கங்களும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1970-ல் புகையிலை முனைப்புத் திட்டத்தைக் கூடுதலாக, 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் விரிவு படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. புகையிலைப் பயிர் முறைகளில் முனைப்பு ஏற்பாடுகளை ஒருமுகப்படுத்தியதனால் முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், உற்பத்தி அதிகரிப்பு 60 சதவீதத்திற்கு மேல் ஏற்பட்டது.

தும்புதாசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜினியா புகையிலை பயிரிடும் திட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம், ஒசூர் பகுதிகளில் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் ஒரு சிறப்புத் திட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. தும்புதாசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜினியா புகையிலைப்பயிர் ஒசூர் பகுதியில்

[1970 மார்ச் 31]

கணிசமான உற்பத்தியை ஏற்படுத்தியது. இங்கு பயிராகும் புகையிலையின் தரம் மிக உயரிய தரமாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. வர்ஜினியா புகையிலைப் பயிராகும் பரப்பளவு 1970-71-ல் 600 ஏக்கருக்குக் கொண்டு வரவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் புகையிலைக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு, கிடங்கு ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாயும் கிணறு வெட்டுவதற்கு கிணறு ஒன்றுக்கு 1,250 ரூபாயும், உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பாசன நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தும் நோக்குடன் பாசன நீர்த் தெளிப்புக் கருவிகள் நிறுவ 2,250 ரூபாய் வரை உதவித் தொகை அளிப்பதன் மூலம் ஊக்க மளிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

முந்திரி.

பாலர் ஈட்டித் தரும் இம்மாநிலத்தின் மிக முக்கியமான பயிர் முந்திரி. மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலிருந்து முந்திரி வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், முந்திரி உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஏற்பாடுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 என்று இருந்த பேரளவை ரூ. 3,000-த்திற்கு உயர்த்தியும் ஏக்கருக்கு ரூ. 100 என்று இருந்ததை ரூ. 150 ஆக உயர்த்தியும் புதிய முந்திரித் தோட்டங்களை ஏற்படுத்த இத் திட்டத்தின்கீழ் நீண்டகாலக் கடன் வழங்கப்பட்டது. இப்பணித் திட்டத்தின் மூலம் இதுவரை முந்திரிப் பயிரினகீழ், புதிதாக 7,600 ஏக்கர் வரை கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

முந்திரித் தோட்டங்களில் பெரியாக கட்டில் விளக்க நிலங்கள் 310 அமைக்கவும், ரூ. 3.70 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் சுமார் 7,000 ஏக்கருக்கு மேல் மும்முரசு செடிப் பதார்ப்பு மேற்கொள்ளவுமான மத்திய அரசு பொறுதேற்கும் திட்டங்கள், 1970-71-ல் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுத்துறையின்கீழ், புதுவகையான முந்திரி தரப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும், தரப்படுத்துதல், ஏற்றுமதி, விற்பனை இவற்றை மேம்படுத்துவதற்கும் முந்திரிக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

கோகோ.

கோகோ, பானமாக மட்டுமல்லாமல், உணவாகவும், பயன்படுத்துகிற மிக முக்கிய பொருளாகும். தமிழ்நாட்டில் அதிகளும் குறிப்பாக கீழ் பழனி, ஏர்க்காடு, கலாயன் மலைகள், நீலகிரி போன்ற மலைப் பகுதிகளில் பயிராவதற்குச் சிறந்ததொரு வாய்ப்புள்ளது. கோகோ இம் மாநிலத்தில் பயிரிடப்பட்டு புதுரக பயிராகும். ஆனால், இது மிக முக்கியமான பயிராகும். மேலும், இது மிக உயர்ந்த வகை பருமானாகவும் இருப்பதோடு, செறிவாக அடைந்த மிகச் சிறந்த சத்தாட்டும் வல்லமையும் பெற்றது. எல்லாப் பருவ காலங்களிலும் பயிரிடக்கூடிய பயிராகையால், பெரிய அளவில் பயிரிடுவதற்குக் குடியானவர்கள் உலந்து முயற்சி தேர் கொள்ள சிறிது காலம் பிடிக்கும் நிலையினால் கோகோ பயிரிடுவதில் நாம் தொடக்கத்தில் மேற்கொண்ட முயற்சியினால் பிற நாடுகளுக்கு இணையாக உயர்ந்த ரக கோகோ தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யக்கூடும் என்பது புலனாகிறது.

கோகோ வெற்றிகரமாக பயிரிடப்படுவது எவ்வாறு என்பதைப் பயிரிடுவோர்க்கு நன்கு விளக்க மங்கலம் கொம்பு, பேச்சிப்பாறை, பாபநாசம் ஆகிய இடங்களில் முன்னோடித் திட்ட கட்டில் விளக்க நிலையங்கள் உள்ளன. 1970-71-ல் ரூ. 80,000 செலவு மதிப்பீட்டில் மங்கலம் கொம்பு பணியாளர் குடியிருப்பு, அலுவலகம் இவற்றுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 31]

சிறு அளவில் இத்தகைய வெற்றி அடைந்ததைக் கொண்டு, பெரிய மலைத்தேரட்ட அளவில், கோகோவைப் பயிரிடுவதற்கு நன மாபெரும் திட்ட மொன்றை தொடங்கவும் இப்பொழுது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாவட்டத்தில் கெங்குவார் ஓடையில் 2,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு, கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் 1,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கோகோ பயிரிட தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. முறையே இவற்றுக்கு வேளாண்மை நிதிக்கழகம், வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக்கழகம் கடன் உதவி அளிக்கும்

தோட்டக்கலை.

வாழை.

வாழை உற்பத்தி குறிப்பாக, ஏற்றுமதிக்கேற்ற ரகங்களைச் சேர்ந்த வாழை உற்பத்தி 1964-65-ல் முனைப்புத் திட்டம் மூலமாகத் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இதன் உற்பத்தி இப்போது வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, திருச்சி, கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் 1968-69 முடிவில் 17,210 ஏக்கரிலும் 1969-70-ல் 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ல் இப்பொழுதுள்ள பணித் திட்டங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். வாழை பயிராகும் பகுதிகளில், முனைப்பான பயிர் முறைகளைப் பின்பற்றியதன் பலனாக, எல்லா வகையாலும் மேம்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி 35 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. இதன் பலனாக குவியின் அளவும் பெருகியது. தாரின் அளவும், சீப்புக்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துள்ளது. வாழைப் பயிரில் செடிப் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை வாழைப் பயிரிடுவோர்கள் பெரிதும் உணர்ந்துள்ளனர். முக்கோண முறையில் கன்று நடுவதாலும், இரு சாரிகளிலும் கன்றுகளை நட்டும் முறையைப் பின்பற்றுவதன் மூலமாகவும் வேளாண்மைப் பொருளாதார முறைகளில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தத்தினால் ஏக்கர் உற்பத்தியின் அளவு 60 முதல் 80 சத வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. தூத்துக்குடியைச் சுற்றிலும், உலர்மண் நிலப் பகுதிகளைப் பண்படுத்திப் படிப்படியாக 6,000 ஏக்கர் அளவுக்கு மேல் வாழை பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

புற்ற வகையான பழங்கள்.

புதிய பழத் தோட்டங்களை ஏற்படுத்தி பழவகைப் பயிர்த திட்டத்தின்கீழ் பயிர்ப் பகுதியை அதிகரிப்பதன் மூலமாக பழ உற்பத்தித் திட்டம் மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இவற்றுக்கு முக்கியமாக நீண்டகாலக் கடன் வழங்கப்பட்டது. 1967-68-ல் 1,698 ஏக்கருக்கும், 1968-69-ல் 1,629 ஏக்கருக்கும் கடன் வழங்கப்பட்டது. 1969-70-ல் திட்ட இலக்கு 1,600 ஏக்கராக இருக்கையில் இதுவரை 840 ஏக்கர் மட்டுமே பயிராகியுள்ளது. 1970-71-ல் சுமார் ரூ. 6 லட்சம் கடன் வழங்குவதன் மூலம் மேலும் 1,600 ஏக்கர் பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பழ உற்பத்தித் திட்டத்தின் சிறப்பான கூறு என்னவெனில், திராட்சை உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவுக்கு விரிவுபடுத்துவதேயாகும். தமிழ்நாட்டில் திராட்சைக் கொடிகள் உற்பத்தி ஓர் ஆண்டில் இருமுறை பறிக்கப்பட்டதில் அதிக அளவு 30,000 முதல் 40,000 கிலோ வரையில் கிடைத்துள்ளது. இதன் பலனாக, திராட்சை பயிரிடுவோர் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 வரையில் பெருந்த வருவாய் ஈட்டியுள்ளனர்.

உருளைக்கிழங்கு.

நமது மாநிலத்தில் உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு 31,000 ஏக்கராகும். இதில் 19,000 ஏக்கர் நீலகிரியிலும், எஞ்சியவை கோடைக் காலலிலும் உள்ளது. உருளைக்கிழங்கு பயிருக்கு ஏற்படக்கூடிய “லேட் பிளைட்” (Late blight) பெண்ணிறப் புழுநோய் போன்ற கடுமையான நோயின் காரணமாக நீலகிரியில் உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. மாற்றிடத்தில் உருளைக்கிழங்கைப் பயிரிடும் நோக்குடன், உருளைக்கிழங்கு வளர்ச்சித் திட்டம் 1965-ல் கோடைக்கால லிலும், 1966-ல் கர்மபுரி மாவட்டம் ஒரூர் பகுதியிலும் கொண்டுவரப் பட்டது. இத்துறை எடுத்துக்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளின் பலனாக,

[1970 மார்ச் 31]

கொடைக்கானல் பகுதியில் 2,000 ஏக்கர் கூட இராத உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு 1968-69-ல் 12,000 ஏக்கராகவும், 1969-70-ல் 13,000 ஏக்கராகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதுவரை முன்னர் எப்போதும் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படாத ஒரே பகுதியில் 1968-69-ல் 151 ஏக்கர் ஆகவும், 1969-70-ல் 300 ஏக்கராகவும் பயிரிடப்பட்டது. இப்பகுதியில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோர் பயிரிடுவதில் புதுமையான முறைகளையும், பயிர் நோய் (Late blight) கட்டுப்படுத்த செடி பாதுகாப்பு முறைகளைச் செவ்வையாகப் பயன்படுத்துவதைப்பற்றிப் உணர்ந்து உள்ளனர்.

காய்கறித் தோட்டங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்க ஒவ்வொரு பயிர் காலத்திலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகிய காலக் கடன் பெற்று காய்கறி பயிரிடுவதை முனைப்பாகக் காய்கறி பயிரிடுவோர் ஊக்கப்படுத்தப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு மலிவு விலையில் அதிவது பாதி விலையில் விதைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய ஊக்கங்களினால் 1969-70-ல் திட்ட இலக்கு 2,000 ஏக்கராக இருக்க, 2,828 ஏக்கர் கூடுதலாகப் பயிராகியுள்ளது. 1970-71-ல், காய்கறிப் பயிரிள்கீழ் மேலும் 2,500 ஏக்கர் கொண்டு வரவும், திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு முயற்சிகள் எடுத்தக்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும், நாளொன்றுக்குக் காய்கறி செலவாகும் அளவு 6,00 டன் என இருக்கின்ற சென்னை மாநகருக்கு மேலும் 2,00 முதல் 3,00 டன் புதிய காய்கறிகள் தேவைப்படுகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்யும் பொருட்டு, காய்கறித் தோட்டம் வைக்கும் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மாநிலப் பண்ணைகளில் நேரிசையாகப் பயிர் செய்தல் தனியார் நிலவுடைமைகளில் பயிராகும் காய்கறிகளைச் சேகரித்தல், நியாயமான, மலிவு விலையில் பசுமையான “காய்கறிகளை” விற்பனை செய்தல் ஆகியவை இவ்வாண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இத் திட்டத்தின்கீழ், மண்ணூரில் ஒன்றும், சென்னை அரசினர் எஸ்டேட்டிலும், காய்கறிப் பண்ணைகள் தொடங்கப்பட்டன. நீர் பற்றாக்குறையினால், இவ்விரு பண்ணைகளும் உள்ள காய்கறி பயிராகும் பரப்பு முறையே 7-லிருந்து 3.5 ஏக்கராக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பண்ணைகளும், பசுமையான காய்கறிகளை விற்பனை செய்யும் பணியை ஏற்கச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட சென்னை, காய்கறி பழம் உற்பத்தியாளர் சங்கத்திற்கு, காய்கறிகளை அனுப்பிவைக்கின்றன. இச்சங்கம் சென்னை மாநகரில் காய்கறிப் பயிரிடுவோர்களையும், ஓட்டல்காரர்கள், மாணவ விடுதி நடத்துபவர்கள் போன்ற அதிக அளவு காய்கறிச் செலவு செய்பவர்களையும் பிரதிநிதிகளாகக் கொண்டுள்ளது. இச்சங்கம், சென்னை மாநகரைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் (மலைப் பகுதி காய்கறிகளுக்காக) கொடைக்கானல், நீலகிரி போன்ற, சங்கப் பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற இடங்களிலிருந்தும் காய்கறிகளைப் பெற்றுச் சேகரித்து மாநகரில் பரவலாக உள்ள பல்வேறு விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாகப் பசுமை காய்கறிகளை விற்பனை செய்கிறது. நியாயமான விலையில் பசுமைக் காய்கறிகளைப் போதுமான அளவுக்கு கிடைக்கச் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், நாளா வட்டத்தில் காய்கறி செலவிடுவோர் ஆரோக்கியத்தை வளர்க்க உதவுவதாகவும் இந்த ஏற்பாடு அமையும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இந்த ஏற்பாடு 1—10—69 முதல் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இச்சங்கம் ரூ. 69,426 மதிப்புள்ள 90 டன் பல்வகையான காய்கறிகளைச் சேகரித்து, இம் மாநகரில் உள்ள மக்களுக்குப் பயன் உள்ள வகையில் விற்பனை செய்தது.

கொய்த மலர்கள் ஏற்றுமதி.

மணம் கமழும் மலர்களும், எழில் கொழிக்கும் வண்ணப் பூக்களும் அந்நிய நாட்டினர்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படுவதால் அவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான வாய்ப்புப் பெருமளவில் உள்ளபோதிலும், தமிழ் நாட்டில் பூந்தோட்டக் கலையில் உரிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

1970 மார்ச் 31]

கடந்த ஆண்டில், வாணிக முக்கியத்துவம் பெற்ற மலர்கள் வளர்ச்சி குறித்து ஆராய்ச்சிப் பணியைச் செரிவுபடுத்தும் நோக்குடன் தமிழ்நாட்டில் பூந்தோட்டக் கலைப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முன்னோடியாக, வெப்ப நாடுகளில் பயிராகுபவையும், தமிழ்நாட்டில் பாராட்டத்தக்க வகையில் வளர்ந்து வருபவையுமான ரகங்களைச் சேர்ந்த பூக்களைப் பெரு வாரியாக ஏற்றுமதிசெய்யும் திட்டத்திற்கு முன்னோடியாக, பெல்ஜியம் நகரில் ஏப்ரல் 25 முதல் மே 4 வரை நடக்கவிருக்கும் கென்ட் மலர்க் கண்காட்சிக்கு அனுப்பப்படுவதற்காக, ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க ரோஜா மலர்களும், பல வண்ணங்களிலுள்ள பூக்களும், முதன் முறையாகச் சோதனை அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மலர் களுக்கு மிகுந்த கிராக்கியுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இம் மலர் களின் விற்பனைக்கு ஏராளமான வாய்ப்புள்ளது.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்த ஜாதி ரோஜா மலர்களும், பிற வண்ண மலர்களும் ஏற்றுமதிக்குகின்றனவாகும். இவ்வகைப் பூச்செடிகளைப் பயிரிடப் பூந்தோட்டம் வளர்ப்பவர்களுக்கு உதவும் வகையில் உயர்ந்த வகைப் பூச்செடிகளும், இலவசத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனையும் அவர் களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மலர்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய் வதில் வணிகக் கழகத்தின் உதவியும் பெறப்பட்டுள்ளது.

மலைத்தோட்டச் சிறு பயிர்கள்—ஏலக்காய்.

மங்கலம்கொம்பு, குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் இடத்திற்கு ஒன்றாக உள்ள நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடங்களில் தரமான நாற்றுக்களை உற்பத்தி செய்து, வழங்குவதன்மூலம், ஏலக்காய் உற்பத்தி வளர்ச்சி பெரும் பாலும் கவனிக்கப்படுகின்றது. மங்கலம்கொம்பில், ஏலக்காய் வாரியம் தனது சொந்த நாற்று வளர்ப்பிடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதால், மங்கலம் கொம்பிலுள்ள ஏலக்காய் நாற்று வளர்ப்பிடத்தை 1970-71-ம் ஆண்டில் கொல்லிமலைக்கு மாற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு 1968-69-ம் ஆண்டில் 14,450 நாற்றுக்களை வழங்கியதன்மூலம் 14.50 ஏக்கர் பரப் பளவில் ஏலக்காய் பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 50,000 நாற்று களை வழங்கியதன் மூலம் 50 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏலக்காய் பயிரிடப்பட்டது.

மிளகு.

பயிர் பாதுகாப்புக் கருவிகளை சலுகை விலையில் வழங்குவதன் கூட, தரமான, நேரடியற்ற மிளகு நாற்றுக்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை 50சத வீத ஈடுசெய் விலையில் வழங்குவதன்மூலம் நமது மாநிலத்தில் மிளகு பயிரிடு வதற்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. நாற்று உற்பத்திக்காகக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேச்சிப்பாளையில் ஒன்றும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூரில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு நாற்று வளர்ப்பிடங்கள் செயல்படுகின்றன. 1968-69-ம் ஆண்டில் 16,500 நாற்றுக்கள், 55 தெளிப்பான்களையும் வழங்கியதன்மூலம், 20.50 ஏக்கர் பரப்பளவில் மிளகு பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 50 ஏக்கரில் மிளகு பயிரிடப்படும். 40,000 நாற்று களும், 20 தெளிப்பான்களும் வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும், பண்ணையர் '1' என்ற மிகுபயன்தரும் மிளகு வகையைக் கொண்டு கட்புல விளக்க நிலங்களை அமைப்பதற்காக மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டமாக மற்றொரு திட்டத்தை மேற் கொள்ளவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மிளகாய்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 2:00 லட்சம் ஏக்கரில் மிளகாய் பயிரிடப்படுகிறது. ஏராளமான அளவு மிளகாய் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றது. மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டமாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மிளகாய் பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றுடன்கூட, மேம்பட்ட வகையான K-1 மிளகாயை உற்பத்தி செய்து வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 31]

மஞ்சள்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 16,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மஞ்சள் பயிரிடப் படுகின்றது. இது கோயம்புத்தூரில் மட்டும் பெருவாரியாக, 11,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்படுகின்றது. மும்முரமாகப் பயிரிடுவதன்மூலம் மஞ்சள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஈரோடு வட்டத்தில் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் மஞ்சள் பயிரிடுவதுகுறித்து முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு.

இம்மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக, 10,570 ஏக்கர் பரப்பளவில் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடப்படுகின்றது. துணை உணவுப் பொருளின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நடவடிக்கையாக, திருநெல்வேலி, திருச்சி மாவட்டங்களில் 1,600 ஏக்கரில் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடும் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு மொத்த உற்பத்தியை 70,000 டன்களாக அதிகரிப்பதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற வீதத்தில் ரூ. 1,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டுக் குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்கப் படுகின்றன. வட ஆற்காடு, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் கூடுதலாக 2,400 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

பாக்கு.

நீலகிரியில் உள்ள கூடலூர், கல்லூர், மதுரை மாவட்டத்தில் பெரிய குளம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஐந்து நாற்று வளர்ப்பிடங்களில் தரமான கழுமூக் கணறுகளை உற்பத்தி செய்து, வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகின்றது. மூன்றாவது திட்டத்தில் இந்த நாற்று வளர்ப்பிடங்களிலிருந்து 2,84 லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கப் பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டன. 1969-70-ம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கவேண்டும் என்பது குறிக்கோள் அளவாக இருக்க, இதுவரையில் 74,000 நாற்றுகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகளை வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. உரிய காலத்தில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக, 1968-69-ல் 20 தெளிப்பான்கள் வழங்கப்பட்டன. 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 20 தெளிப்பான்கள் பாதி விவசாயி வழங்கப்படும்.

கிறு பாசனம் வேளாண்மைப் பொறியியல் நடவடிக்கைகள்.

தண்ணீரை நன்கு பயன்படுத்துவதன்மூலமும், இறைவைப் பாசன வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதன்மூலமும் மிசுபயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டம், உர வகைகளை அதிக அளவில் பயன்படுத்தும் திட்டம் ஆகிய உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், துளைக் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் ஆகியவற்றை வெட்டுவதற்கும், அரசு குழாய்க் கிணறுகள் அல்லது ஊருணிகளை அமைப்பதற்கும் நான்காவது திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டங்களுக்கு கடன் வழங்கும் பொறுப்பு, நில வள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் முதலிய கடன் வழங்கு நிறுவனங்களிடம் மாற்றப்பட்டுள்ள போதிலும், குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு அல்லது துளைக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குத் தேவையான இயந்திரங்களையும் ரூ. 150 முதல் 500 வரையில் உள்ள வீதங்களிலோ, செலவில் 10 சத வீதமோ, இவற்றில் எது குறைவோ, அத்தொகையை உதவித் தொகையாக அரசு அளிக்கிறது. ஊருணியிலிருந்து நீர் இறைக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு, தற்போது வேளாண்மைப் பொறியியல் துறையிடம் உள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை, மாவட்ட

1970 மார்ச் 31]

ஆட்சித் தலைவர்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மாற்றுவதுகுறித்து அரசு ஆலோசித்துள்ளது. இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இம்மாநிலத்தில் நிலவிய வறட்சி நிலைமையில் காரணமாக கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பணிகள் விவரத்து நிறைவேற்றப்பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில் 854 கிணற்றுப் பணிகள் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதி வரை 1,050 கிணறுகள் இத்தறையில் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. வேளாண்மை மறு கடன் கழகத்தின் உதவியுடன், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் சிறு பாசனத்திட்டங்களை மும்முரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக விரிவான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

நிலங்களைப் பண்படுத்துதல், சமன்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளுக்காக உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு அளிக்கும் பொருட்டு, 130 சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்களும், 69 சக்கர வகை டிராக்டர்களும் துறையிடம் உள்ளன. ரஷ்யாவிலிருந்து ஒன்பது டிராக்டர்கள், அமெரிக்காவிலிருந்து 31 சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள், பெங்களூரிலுள்ள பாரத் எர்த் மூவர்ட்ஸ் லிமிடெட்டிடமிருந்து இரண்டு சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள், ஆறு கணர டிராக்டர்கள், ஆகியவை துறையிலுள்ள டிராக்டர்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும், இத்தறையிடம் 97 லிசைத் துளையிடு கருவிகள், 315 கையினால் துளையிடு கருவிகள், 107 R. B. கருவிகள் ஆகியவை உள்ளன. கோயம்புத்தூர், சேலம், தென் ஆர்க்காடில் இடத்திற்கு ஒன்றாக மூன்று வெடி மருந்துக் கிள்களுகளை துறை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குடியானவர்களுக்குத் தேவையான வெடி மருந்துகள் கிடைப்பதற்காக இந்த ஆண்டில் மேலும் மூன்று வெடி மருந்துக் கிள்குகள் அமைக்கப்படும். வேளாண்மை இயந்திரங்களைச் செப்பணிடுவதற்காக (கோயம்புத்தூர், திருவாரூர், சென்னை ஆகிய இடங்களில்) மூன்று பணிக்களிகள் செயல்படுகின்றன. திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒன்று, வேலூரில் ஒன்று, மதுரையில் ஒன்று ஆக மூன்று பணிக்களிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒப்பனிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பணிக்களரி கட்டும் பணி நடந்து வருகின்றது. செப்பணிடு கருவிகளுடன்கூடிய இரண்டு வலம் வரும் வண்டிகள் விரைவில் விடப்படும். தருமபுரி மாவட்டத்திற்குத் தனியான வேளாண்மைப் பொறியியல் உட்கோட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்த ஒப்பனிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும். தமிழ்நாடு உற்பத்தி வளமன்றம், துறையின் வேளாண்மைப் பொறியியல் பிரிவுகுறித்து நன்கு ஆய்வு செய்த பிறகு, அதன் நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு மேம்படுத்தப்படலாம் என்பது பற்றிய ஆய்வு அறிக்கையை இப்பொழுது அளித்துள்ளது. இந்த அறிக்கை அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது. பொறியியல் பிரிவின் சில நடவடிக்கைகளை வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்பது, மன்றத்தின் முக்கியமான பரிவுரைகளில் ஒன்றாகும்.

டிராக்டர்கள், விசையேற்றங்கள் முதலிய பண்ணை யந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு உதவி நிதி வழங்கி உதவ இம்மாநிலத்தில் உள்ள மற்றொரு நிறுவனம், வேளாண்மைத் தொழில் கழகமாகும். இக்கழகத்தின் அனுமதிக்கப்பட்டு லாபத்தனம் முழுவதையும், மத்திய, மாநில அரசுகள் அளித்துள்ளன. வருங்காலத்தில் இக்கழகம் தனது நடவடிக்கைகளைப் பல்கூறுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

விதைகள்.

வேளாண்மையில், விதைத்தாள் மிகவும் முக்கியமானது. உரம் அதிக அளவு பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும், தரமற்ற விதைகள் நடப்பட்டால், உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் படும் பாடு முழுவதும் விழுவதே கிடைத்த நீராகும்.

அடிப்படையான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 1969-70-ம் ஆண்டில் 62 அரசு விதைப் பண்ணைகளை அரசு பேணி வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பண்ணையும் செயல்படுவதுகுறித்து ஒவ்வொரு அரை ஆண்டிலும் அரசு விரிவாக அறிக்கை வெளியிடுகின்றது. போதிய ஆதாயமின்றி செயல்பட்டுவந்த பண்ணைகளும், மேம்படுத்த இயலாத பண்ணைகளும் மூடப்பட்டு

[1970 மார்ச் 31]

விட்டன. பண்ணைகள் செயல்படுவதை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப் பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் பலனாக கடந்த சில ஆண்டுகளில் அந்தப் பண்ணைகள் மிகுந்த ஆதாயம் காட்டியுள்ளன. 1966-67, 1967-68, 1968-69-ம் ஆண்டுகளில் கிடைத்த மொத்த ஆதாயம் முறையே 1.64 லட்சம், 2.39 லட்சம், 7.61 லட்சமாகும்.

இதுவரையில் மூல விதைகளை உற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு மாநில விதைப் பண்ணைகளைப் பேணி வந்தது தவிர அரசு இரண்டாம் நிலை விதைகளைத்தான், வாங்கி வழங்கி வந்துள்ளது. எனவே தனியாரால் குடியானவர்களுக்கு விற்கப்பட்ட விதைகளின் தரம்குறித்து அரசு மாநில அளவில் மேற்பார்வை அதிகாரம் எதையும் தன்னகத்தே வைத்திருக்க வில்லை. ஆயினும், 1966-ம் ஆண்டு விதைகள் சட்டம், 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதி அன்று செயலுக்கு வந்ததால், இம் மாநிலத்தில் வழங்கப்படும் விதைகளின் தரத்தைக் கண்காணிப்பது அரசுக்கு இயன்றுள்ளது. வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தரத்தில் உள்ள விதைகள் மட்டுமே இந்தச் சட்டத்தின்கீழ், உழவர்களுக்கு விற்கப்படலாம். தரமற்ற விதைகளை விற்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டதற்கவர்களாவர். தரமற்ற விதை உற்பத்தியாளர் போட்டியிட்டதால், தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்துவந்த தனி நபர்கள் இதுவரையில் தங்களுடைய தரவிதை விற்பனையில் ஆதாயம் கிட்டாது தவித்தனர். தரமான விதைகளையும் தரமற்ற விதைகளையும் பகுத்துணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் தரமான விதைகளுக்குச் சான்றளிப்பதற்கு திட்டம் எதுவும் இதுவரை இராமலிருந்ததே இதன் காரணமாகும். அத்தகைய உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய விதைகளுக்கு ஆதாயமான விலை பெறுவதற்கு இந்த விதைச் சட்டம் உதவிபுரியும். விதை வணிகத்தில் ஏராளமான தனியார் முனைவர்கள் தற்போது ஈடுபடுவர் என்று அரசு நம்புகிறது.

விதைகளுக்குச் சான்றளிக்கும் பணி இதுவரை தாமாகவே முன்வந்து செய்யும் அடிப்படையில், முறையின் மரபுப்படி தேசிய விதைகள் கழகத் தினால் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்தப் பணி, தற்போது விதைச் சட்டத்தின் கீழ் அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதைச் சான்றிதழ் நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்படும். வேளாண்மைத் துறையினால் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகள், தூய்மைக்கும், தரத்திற்கும், உற்பத்தி வளத்திற்கும் உத்தரவாதம் பெற்றவையாகும். விதைகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதால் விதைப் பரிசோதனைகுறித்த பணி அதிகரித்துள்ளது. கோயம்புத்தூரில் உள்ள விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 10,000 முதல் 12,000 மாதிரிகளைப் பரிசோதிக்கும் திறனுடையதாகும். 8,000 மாதிரிகளைப் பரிசோதிக்கும் அளவில் பணிச் சுமை உடனடியாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதால் மதுரையில் 1970-71-ம் ஆண்டில் கூடுதலாக ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று திறக்கப்படும்.

விதை உற்பத்தி குறித்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான அரசுத் திட்டத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் சாக்கோட்டையில் நெல் விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்துவதும் குடுமியாமலையில் உள்ள மாநில வேளாண்மைப் பண்ணையில் சிறுதானிய விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்துவதும் அடங்கும். விதைகள் இயந்திர முறையில் பக்குவப்படுத்தப்படுவதால் விதைகள் வீணாவது தடுக்கப்படுவதுடன், ஈரம், உற்பத்திவளம், தரம், கொடா தன்மை ஆகியவை மேம்படுகின்றன. நெல்லைப் பொறுத்தவரையில், திருவாரூரில், கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு பிரிவு செயலாற்றுகின்றது. இந்தப் பிரிவு, உழவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, இரண்டாம் நிலை விதைகளைப் பக்குவப்படுத்துகின்றது. சாக்கோட்டையில் நிறுவ எண்ணியுள்ள பிரிவு, அரசின்கீழ் பணிபுரியும். இது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், சிதம்பரம் வட்டத்திலும் உள்ள மாநில விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் (சுமார் 2,000 டன்கள்) மூல விதைகளைப் பக்குவப்படுத்தும். சிறு தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில், நவலாக்கில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையில், அரசு அதிகாரத்தின்கீழ் விதை பக்குவப்

1970 மார்ச் 31]

படுத்தும் சிறிய பிரிவு ஒன்று உள்ளது. குடுமியாமலையில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையில், 450 ஏக்கர் பெரும்பரப்பளவில் சிறு தானியம் பயிரிடப்படுகின்றது. இந்த பரப்பளவு அடுத்த சில ஆண்டுகளில் அதிகரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே 1970-71-ம் ஆண்டில் சிறுதானிய விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்றை குடுமியாமலையில் நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது. மறைந்த மேன்மைதங்கிய முதல் அமைச்சரின் நன் முயற்சிகளால்தான் இப்பண்ணை மாநில அரசின் ஆளுகையில் கொண்டுவரப்பட்டு, இயந்திரங்களமைந்த பெரிய பண்ணையாக வளர்ந்துள்ளது. இந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில், குடுமியாமலையில் உள்ள அரசு வேளாண்மைப் பண்ணைக்கு “அண்ணா பண்ணை” என்று பெயரிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத் தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகு பயன்தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, உரங்கள் குறித்த முக்கியத்துவம் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.

1968-69-ம் ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டுகளில் உரங்கள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு இருந்து வந்தது. 1968-69-ல் நிலைமை ஓரளவு மனநிறைவு அளிக்கத்தக்கதாய் இருந்தது. நமது வேளாண்மைச் செயல் திட்டங்கள் எவற்றிற்கும் இரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதில் எந்தத் தட்டுப்பாடும் இல்லை. உள்நாட்டு உரத்தயாரிப்பாளர்கள், 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் தங்களது உற்பத்தி முழுவதையும் வெளிச் சந்தையில் விற்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நவரைத் திட்டத்தின் தேவைகள், குறிப்பாக, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில், அரசால் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து 79,000 டன் யூரியா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் உரங்கள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு இருக்குமென்று தோன்றவில்லை. 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான இம்மாநில உரத் தேவைகள் 1.75 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியிலுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் தங்களது உற்பத்தியிலிருந்து 85,000 டன் வழங்க உறுதி அளித்துள்ளனர். எஞ்சியத் தேவைகளைச் சமாளிக்கவும் அடுத்த ஆண்டு இறுதியில் முடை இருப்பிற்காகவும் மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து பழக்கத்தில் மிகுதியாக உள்ள யூரியா அல்லது அம்மோனியம் சல்பேட்டு வகைகள் வடிவில் 86,000 டன் ஒதுக்குமாறு வேண்டப்பட்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், தனி வணிகர்களும் உரம் வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சில்லரை இருபது நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 12,000 மாக உயர்ந்துள்ளது. இதன் வாயிலாக இம்மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள உழவர்கள் எளிதில் உரங்களை வாங்கிப் பயன்படுத்த வசதி ஏற்பட்டது.

உர வழங்கல் நிலையம் மேம்பட்டதன் விளைவாக, உழவர்கள் செலுத்த வேண்டிய விலை நியாயமானதுதானா என்பது குறித்து அரசு நாட்டம் செலுத்துகிறது. உரங்களின் விலை அதிகரிப்பதால் வேளாண்மை உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று இந்த அரசின் கவலை இந்திய அரசுக்குப் பல தடவைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டது. சார்புகளின் பல அனுப்பியும் கூட, இந்திய அரசு, தனது 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உரங்கள்மீது அதிகரித்த ஆயத் தீர்வையை விதித்து, அதன் விளைவாக, மத்திய உரத் தொகுப்பு ஏற்பாடுகளின்கீழ் வழங்கப்படும் பெரும்பாலான உரங்களின் விலைகளை, 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அத் தேதிக்கு முன்பிருந்த இருப்புகளின்மீதும் கூட சுமார் 10 சதவீதம் உயர்த்தியது. எனினும், இந்த அரசு தன்னிடம் உள்ள இருப்புகளுக்காக இந்த விலை உயர்வைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. உண்மையாகக் கூறின் பழைய உர இருப்புகளைப் பழைய விலையிலேயே விற்பனை மாநிலம் தழும்புநாடு ஒன்றுதான். எல்லா வகை உரங்களும் 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முந்திய விலைகளில் 1969-ம் வருடம் நவம்பர்

[1970 மார்ச் 31]

மாதம் 30-ம் தேதிவரை வழங்கப்பட்டன. டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட்டு, பொட்டாஷ் மிபூரியேட், என்.பி.கே. காம்ப்ளக்ஸ் (இலவ யாவும் யூர்யா அல்லது அம்மோனியம் சல்பேட்டு போன்று விரைவில் விற்பனையாகும் உரங்கள் அல்ல) போன்ற உர வகைகளுக்கு இச்சலுகை 1969-ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதிக்கு பிறகு 1970-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிவரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சலுகை விலை, எதிர்பார்த்ததுபோல, உழவர்கள் உரங்களை வாங்குவதற்கு ஊக்கமூட்டுவதாக இருந்தது. உரங்கள் வாங்கப்பட்டதுகுறித்த ஆய்வரையைப் பார்த்தால் முந்திய ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில், ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு, 1966-67-ல் 17 சதவீதமாகவும், 1967-68-ல் 13 சதவீதமாகவும், 1968-69-ல் 18 சதவீதமாகவும், 1969-70-ல் 25 சதவீதமாகவும் இருந்தது. மெட்ரிக் டன் அளவில் விற்பனை செய்யப்பட்ட அளவு, 1966-67-ல் 85,000 டன்னிலிருந்து 1969-70-ல் 1,36,000 டன்கை உயர்ந்தது.

உரங்களை வாங்கும் அளவு அதிகரித்த போதிலும், பல உழவர்கள் பரிவுரை செய்யப்பட்ட உரவகைகளை அல்லது பரிவுரை செய்யப்பட்ட அளவிற்கு உரங்களை பயன்படுத்தாமல், தங்களுக்கு விருப்பமான வெவ்வேறு வகை உரங்களையும், உரங்களைக் குறைவான அளவிலும் பயன்படுத்திப் பெரும் அளவுக்கு விளைச்சல் கிட்டும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். சில உழவர்கள் பரிவுரை செய்யப்பட்ட அளவைக் காட்டிலும் 40 சதவீதம் குறைவான அளவைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். வேறு சில உழவர்கள் பாஸ்பேட்டு, பொட்டாஷ் பாஸ்பேட்டு அல்லது பொட்டாஷ் உரத்தைப் பயன்படுத்தும் முறையை இன்னும் மேற்கொள்ளாமல் நைட்ரஜன் உரமே போதுமென்று இருக்கின்றனர். உரிய காலத்தில் போதிய அளவுக்கு உரங்கள் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யப்படுவதன்மூலம், 1970-71-ம் ஆண்டில் உழவர்கள் உரப்பரிவுரைகளைச் சரிவரவும், முழுமையுமாகவும் மேற்கொள்ள அவர்களைத் தூண்டுவதில் நாடும் செலுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் இதுகுறித்து ஒரு சிறப்பு இயக்கம் தொடங்கப்படும். 1969-70 ஆண்டுகளுக்கான இலக்கங்களுக்கு 25 சதவீதம் அதிகமான உரங்கள் பயன்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இரகையன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம், 1970-71-ல் 5.25 லட்சம் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மண்வளப் பரிசோதனையும் மண்வள வரைபடம் தயாரித்தலும்.

தேவையான எல்லா உர வகைகளும் போதிய அளவுக்கு உரிய காலத்தில் வழங்கப்பட்டாலும், நமது உழவர்களுக்குத் தங்களுது நிலங்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் தேவையான சத்து எது என்பதை நிச்சயித்தறியும் தொழில் நுட்ப உத்தி தெரியாமல் உள்ளது. மேலும், அந்தச் சத்துக்களை வழங்குகிற உரங்கள் எந்த வகையில் கலக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் அறிய வழி எதுமில்லாமல் உள்ளன. எனவே, நமது உழவர்கள் உரங்களைத் திறம்படவும், சீரான முறையிலும் பயன்படுத்துவதை அதிகரிப்பதற்கு, மண்வளப் பரிசோதனை இன்றியமையாததாகிறது. இம்மாநிலத்தில் மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் 7 ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகின்றன. கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்டத்துக்கு ஒன்றாக அவை இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஆடுதுறையில் உள்ள ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 48,000 மண் மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. ஏனைய ஆய்வுக்கூடங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆண்டுக்கு 15,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும். மேலும், ஒரு ஆய்வுக் கூடம் சேலம் மாவட்டத்திலும் மற்றொன்று இந்திய-ஜெர்மனிய நீலகிரி மேம்பாட்டுச் செயல் திட்டத்தின்கீழ் நீலகிரியிலும் விரைவில் நிறுவப்படும். 1970-71-ல் இராமநாதபுரத்தில் ஒன்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் மற்றொன்றும் ஆக இரண்டு பதிய ஆய்வு கூடங்கள் நிறுவப்படும். வலம்வரும் மூன்று மண்வள ஆய்வுக் கூடங்களை இம்மாநிலத்தில் நிறுவுவதற்குத் தேவையான வண்டிகளும் பிற சாதனங்

1970 மார்ச் 31]

களும் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் என்றும், மாநில அரசு எதிர் பார்க்கிறது. கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் செயல்படுகிற நிலையான ஆய்வுக்கூடங்களுடன் இந்த வலம்வரும் ஆய்வுக் கூடங்கள் இணைக்கப்படும். உழவர் ஒருவரின் பண்ணைக்காகத் தனிப்பட்ட மண்வளப் பரிசோதனையின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட பரிவரைகள் கிடைக்காவிட்டாலும், ஒவ்வொரு உழவரும் நல்ல பயிர் விளைச்சலைப் பெறுவதற்கென, தனது பகுதிக்குப் பொதுவாகத் தகுதியாயுள்ள ஏதாவதொரு உர முறையை மேற்கொள்ள இயல வேண்டும். இந்த நோக்கத்தான் வேளாண்மைத் துறை மண்வள வரைபடத் திட்டமொன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் எந்த அளவுக்கு மும்முரமாகவும் விரிவாகவும் மண்வள ஆய்வு செய்ய இயலுமோ அந்த அளவுக்கு மண்வள ஆய்வு செய்யத் துறை திட்டமிட்டுள்ளது. அதன்படி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஐந்து ஏக்கருக்கு ஒரு மாதிரி என்ற வீதத்திலும், ஏனைய மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு 25 ஏக்கருக்கும் ஒரு மாதிரி என்ற வீதத்திலும் மண்வள ஆய்வு நடத்தப்படுகிறது. 1971-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் இப்பணி முடிவுறுவதுடன், தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் ஒரு மண்வள வரைபடம் கிடைக்கும்.

பயிர் பாதுகாப்பு.

மிது பயன்தரும் தானிய ரகங்கள் திட்டம், நவரை முனைப்புத் திட்டம், வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற ஏற்றுமதிக்குரிய வாணிகப் பயிர்கள் குறித்த முனைப்புத் திட்டங்கள் போன்ற பல ஆர்வமிக்க பணித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாகப் பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளையும் பயன்படுத்துவதன்மூலம் தங்களது பயிர்களைப் பாதுகாப்பதில் உழவர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். இதனால் தரையில் இருந்துகொண்டே மருந்து தெளிக்கும் முறை அதிகரித்துள்ளது. வேர்க்கடலை, பருத்தி, நெல் போன்ற பயிர்கள் மீது கடந்த சில ஆண்டுகளில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளித்ததால் நல்ல பலன்கள் கிட்டியுள்ளன. நடப்பு நிதியாண்டில், இதுவரை 1.87 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டில் சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி-ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பயிர் பாதுகாப்புத் துறையில் தொடங்கத் திட்டமிட்டுள்ள எம்.எஸ்.வி. பாடமுறைக்கு இணைப்பாக விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றைத் துவக்குவது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 100 அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பயிர் பாதுகாப்பு இரசாயன மருந்துகள் இதுவரையில் துறையிலிருந்து 70 சதவீதச் சலுகை விலையில் வழங்கப்பட்டு வந்தன. உழவர்கள் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்துள்ளதாலும் விமானக் கட்டணங்கள் குறித்து 50 சதவீத உதவித் தொகையை இந்திய அரசு வழங்காததாலும் அடுத்த நிதி ஆண்டு முதற்கொண்டு, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் குறித்த சலுகையை சீறுத்திவிடுவதெனக் கருதப்படுகிறது. புன்செய் முனைப்புத் திட்டப்பகுதிகள் எவற்றில் இந்திய அரசு உதவித் தொகை குறித்த செலவைத் தொடர்ந்து ஈடுசெய்கிறதோ அத்தகைய பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களால் ஏற்கப்பட சலுகை வீதங்களில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் வழங்கப்படும். 1969-70-ல் 1,589 தூவு கருவிகள் வாங்கப்பட்டன. மேலும் 1970-71-ல் 500 விசைத்தூவு கருவிகளை வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தரமான இரசாயன மருந்துகள் சந்தைக்கு வருவதை முறைப்படுத்தும் பொருட்டும், உழவர்களுக்குத் தரமான பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டும், கோவை, கோவில்பட்டி, ஆடுதுறை ஆகிய இடங்களில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் மூன்று ஏற்கனவே உள்ளன. மேலும், ஒரு ஆய்வுக்கூடம் காஞ்சிபுரத்தில் விரைவிலேயே செயல்படத் தொடங்கும். மதுரையில் மற்றொரு ஆய்வுக்கூடத்தைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 31]

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம்.

உயர்ந்த மண்வள நிலைமைகளின்கீழ்ப் பயிரிடத் தக்க மிகு பயன் தரும் புதிய தானிய ரகப் பயிர்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தக் கொண்டுவந்ததனால், சிறிய அளவினாலான பயிர் நோய்கள் பெரிய அளவினாலான நோய்களாகப் பல்கிப் பெருக வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை இந்திய அரசு உணர்ந்துள்ளது. அதே போல் பல்பயிர் முறை மூன்றாம் பயிர் நோய்கள் பெருக வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துள்ளன. எனவே, மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்களை விளைவிப்பதற்குத் தேவையான வசதிகள் செய்வதற்கும் அதிக அளவு முதலீட்டை முன்னிட்டுப் பயிர் நோய் ஆய்வுப் பணியை மேற்கொள்வது மிகவும் அவசியமாயுள்ளது. இச்சிக்கலை குறித்து ஆய்வு செய்ய இந்திய அரசு ஆய்வுக் குழு ஒன்றை நியமித்தது. வேளாண்மை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம் செயலில் உள்ள மாவட்டங்கள் சிலவற்றில் முன்மொடி அடிப்படையில் பயிர் நோய் ஆய்வுத் திட்டம் ஒன்றைத் துவக்கலாம் என்று அக்குழு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. வேளாண்மை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம் செயலில் உள்ள தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இப்பணித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதென முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

பயிர்நோய் ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து தொடக்கத்திலேயே தகவல் கொடுப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அப்போதுதான் பயிர்ப்பாதுகாப்பு ஆதாரங்களை முறையாக உரிய காலத்தில் மேம்படுத்துவது இயலும். அத்துடன் பயிர் நோய் கண்டுள்ளது குறித்து வானொலிமூலம் உழவர்களுக்கு அறிவித்து அவர்களை எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு அறிவுறுத்துவது இயலும்.

பயிர் நோய்களின் நிலைகள், அவை பரவியுள்ள இடங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்குத் தகவல் அளிப்பதும் அப்போது சாத்தியமாகும். முதற்கண் தடுவையாறு, திருவிடைமருதூர் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் பயிர்ப்பாதுகாப்புச் சிறப்பு வல்லுநர், இக்காரியத் திற்கென சிறப்பாகப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ள தற்போதைய பணியாளர்களுடன் இப்பணி குறித்து பொதுவான மேற்பார்வை அதிகாரம் வகித்து வருகிறார்.

போலியர் தூவு கருவி.

யூரியாச் சத்தைமட்டும் கொண்டு இலகரமித்து தெளிப்பதால் ஏற்படும் விளைவையும், யூரியாச் சத்துடன் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும் தெளிப்பதனால் ஏற்படும் விளைவையும் மதிப்பிட்டறியும் பொருட்டு, காஞ்சிபுரம் கோட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடப்பட்டுள்ள நிலங்களில் விமானத்தின் துணை கொண்டு, நூறு ஏக்கர் பரப்பில், யூரியாவைத் தெளித்து இல வயிழிச் சத்துட்டம் தருதலுக்கும் மற்றொரு நூறு ஏக்கர் பரப்பில் யூரியாவும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தும் கலந்த கலவையைத் தெளித்து இல வயிழிச் சத்துட்டம் தருதலுக்கும் உரிய கட்டில் விளக்கங்களை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சோதனைகள் பயனுடையவை என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டால் இப்பணித் திட்டம் நடப்பு ஆண்டில் அதிகப் பரப்பளவுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும்.

கடன் வசதி.

மும்முர உரமிதல் பணித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்.

வேளாண்மையில் புதுமைப் புதுத்தலுக்கும் உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்தலுக்கும், உழவர்களுக்குப் போதிய நிதி வசதி செய்து தரப்பட வேண்டியதன் இன்றியமையாமை உணரப்பட்டுள்ளது. அரசே நேரடியாக உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்கி வந்துள்ள இன்றியமையாப் பணித் திட்டங்களில் ஒன்று மும்முர உரமிதல் பணித் திட்டமாகும். இப்பணித் திட்டத்தின்கீழ் உழவர்கள் தம் பயிருக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்த உதவும்பொருட்டு 1968-69-ல் ரூ. 300 லட்சம் வழங்கப்பட்டது; 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இதற்கான கூடுதல் ஒதுக்கீடு ரூ. 626 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 31]

இரசாயன உரத் தக்காவிக்க கடன் வழங்கும் பொருட்டு மத்திய அரசு எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து அந்தந்த மாநிலங்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள உரங்களின் தொகை மதிப்பில் 1/6 பங்கு அளவுக்கு குறுகிய காலக் கடனாக வழங்கி வந்துள்ளது. இந்திய அரசு, அண்மையில் உர விற்பனைக்கும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், விதைகளையும், வாங்குவதற்கும், மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்துவந்துள்ள கடனுதவியையும் கடன் வசதிகளையும் நிறுத்திவிடக் கூடுமென நம் மாநில அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளது. நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வணிக வங்கிகள் கிராமப்புறங்களில் போதுமான கிளைகளைத் தோற்றுவித்து உழவர்களது உற்பத்திக்கடன் வசதித் தேவைகளை நிறைவேற்றும் நிலை அடையும் வரையில் மாநிலங்களுக்கு அளித்துவரும் கடனுதவிகளைத் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வலியுறுத்த இவ்வரசு கருதுகிறது.

நிறுவனக் கடன் வழங்கு ஏற்பாடு.

வணிக வங்கிகளும் வேளாண்மை நிதி உதவியும்.

கடந்த சில காலமாக வேளாண்மைக் கடன் வசதிகளைப் படிப்படியாக நிறுவன வாயிலாக அளித்தல்குறித்து வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாறு வலியுறுத்தப்படுவதன் நோக்கம் முதலாவதாக உழவர்கள் தமக்கு வேண்டிய கடன் தொகைகளைப் பெறுவதற்காகக் கடன் வழங்கும் நிறுவன அமைப்புகளை அணுகுமாறு அவர்களைப் பழக்குவதும், அதன் மூலமாக மாநில அரசுகளின் நிதி நிலை வழி வகைகளில் உள்ள சுலமையைக் குறைப்பதுமாகும். வளர்ந்து வரும் வேளாண்மைக் கடன் தேவையை நிறைவுசெய்ய முயற்சி செய்யக்கூடிய கடன் வழங்கு நிறுவன அமைப்புகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வணிக வங்கிகள், மாநில அரசு ஆகிய முன்று நிறுவனங்கள்தான். மாநில அரசு இதுகுறித்து அதிகமாக ஏதும் செய்யும் நிலையில் இல்லை. எனவே, இவ் வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் வணிக வங்கிகளுக்கும் மிகுந்த பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. இந்தப் புதிய முயற்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கு, அண்மைக் காலம் வரையில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. எனினும், இந்திய அரசு மேற்கொண்ட சமூகக் கட்டுப்பாடு ஏற்பாடுகளின் பலனாகவும், பெரிய வங்கிகள் தொடர்ந்து நாட்டுடமையாக்கப்பட்டதாலும் வணிக வங்கிகள் மிகத் தாராளமாக வேளாண்மைக் கடன் வழங்க முன்வந்துள்ளன. வேளாண்மைக் கடன் அளிப்பதில் வணிக வங்கிகளுக்கு உள்ள தாராள மனப்போக்கை சாதகமாகக் கொள்ளும்பொருட்டு, முற்றிலும் புதிய துறையாகிய பண்ணை நிதி வழங்கும் திட்டத்தில் வணிக வங்கிகள் இறங்க, வணிக வங்கிகளுக்குச் சிறப்பான வகையில் ஊக்கமளிப்பது அவசியம் என்று தமிழ்நாடு அரசு கருதியது.

அதன்படி வேளாண்மைக் கடன் வழங்கும் துறையில் வணிக வங்கிகள் சிறப்பாகச் செயலாற்ற, பல ஏற்பாடுகளை அரசு மேற்கொண்டது.

சொத்துரிமைப் பத்திரங்களை மட்டும் வைப்பீடு செய்வதன் மூலம் இணை மதிப்பு அடைமான வசதிகளை பிரிவுபடுத்தப்பட்டதாகச் சொத்து மாற்றச் சட்டத்தின் 58 (f) பிரிவின் கீழ் பல நகரங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது, மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மாவட்டத் தலைமை யிடங்களும், சில முக்கிய நகரங்களும் இப்பிரிவின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் நமது மாநிலத்தில் 15 நகரங்களுக்கு இப்போது இவ்வசதி கிடைத்திருக்கிறது. இப்பிரிவின் கீழ் ஒரு நகரம்கூட அறிவிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அஸ்ஸாம், பீகார், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் வேண்டும். அரசு மேற்கொண்டுள்ள இந் நடவடிக்கையால் ஆவணப் பதிவுக் கட்டணத்தில் ஓரளவு வரவாய் இழப்பு ஏற்படவே செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆயினும், முக்கியம் அளிக்கப்படவேண்டிய துறைகளுக்குப் போதுமான வங்கிக் கடன் வசதிகள் பெருகுவதால் இந்த இழப்பு ஈடு செய்யப்படும் என்று நம்பப்படுகிறது.

[1970 மார்ச் 31]

வில்லங்கச் சான்றுகளுக்குத் தேடுகூலி, ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம் ஆகியவற்றில் கீழ்க்கண்ட சலுகைகளை வேளாண்மைக் காரியங்களுக்கான வங்கிக் கடன்களுக்கு சாதகமாக அரசு விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இச்சலுகைகள் கூட்டுறவுகளுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளுக்கு இணையானது.

ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம்.—ரூ. 5,000 வரைக்குமான கடன் தொகைக்கு அரைக் கட்டணமும், ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்ட கடன் தொகைக்கு முழுக் கட்டணமும் வசூலிக்கப்படும். கடன் தொகை எவ்வளவாக இருப்பினும், அரிசனங்களுக்கு ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம் ஏதும் இல்லை.

வில்லங்கச் சான்றிதழ் தேடுகூலி.—ரூ. 5,000 வரையிலான கடன் தொகைக்குத் தேடுகூலி கிடையாது. ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்ட கடன் தொகைக்கு முழுக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும். கடன் தொகை எவ்வளவாக இருப்பினும், அரிசனங்களுக்கு தேடுகூலி ஏதாவும் வசூலிக்கப்படமாட்டாது.

வாணிக வங்கிகளால் அளிக்கப்படும் வேளாண்மைக் கடன்களுக்கு முத்திரைத் தாள் கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பது குறித்து இவ்வரசு மும்முரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. தமிழ்நாடு வேளாண்மைக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போர் சட்டத்தையும் திருத்தி, மேற்கூறிய சட்டங்களின் கீழ் உள்ள விதித் துறைகளிலிருந்து வங்கிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது குறித்தும் இவ்வரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

வேளாண்மைக் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவர அரசு முன்வந்துள்ளது. இத்திட்டம் கன்னியாகுமரி, நல்கிரி மாவட்டங்களைத் தவிர்த்து, இம்மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் இந்த உத்தரவாதத் திட்டத்தின்கீழ் 11 பெரிய வணிக வங்கிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ், வணிக வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள், விசையேற்றங்கள், எண்ணெய்ப் பொறிகள், உழவு கருவிகள் முதலிய வேளாண்மை யந்திரங்களை வாங்குவதற்கு 5 ஆண்டுகால கடன்கள் வழங்குகின்றன. வருவாய்த் துறை, மற்றும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் கடன் வாங்குவோருள் நல்ல நிலையில் இருப்போரைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெற்று, ஆய்வு செய்து வணிக வங்கிகளுக்குப் பரிந்துரைப்புகின்றனர். பிறகு அவற்றை வங்கிகள் பரிசீலித்து தகுந்த மனுதாரர்களுக்குக் கடன்களை வழங்குகின்றனர். தகுதியில்லாதவையென்று தெரியவரும் மனுக்களைத் தள்ளிவிடுவதற்கு வங்கிகளுக்கு உரிமை உண்டு. வங்கிகள் தம்மிடம் அரசு அதிகாரிகள் பரிந்துரை செய்து அனுப்பிய மனுக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயம் ஏதுமில்லை. வங்கிகள் அளிக்கும் கடன்களுக்கு 100 சதவிகிதம் மாநில அரசு கடன் உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது.

அரசிடமிருந்து கடன் உத்தரவாதம் ஏதுமின்றியேகூட, சில திட்டங்கள் வணிக வங்கிகளால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அரசின் முழு நிர்வாக உதவியும் அவற்றுக்கு உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

வேளாண்மைக் கடனுதவிக் கழகம் வங்கிகளின் கூட்டமைப்பாகும். இந் நிறுவனம் தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்கண்டுள்ள இரண்டு திட்டங்களை முறையே ரூ. 109 லட்சம், ரூ. 443 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் நிறைவேற்ற கடன் வசதியை விரிவுபடுத்துவதற்கு முன் வந்துள்ளது:—

(1) திருநெல்வேலி மாவட்டம், திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் உள்ள மணற்பாங்கான நிலங்களில் சிமிட்டிக் கற்கலவைத் தள அமைப்பு மூலம் நெல் சாகுபடிச் செய்யும் திட்டம்,

(2) தூத்துக்குடியிலும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள இடங்களில் உள்ள உவர் மண் நிலங்களை மேம்படுத்தி வாழைச் சாகுபடி செய்யும் திட்டம். இவ்விரு திட்டங்களுக்கும் வேளாண்மைக் கடனுதவிக் கழக நிறுவனம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவை விரைவிலேயே நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1970 மார்ச் 31]

சிறப்பு வேளாண்மை மறு கடனுதவி கழகத்தின் வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

மாநிலத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்காக ரூ. 72 கோடி செலவில் திட்ட அறிக்கையொன்று, வேளாண்மை மறு கடனுதவிக் கழகத்திற்கும் இந்திய அரசிற்கும் மாநில அரசால் பணிநிதனுப்பப்பட்டுள்ளது. பிற திட்டங்களோடு ஏறத்தாழ ரூ. 1,240 லட்சம் மொத்தச் செலவிற்கான இயந்திர முறையில் பண்ணைப் பயிரிடும் திட்டம், நிலம் பண்படுத்தும் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களும் இத் திட்ட அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இயந்திரப் பண்ணைத் திட்டம் மூன்று ஆண்டுக்கால அளவில் கீழ்க்காணும் 12 மாவட்டங்களுக்கு 3,000 டிராக்டர்களை பிரித்துக்கொடுக்கும் நோக்கமுடையது:—

- (1) செங்கற்பட்டு.
- (2) தென் ஆர்க்காடு.
- (3) தஞ்சாவூர்.
- (4) திருச்சிராப்பள்ளி.
- (5) மதுரை.
- (6) இராமநாதபுரம்.
- (7) திருநெல்வேலி.
- (8) கன்னியாகுமரி.
- (9) சேலம்.
- (10) தர்மபுரி.
- (11) வட ஆர்க்காடு.
- (12) கோயம்புத்தூர்.

இத் திட்டத்தால் பயன்பெறும் பரப்பளவு 60,000 ஏக்கராகும். இன்றியமையாத இணைப்புகளுடன் ஒவ்வொரு டிராக்டருக்கும் செலவு தோராயமாக ரூ. 35,000 ஆகும். எனவே இத்திட்டத்தின் மொத்த மூலதனச் செலவு ரூ. 1050 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. திட்டத்தில் பங்கேற்றுக் கொண்டுள்ள உழவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் டிராக்டரும், துணைக் கருவிகளும் வாங்குவதற்காக, வேளாண்மை மறு கடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து மறு கடன் உதவி பெறுகின்ற நில வள வங்கிகள் ரூ.35,000 கடன் வழங்குகிறது. இயந்திரப் பண்ணைத் திட்டம் தற்போதுள்ள பண்ணை பயிர் முறைகளுக்கு உறுதுணையானதாகவே இருக்கிறது. இத் திட்டம் பயிர் உற்பத்தி முறையை மாற்றுவதன் வாயிலாகவும் பயிர் வேலைகள் உரிய காலத்தில் நடைபெற வகை செய்வதன் மூலமாகவும் செலவில் சிக்கனத்தையும் அதிக விலைச்சலையும், உழவர்களுக்கு அதிக ஆதாயத் தையும் தருகின்றது.

நிலத்தை பண்படுத்தும் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 75,000 ஏக்கர் நிலத்தைப் பயன்படுத்த நிதி உதவும் திட்டமொன்று வேளாண்மை மறு கடனுதவிக் கழகத்தின் உதவியுடன் மாநில நில வள வங்கியால் மேற்கொள்ளப்பட்டு அண்மையில் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் கட்டத்தில் 85,000 ஏக்கர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திட்டப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத்தை விரிவு படுத்துவதன் ரூ. 190 லட்சம் செலவில், 32,000 ஏக்கரைப் பயன்படுத்துவதற்கு நிதி உதவ வகை செய்கின்ற திட்டத்தின் இரண்டாம் சட்டத்தை திட்ட அறிக்கையில் சேர்ப்பதற்குக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பொன்னாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் ஆகிய வட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றது. நிலம் பண்படுத்தப்படுவதன்

[1970 மார்ச் 31]

பலகை, நில விளைச்சலில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல் ஏற்படும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நல்ல விளைச்சலின் பயனாகச் சாகுபடியாளர் நல்ல ஆதாயம் பெறுவார். மேலும், இந்த வளர்ச்சி நிலையானதாகவும், நிலத்தின் மதிப்பும் உயரும். நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள இத் திட்டத்தால், நீர்ப்பாசன வசதிகளைக் காலதாமதமின்றிப் பயன்படுத்தி பரம்பிக் குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தில் உள்ள ஆயக்கட்டுகளை உடனடியாகப் பண்படுத்த முடியும்; அப்பகுதியில் உள்ள உழவர்களின் வேளாண்மை வருமானமும், உணவு உற்பத்தியும் பெருகும்.

வேளாண்மைக் கல்வி.

நம் நாட்டில் தற்பொழுது எட்டு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்களினால் அடைந்து வரும் நன்மைகள் பலப்பல. சிறப்புச்சட்டம் ஒன்றின்கீழ், ஏற்படுத்தப்பட்ட தன்னாட்சி நிறுவனத்திடம், வேளாண்மை ஆராய்ச்சி, கல்வி, நேரிடைப் பயிற்சி ஆகிய வற்றை ஒப்படைப்பதன் மூலம், கல்வி ஆராய்ச்சிப் பணிகளைச் சிவப்பு நாடா முறை பாதிப்பதாகச் சொல்லும் புகார்கள் குறையலாம். வேளாண்மைக் கல்வித் துறையில், வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் சுதந்திரமாகச் செயல்படும். அரசின் நிதிவாயில்கள் குறைவாக இருப்பதனால், அரசு நடத்தும் வேளாண்மை நிறுவனங்களுக்கு வகை செய்யப்படும் நிதிகளும் வழக்கமாகவே குறைவாக உள்ளது. வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைக்கும்போது வேளாண்மை வளர்ச்சியில் ஆர்வங்கொண்டுள்ள தனியார் அமைப்புகளிடமிருந்து பல்கலைக் கழகம் நிதி உதவி பெறலாம். எனவே கோயம்புத்தூரில் தற்பொழுது நிலவும் வசதிகளையும் இது குறித்து ஏற்கெனவே உருவாக்கியுள்ள உறுதியான எண்ணத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அங்கே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைப்பதென கொள்கை முடிவொன்றை அரசு அண்மையில் எடுத்ததுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில் இந்திய அரசின் மூலமாக ரூ. 2 கோடி கிடைக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கான ஆக்கத் திட்டங்கள் முனைப்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன; பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கு முன்னே, சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்படும்.

கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான கூடுதல் வசதிகளுக்கு வகை செய்வதைக் கருத்திற்கொண்டு, கீழ்க் காணும் புதிய பணித் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவது குறித்து பரிசீலிக்கப்படுகிறது:—

(1) கலப்பின முறையில் பயிர் வளர்ப்பு—மரபியல் துறையின் ஆய்வுப் பணியை விரிவுபடுத்துதலும் பரவலாக்குதலும்;

(2) மண்வள அறிவியற் துறையில் உள்ள வேளாண்மை குறித்த உயிர் வேதியல் பிரிவை நிறுவுதல்;

(3) வேளாண்மைப் பொருளாதார இயலில் பட்ட மேற்படிப்பை கூடுதலாகத் தொடங்குதல்;

(4) பட்ட மேற்படிப்பிற்காக வேளாண்மைப் புள்ளி விவர இயலில் விரிவுரையாளர்களை நியமித்தல்;

(5) நுண்ம உயிரியல் ஆய்வுத் - துறையையும் (Microbiology), நுண்ணுயிரியல் ஆய்வுத் துறையையும் (Bacteriology Unit) ஏற்படுத்தல்;

(6) வேளாண்மை எம். எஸ். சி. பட்டம் பெறுதற்கு பயிர்ப் பாதுகாப் பியலில் மேநிலைப் பயிற்சி (Advanced Course);

(7) எம்.எஸ்.சி. பட்டம் பெறுதற்கு பண்ணையில் இயந்திர முறையில் பயிரிடும் பயிற்சி வகுப்பைத் தொடங்குதல்;

(8) மண்வள அறிவியல் துறையில் ஆய்வு முறைகளை விரிவுபடுத்துதலும் பரவலாக்குதலும்.

1970 மார்ச் 31]

மேற்சொன்ன பணித் திட்டங்கள், மத்திய அரசுப் பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இத் திட்டங்களை நிறைவேற்று வதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மன்றத்திடமிருந்து அனுமதி பெற அரசு ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன், நிலையான செடி உடற் கூறியல் பிரிவு (Plant Physiology) ஒன்றை இணைக்க வேண்டுமென்றும் 1970-71-இல் திட்டமிடப்பட்டது; மேற் சொன்ன நிறுவனத்தில், கதிரியக்க மரபுவழிப் பண்பியல் (Radiation genetics) ஆராய்ச்சி பிரிவு ஒன்றை நிறுவுவதற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

ஆராய்ச்சி

புதிய வகைகள்.

சென்ற ஆண்டில் ஆடுதுறை 27, ஐ. ஆர். 5, ஐ. ஆர். 8 போன்ற நெல் ரகங்கள் நல்ல விளைச்சலைத் தந்தது பற்றி முன்னமே குறிப்பிடப்பட்டது. குறிப்பாக ஐ. ஆர். 8 பயிரிடப்படும் நல்ல, 1967-68-இல் 0.12 லட்சமாக இருந்தது, 1968-69-இல் 1.32 லட்சம் ஏக்கராகவும் 1969-70-இல் 7.66 லட்சம் ஏக்கராகவும் விரிவடைவது உயர்ந்தது பற்றி ஆர்வத்தோடு குறிப்பிடுகையில், ஐ. ஆர். 8, ஏற்கெனவே நன்கு தெரிந்தள்ள நல்ல விளைச்சல் தரும் எனைய நெல் ரகங்கள் இவற்றை மட்டுமே பரப்புவதுடன் இத்துறை வாளா இருக்கவில்லை. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிறுவனமும், அதனுடன் இணைந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களும், நல்ல தரமான புத்தம் புதிய நெல் ரகங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் தொடர்ந்து பட்டு வருகின்றது. “கருண்” என்ற தரப்படுத்திய ரகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது, ஐ. ஆர். 8, ஆடுதுறை 27 ஆகிய இரண்டின் கலப்பினமாகும். சிறிய குண்டு தானிய வகையாக இது உழைவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. இந்த வகை நெல், நீர் நிரம்பியுள்ளபோதும் தலை சாயாத தன்மையையும், சமையலுக்கு உகந்ததாயும் உள்ளது. ஆடுதுறை 27 நெல் வகையின் விளைச்சல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,824 கிலோ கிராம் என்றிருக்க, இந்த வகையின் விளைச்சலோ ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,223 கிலோ கிராம் ஆகும். நல்ல தரம் வாய்ந்த அரிசி கொண்ட ஐ. ஆர். 20, கொள்ளை தோயை எதிரிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஐ. ஆர். 28, தண்ணீரில் தலை சாயாத தன்மையையும் மிக விளைச்சல் நல்கும் எனைய சில நெல் வகைகள் முதலியன குறித்து இத் துறை சோதனை நடத்திக் கொண்டு வருகின்றது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், நல்ல தானியத் தரும், கொள்ளை தோயை எதிரிக்கும் ஆற்றலும் கொண்டுள்ள இரண்டு நெல் வகைகளின் கலப்பின விதைகளை விலைபென்ஸ் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தார். இவை குறித்தும் சோதனைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நெல் குறித்து மட்டுமே ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவில்லை. பருப்புத் தானியங்களினின்று வரும் நச்சு நோய்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக, ரூ. 2.32 லட்சம் செலவில், தமிழ் நாட்டில் மூன்றாண்டுக் கால அளவிற்கான திட்டமொன்றை, அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இதற்கான செலவில் பாதியை பி.எல். 480 நிதிகளின் மீது, இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்றது. சோளம், கேழ்வரகு, வரகு, மொச்சை, அவரை, எள், ஆமணக்கு, பேய் எள், நிலக்கடலை, சாம்ப் பூசனி, பறங்கிக்காய் ஆகியவற்றில் புதிய ரகங்கள் விரைவிலேயே வெளி யிடப்படும். வானம் பார்த்த கருமணற் பகுதிகளில், “லட்சுமி” என்ற பருத்தி ரகத்துக்குப் பதிலாக, “பாரதி” என்ற தரமான புதிய பருத்தி ரகம் பயிரிடப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகவுள்ளது. “லட்சுமி” ரகப் பருத்தி விளைச்சலைவிட, இந்தப் புதிய ரகம் 49 சத வீதம் அதிகமான விளைச்சலைத் தரும். இம் மாநிலத்தில் உள்ள மண் வகைகள், பருவ காலங்கள், எனைய நிலைமைகள் ஆகியவற்றிற்கேற்ப புதிய ரகங்களை மேம்படுத்துவதில், வேளாண்மைத் துறையின் பங்கு கணிசமானது என்பதை மறுப்பதற் கில்லை.

[1970 மார்ச் 31]

உழவர்களுக்குப் பயிற்சி

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கென உதவ திறை மேற் கொண்டுள்ள மகத்தான திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால், வரலாற்றான உழவர்களை இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பங்குகொள்ளச் செய்ய வேண்டும். தற்போதைய ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டறிந்த முறைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதோடு புதிய உத்திகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான அறிவைப் பெறுவதில் அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் அளிக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பவானிகாசர், ஆடுதுறை, ராணப்பேட்டைக்கு அருகில் சத்திய விஜயநகரம் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றாக, உழவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் மூன்று நிலையங்கள், மத்திய அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இத் துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. அதுபோன்ற மற்றொரு நிலையம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்பட்டியில் திறப்பதற்கு அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-இல் நமது மாநிலத்தில் கூடுதல் நிலையங்களைத் திறப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படும்.

பல்பயிர் கட்டில் விளக்கம்—தேசிய கட்டில் விளக்கம்

மேம்பாடான முறைகளில் பயிரிடுவது குறித்து உழவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் நோக்கத்தின், உழவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் 1968-69-ஆம் ஆண்டு முதல் பல்பயிர் கட்டில் விளக்கப் பண்ணைகளை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நல்ல மண்வளத்தாலும் நிலையானபாசன வசதிடிலும் உள்ள 5 ஏக்கர் நிலங்களில் இப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் பயிர்கள் நெல், கோதுமை, சோளம், மக்காச்சோளம், காராமணிப் பருப்பு வகை, வேர்க்கடலை, பருத்தி, கரும்பு ஆகியவையேயாகும். எந்த மாவட்டங்களிலும் வட்டாரங்களிலும் விற்பனையாகக்கூடிய உணவு தானியங்கள் மிகுதியாக உற்பத்திச் செய்யப்பட்டு மிகுபயன் தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறதோ அத்தகைய மாவட்டங்களில் இருந்தும் வட்டாரங்களிலிருந்தும் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான வட்டாரங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன. 1968-69-இல், மத்திய அரசின் 50 சத வீத உதவியோடு 250 கட்டில் விளக்கங்கள் நடத்தப்பட்டன. செலவின் எஞ்சிய பகுதியை உழவர்கள் ஏற்றனர். 1969-70 முதல் இத் திட்டம், மாநிலத் திட்டத்தில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு பயனடைந்த உழவர்களிடமிருந்து அத் திட்டத்திற்கான செலவின் 50 சத வீதத்தைப் பெறுவதன்மூலம் 110 கட்டில் விளக்கங்கள் நடத்தப் பெற்றன. 1970-71-இல் இதுபோன்ற கட்டில் விளக்கங்கள் மதுரை, திருச்சி மாவட்டங்களில், ரூ. 1.54 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் நடத்தப்படும். தேசிய கட்டில் விளக்கங்களை நடத்துவதற்கான திட்டத்தின்கீழ், 1966-67-ஆம் ஆண்டில் 121 கட்டில் விளக்கங்களும், 1967-68-இல் 65 கட்டில் விளக்கங்களும், 1968-69-இல் 65 கட்டில் விளக்கங்களும் நடைபெற்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் பல்பயிர் முறை அடங்குவதுடன், பயிர் மாற்று முறையில் முக்கிய உணவுப் பயிர்களை விளைவிப்பது குறித்தும் வலியுறுத்தப்படும். இதற்கான செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசே ஏற்றது. 1970-71-இல், மிகுபயன் தரும் பயிர் வகைகளையும், முனைப்புப் பயிர் முறைகளையும் பயன்படுத்துவதன் மூலம், பல்பயிர் முறை அடங்குவது மேற்கொண்டு தேசிய கட்டில் விளக்கத்தை நடத்துவதற்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்றுக்கு திட்ட ஆணைக்குழு இசைவளித்துள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், இம் மாநிலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பணியாற்றுவதற்கென வேளாண்மைப் பொறியியல் ஆகியவை குறித்த நான்கு வல்லுநர்களை வேளாண்மைப் பொறியியல் மதிப்பீட்டுச் செலவு சுமார் ரூ. 4 லட்சமாகும். வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின் செயற்குறிப்புகள் அரசினால் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1970 மார்ச் 31]

விற்பனை வசதி

உணவு தானியங்கள், வணிகப் பயிர் ஆகியவற்றை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதுடன், உணவு தானிய உற்பத்தியை முறைப்படுத்துவது, வாங்குவது, விற்பது ஆகியவற்றிற்கு வசதியாக சந்தைகள் நிறுவ வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், தயிப்போர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை உற்பத்தியாளர், பெறுவது இயலும் பொருட்டும், முறைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்பது சந்தைக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குழுக்கள் 100-க்கு மேற்பட்ட முறைப்படுத்தப்பட்ட சந்தைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 1970-71-இல் கூடுதலாக இவை போன்ற சந்தைகள் ஏற்படுத்தப்படும். உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடனும், தங்களது உற்பத்திப் பொருள்களின் தரத்தை மேம்படுத்த அவர்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், 10 தரம் பிரிக்கும் நிலையங்கள் இதுவரை நிறுவப்பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் மேற்கொண்டும் 10 நிலையங்களை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70 வரை, நெய், எண்ணெய் ஆகியவற்றைச் சோதனை செய்வதற்காகவும், அவற்றில் கலப்படம் செய்யப்படுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் அவற்றின் தரத்தைச் சோதிப்பதற்காகவும், இம் மாநிலத்தில் 10 தரம் பிரிக்கும் ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த நிதி ஆண்டில், வேலூரில் அது போன்ற மற்றொரு ஆய்வுக்கூடம் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. திருப்பூர், ராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள கப்பாஸ் பஞ்சு தரம் பிரிக்கும் நிலையங்கள் மூன்றும், விற்பனைக்கென கொண்டுவரப்படும் கப்பாஸ் பஞ்சை மதிப்பிடுவதிலும் அவைகளது தரத்தைக் கண்டறிவதிலும் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றி வந்துள்ளன. அடுத்த ஆண்டில், பூக்லிப்டஸ் எண்ணெய், ஜெரானியம் எண்ணெய், தேன் ஆகியவற்றைத் தரம் பிரிப்பதற்கென உதகமண்டலத்தில் ஓர் ஆய்வுக்கூடம் நிறுவவும் அரசு கருதியுள்ளது.

மைசூர், பஞ்சாப் மாநிலங்களில் செயல்படும் விற்பனை வசதி வாரியம் போல தமிழ்நாட்டிலும் அலுவலர்களையும், அலுவலர் சார்பற்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஒரு விற்பனை வசதி வேளாண்மை வாரியம் அமைப்பது குறித்து தமிழ்நாடு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அந்த வாரியம் தலைமை வாரியமாக பல வேளாண்மை விற்பனைக் குழுக்களின் வேலைகளை ஒருமுகப் படுத்தவும் விற்பனையில் கூடிய மட்டும் ஒரே நிலையான தரத்தைக் காக்கவும் செயல்படும்.

வேளாண்மைக் கிடங்குகளை மேற்கொண்டு நிறுவுதல்

மும்முரப் பயிர்ச் சாகுபடி முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான விதைகள், பயிர் பாதுகாப்புக்கான இரசாயன மருந்துகள், மேம்பாட்டைத் தூண்டித் தரும் முதலியன போன்ற தேவையான பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கவும், அவற்றைப் பகிர்ந்தளிக்கவும், தற்போது ஒரு வேளாண்மைக் கிடங்கு மட்டுமேயுள்ள வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் மேற்கொண்டும் ஒரு வேளாண்மைக் கிடங்கு இருப்பது அவசியமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், படிப்படியாக, ஆண்டொன்றுக்கு 50 கிடங்குகள் அமைப்பது என்ற வீதத்தில் 250 வேளாண்மைத் துணைக் கிடங்குகள் துவக்கப்பட வேண்டி வரலாமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது காரியத்திற்காக, திட்டத்தில் ரூ. 31.50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், கடந்த ஆண்டில் 50 துணைக் கிடங்குகள் துவக்கப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது. மேற்கொண்டும் 50 துணைக்கிடங்குகள் ரூ. 10 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 1970-71-இல் துவக்கப்படும்.

[1979 மார்ச் 31]

இணைப்பு III

[...482-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

மானியக் கோரிக்கை-17 மீனளம்

1970-71-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—
ரூ. 1,75,40,600

தமிழ் நாட்டில் மீனள வளர்ச்சி.

1. நோக்கம்.

நீண்ட கடற்கரையும் பல எண்ணற்ற நீர்த் தேக்கங்களும் குளங்களும் நிறைந்துள்ள தமிழ் நாடு, கடல் மீன் வளமும் உள்நாட்டு மீன் வளமும் வாணிக முறையில் வளர்ச்சியடைவதற்கேற்ற வாய்ப்புக் கூறுகளைப் பெருமளவில் பெற்றுள்ளது. 77,700 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவிற்கு நிலப்பகுதியை அடுத்த கடற்பரப்பைக் கொண்ட சுமார் 1,000 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கடற்கரை தமிழ் நாட்டில் உள்ளது. உள்நாட்டு நீர் நிலைகளின் பரப்பளவு 7,90,000 ஹெக்டேராகும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் சிறப்பான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது உணவிற்கும் வாழ்க்கைக்குமான இப் பரந்த வாயிலைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

இயந்திரப் படகுகளையும், நைலான் வலைகளையும், மீனையும் அது போன்ற யாவற்றையும் பாதுகாப்பதற்காக குளிர்சாதனப் பெட்டிகளையும் வழங்குவதன் மூலம், மீனவர்களுக்குப் பல வசதிகள் அளித்து மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மீனளத்துறை உதவுகிறது. வீட்டு வசதி, மீனவர் சிராமங்களுக்குச் சரணுகள் அமைத்தல் போன்ற சமூக-பொருளாதார நலத் திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

மீனளத்துறை வளர்ச்சிக்காக 1968-69-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட செலவையும் 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் கீழேயுள்ள விவர அறிக்கையில் காணலாம்:—

	மத்திய அரசின் உதவி பெறுபவை.	மத்திய அரசு பெற்றுப் ப. வுள்ளவை.
	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)
1968-69	81.02	4.33
1969-70	140.64	45.77
1970-71	136.84	88.76

2. மீன் உற்பத்தி.

கடல் மீன் பிடிப்பின் ஆண்டு உற்பத்தி, 1951-ல் 0.44 லட்சம் டன்கள் லிருந்து 1969-ல் 2 லட்சம் டன்களுக்கு மேல் அதிகரித்துள்ளது. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் உள்நாட்டு மீன் பிடிப்பு 677 டன்கள் உயர்ந்துள்ளது. இதனால் உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தி, 1,31,000 டன்களாக உயர்ந்தது. உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலிருந்து கிடைக்கும் மீன் உற்பத்தி அளவை 2,00,000 டன்களுக்கு அதிகரிப்பதும், கடல் நீர் வாயில்கள் லிருந்து மீன் உற்பத்தி அளவை 3,00,000 டன்களுக்கு உயர்த்துவதும் நான்காவது திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள் ஆகும். கடலோரப் பகுதிகளைக் கொண்ட 9 மாநிலங்களில், கடல் மீன் பிடிப்பைப் பொறுத்தவரை, தமிழ் நாடு இரண்டாவதாக உள்ளது.

1970 மார்ச் 31]

மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஆர்வத்துடன் வருபவர்களுக்கு, மீன் பிடித் துறைமுகங்கள் அமைத்துத் தருதல், பணிக்கட்டி குளிர் சாதனப் பிரிவுகள், உறைய வைக்கும் பிரிவுகள் முதலியன போன்ற மீன்பிடிப் பதப் படுத்தும் இயந்திரங்களுக்கு வகை செய்தல், இயந்திரப் படகுகளைக் கட்டித் தருதலும், வழங்குதலும், நைலான் வலைகள் போன்ற மீன்பிடி கருவிகள் வழங்குதல். இயந்திரப் படகுகளை இயக்குவதற்கும், நவீன முறையில் மீன் பிடிப்பதற்கும் மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், மீனவர் கிராமங்களுக்கு சாலை வசதி அளித்தல், மீனவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் அளித்தலும், வீடுகள் கட்டித்தருதலும், கடன்களும், முன் பணமும் வழங்குவதன் மூலம் மீனவர்களுக்கான கூட்டுறவு நிறுவனத்தை வலுப் படுத்ததல், விளைவில் செல்லும் போக்குவரத்து வண்டிகள் அளித்தல் முதலியன போன்ற தேவையான வசதிகள் அளிப்பது மூலம் மீனளத் துறை இவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதால் கடல் மீன் உற்பத்தியையும், உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தியையும் அதிகரிக்க இயலுகிறது.

3. மீன்பிடி படகுகளை இயந்திரப் படகுகளாக்குதல்.

இரண்டாம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீன் பிடி விசைப் படகுகள் திட்டம், அதனை அடுத்து வந்த எல்லாத் திட்டங்களிலும் மீனள வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய திட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்காகவென்றே திட்டச் செலவில் சுமார் 75 சதவீதம் ஒதுக்கப்படு கிறது. நான்காவது திட்டத்தின், மீனளத்துறையின் மூலம் 1,000 படகு களைக் கட்டி வழங்கவும், வேளாண்மை மற்றும் திட்டக் கழகத்தின் உதவி யுடன் மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்புகள் மூலம் 275 படகுகளைக் கட்டி வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திட்டத்திற்கு 1968-69 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 50 லட்சம் தொகை செலவிடப்பட்டுள்ளது. துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் தளங்கள் மூலம் 104 படகுகள் கட்டப்பட்டன. 1969-70 ஆம் ஆண்டில் இதுவரை ரூ. 58 லட்சம் தொகை செலவிடப் பட்டுள்ளது. துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் தளங்களில் 140 படகுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. தனியார் படகு கட்டும் தளங்கள் மூலம் 80 படகுகள் கட்டுவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் துறைத் தளங்களில் 115 படகுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டிருக் கிறது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் படகுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 94.26 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்பு.

ஐர்பத்தெட்டு அடி நீளமுள்ள நான்கு ஆழ்கடல் மீன் பிடி இழை படகு களைக் கட்டி மீனவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கல்கத்தாவில் உள்ள இரண்டு கப்பல் கட்டும் தளங்களில் இந்த இழை படகுகள் தற்போது கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இதில் இரண்டு இழை படகுகள் 1970, ஏப்ரலில் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நான்கு இழை படகுகளை கட்டுவதற்காகும் செலவுக்கு நடப்பு ஆண் டில் ரூ. 16 லட்சமும், 1970-71 ஆம் ஆண்டுக்காக ரூ. 20 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

5. மீனவர்களுக்குத் தேவையான மீன் பிடிப் பொருள்கள் வழங்கல்.

மீனவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, 1968-69 ஆம் ஆண்டில் 9,415 கிலோ கிராம் நைலான் வாங்கப்பட்டது. இயந்திரப் படகுகளுக்கு வழங்குவதற்காக 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 10,360 கிலோ கிராம் நைலான் முறுக்கு நூல் வாங்கப்பட்டது.

1970-71 ஆம் ஆண்டில் இயந்திரப் படகுகளுடன் சலுகை விலையில் நைலான் முறுக்குக் கயிறு வழங்கும் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல் படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 15,000 கிலோ நைலான் வாங்குவதற்காக ரூ. 6 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1970 மார்ச் 31]

மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நைலான் வாங்கி, ஈடுசெய் விலையில் அதைத் தன் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் வகையில் அவற்றிற்கு உதவித் தொகை வழங்க வகை செய்யும் திட்டத்தை தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்நோக்கத்திற்காக 1970-71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968-69 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட மொத்த செலவு ரூ. 1.62 லட்சமாகும். 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கம் முறையே ரூ. 5.39 லட்சமும், ரூ. 7.00 லட்சமும் ஆகும்.

6. மீன் பண்ணைகள் அமைத்தல்.

1968-69 ஆம் ஆண்டில், பறங்கிப்பேட்டையில் ரூ. 0.54 லட்சம் செலவில் மீன் பண்ணை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. பூங்கார், சாத்தனூர், மணிமுத்தாறு, பூண்டி, புத்தேரி, கோமுகி, மஞ்சளாறு, வைகை ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகளை அமைக்கும் பணி 1969-70 ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மீன்குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக மணிமுத்தாறு, பவானி சாகர் ஆகிய இடங்களில் தூண்டல் முறை மீனின் உற்பத்தி நிலையங்கள் கட்டப்பட்டுவரும் மீன் பண்ணைகள் 1970-71 ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டு செயல்படத் தொடங்கும். தேவையான மீன் வளர்ப்பிடங்கள், மீன் வளர்ப்பு குளங்கள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு, திருச்சியிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் மேலணையிலும், மீன் பண்ணைகளையும், மீன் வளர்ப்பிடங்களையும் 1970-71 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அவலாஞ்சி, திருமூர்த்தி நீர்த்தேக்கங்களில் கெண்டை மீன் குஞ்சு பொரிக்கும் இடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவை 1970-71-க்குள் முடிந்துவிடும். 1968-69-ல் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 9.18 லட்சமாகும். 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான நிதி ஒதுக்கம் முறையே ரூ. 4.52 லட்சம், ரூ. 3.04 லட்சமாகும்.

7. மீன் குஞ்சு உற்பத்தி.

உத்கை நீர் நிலைகளிலிருந்து மீன் குஞ்சுகளைச் சேகரிக்கும் திட்டத்தினாலும், தூண்டல் முறையில் உற்பத்தி செய்யும் மீன் குஞ்சுகளினாலும் உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் குஞ்சு உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. 1968-69 ஆம் ஆண்டில் 4.61 கோடி மீன் குஞ்சுகளும், 6.51 கோடி நுண்ணிய மீன் குஞ்சுகளும் வளர்க்கப்பட்டன. 1969-70 ஆம் ஆண்டில் நான்கு கோடி மீன் குஞ்சுகளும், 8 கோடி சிறு மீன் குஞ்சுகளும் வளர்க்கப்பட்டன. 1968-69 ஆம் ஆண்டில் வளர்க்கப்பட்ட மீன்களின் அளவு சுமார் 1.31 லட்சம் டன்களாகும். நான்காவது திட்டத்தில் இந்த அளவை இரண்டு லட்சமாக உயர்த்துவதற்காக, மீன் குஞ்சுகள் வளர்ப்பை மும்முரமாகப் பெருக்கி ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆறு கோடி மீன் குஞ்சுகளையும், ஒன்பது கோடி நுண்ணிய மீன் குஞ்சுகளையும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற குறிக்கேள் அளவை எய்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில், ஆறு கோடி மீன் குஞ்சுகளையும், எட்டு கோடி சிறு மீன் குஞ்சுகளையும் வளர்த்து உள்நாட்டு நீர் நிலைகள் அனைத்திலும் நேரடியாகவும், ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமும் அவற்றை விட்டுவைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீனளத்துறையின் நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்ள ஆறுகளிலும், ஏரிகளிலும் பொதுப்பணித்துறையைச் சேர்ந்த பாசன வாயில்களிலும் மீன் பிடிக்கும் உரிமைகள் 1965 ஆம் ஆண்டு முதல் ஐந்தாண்டு களுக்கு உள்நாட்டு நீர் நிலை மீன் பிடிப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, 1963, 1964 ஆம் ஆண்டுகளின் சராசரி எலத்தொகைக்கு 10 சதவீத அதிகரிப்புடன் குத்தகைக்கு விடப்பட்டன. சில மாறுதல்களுடன் இச்சலுகையை மேற்கொண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 1970 முதல் தொடர்ந்து வழங்குவது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

1970 மார்ச் 31]

8. பயிற்சி.

கடலோரப் பகுதியிலுள்ள மாவட்டங்களுக்கு, மாவட்டத்திற்கு ஒரு பயிற்சி நிலையமாக 6 கடல் மீன் பிடி பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. மேட்டூர் அணையில் உள்நாட்டு நீர் நிலை மீனவர் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று உள்ளது. ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும் ஒரே நேரத்தில், 50 மீனவர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றது. பயிற்சிக்கால அளவு பத்து தினங்களாகும். 1968-69-ல் இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் பிடிக்கும் 89 மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கும் 183 மீனவர்கள், இரண்டு அதிகாரிகள், இரண்டு யந்திரக் கம்மியர்கள் ஆகியோருக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 350 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71 ஆம் ஆண்டிலும் இந்த நிலையங்களில் 350 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1968-69 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 6.02 லட்சமாகும். 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 2.33 லட்சமும், ரூ. 2.07 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டது.

9. பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவு, குளிர்சாதனப் பிரிவு, உறைய வைக்கும் பிரிவு

நாளொன்றுக்கு மொத்தம் 94 டன்கள் பனிக்கட்டி உற்பத்தி செய்யும் திறனுள்ள 21 பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவுகள், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான பல்வேறு இடங்களில் கட்டப்பட்டு, துறையினால் இயக்கப்பட்டு வருகின்றன. கடலில் பிடிக்கப்படும் மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான முக்கிய இடங்களிலும், உள் நாட்டு நிலையங்களிலும் குளிர் சாதன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தம் 150 டன்கள் மீன்களை உறைய வைக்கும் திறனுள்ள 27 குளிர்சாதன பிரிவுகள் இதுவரையில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1968-69 ஆம் ஆண்டு 10 பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவுகள் கட்டப்பட்டு வந்தன. உறைய வைக்கும் பிரிவு ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டது. கட்டப்பட்டு வந்த 10 பனிக் கட்டி யந்திரப் பிரிவுகளும் 1969-70-ல் முடிக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இந்தப் பிரிவுகள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப் படவில்லை என்பது கண்டறியப்பட்டது. எனவே, இந்த வசதிகளை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காகத் தனியார் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும்பொருட்டு எண்ணூரிலுள்ள உறைய வைக்கும் பிரிவு குத்த கைக்கு விடப்பட்டது. இந்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் 10 டன்கள் மீன் களை உறைய வைக்கும் திறனுள்ள உறைய வைக்கும் நிலையம் (Tunnel freezer) ஒன்றும், உறைய வைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களை சேகரித்து வைக்கக்கூடிய குளிர் பதன அறை ஒன்றும், பனிக்கட்டியில் வைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களை வைத்திருக்கக்கூடிய அறை ஒன்றும் மண்டபத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது. நாளொன்றுக்கு 2.5 டன் மீன்களை உறைய வைக்கும் திறனுள்ள உறை செய் தொழிற்சாலை ஒன்றும், உறைய வைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களை சேகரித்து வைக்கக்கூடிய பனி அறை ஒன்றும் தூத்துக்குடியில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. 1968-69-ல் இது குறித்து 1.77 லட்சம் செலவு ஏற்பட்டது. 1969-70 ஆம் ஆண்டிற்காகவும், 1970-71 ஆம் ஆண்டிற்காகவும், முறையே ரூ. 1.22 லட்சம், ரூ. 1.06 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

10. பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைக்கும் பிரிவு.

பதப்படுத்திய மீன்களை பப்பியில் அடைப்பதற்காக, துறையினால் கட்டப் பட்ட தொழிற்சாலை, தனியார் தொழிற்சாலை ஒன்றுக்கு எலத்தில் குத்த கைக்கு விடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையில், மீன் மாவ் தயாரிப்பது துணைத் தொழிலாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நாளொன்றுக்கு 50 டன்கள் மீன்களை மீன் மாவாக மாற்றுவதற்கான மீன் மாவத் தொழிற் சாலை ஒன்று இந்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் மண்டபத்தில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. 1968-69 ஆம் ஆண்டில், கடற்கோரையிலிருந்து கூழ் தயாரிக்கும் தொழிற் பிரிவு ஒன்றை தூத்துக்குடியில் நிறுவுவதற்காக

[1970 மார்ச் 31]

ரூ. 11,000 செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டில் இத்தொழிற் பிரிவுகளைக் கட்டி முடிப்பதற்காக முனையே ரூ. 5.41 லட்சமும், ரூ. 1.62 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடியில், கடற்கோரையிலிருந்து கூட தயாரிக்கும் பிரிவைக் குத்தகைக்கு விடுவது குறித்து ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

11. மீனவர் வேலைத் திட்டங்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் முதல் தடவையாக, துறையின் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 1 லட்சம் தொகையை 1968-69 ஆம் ஆண்டில் அரசு அனுமதித்தது; இவற்றுள், 50 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1969-70 ஆம் ஆண்டில் இந்த 100 வீடுகளும் கட்டி முடிக்கப்பெறும். ரூ. 1 லட்சம் செலவில் இன்னும் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 1969-70 ஆம் ஆண்டில் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 100 வீடுகளும் 1970-71 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் இத்திட்டத்திற்காக, ரூ. 1.08 லட்சம் தொகை செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர, புயல் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2.62 லட்சம் செலவில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள அம்மாபட்டினத்தில் 70 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 1969-70 ஆம் ஆண்டில் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் இந்த 70 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ரூ. 4 லட்சம் செலவில், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இரண்டு அணுகுச் சாலைகள் கட்டுவதற்காக 1969-70 ஆம் ஆண்டில் அரசு அனுமதித்துள்ளது. மீனவர் குப்பங்களை இணைக்கும் எட்டு சிறிய இணைப்புச் சாலைகளை அமைப்பதற்கு, சிசுபாவாசத்திர ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ரூ. 53,600 தொகையும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் இப்பணிகள் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பெறும். 1970-71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 25,000 செலவில் சேலம் மாவட்டத்தில், ஒரு சாலையை மேம்படுத்துவது என்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீன் பிடிக்கும்பொழுது அபாயத்தையும், எதிர்பாரா விபத்தையும், மீனவர்கள் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. இதைக் கருத்திற்கொண்டு, கடலில் மீன் பிடிக்கும்பொழுது மரணமடைகின்ற மீனவர் ஒவ்வொருவரின் குடும்பத்திற்கும், கருணை மானியமாக ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. மீனவர் சமுதாய நலனுக்காக அரசு அமைத்த துயர் தணிப்பு நிதியின்கீழ் ரூ. 1.50 லட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை, இயற்கையின் பேராபத்துக்களினால், பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு, ரூ. 0.47 லட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

12. மத்தியத் திட்டங்கள்.

இந்த அரசின் விடா முயற்சியின்பலனாக, மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 210 லட்சம் செலவில், தூத்துக்குடியில் மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு இந்திய அரசு முன்வந்து, அதற்கு 1968-69-ல் அனுமதியளித்துள்ளது என்பது நமக்குப் பெரும் ஆறுதல் அளிக்கும் செய்தியாகும். இதைத் தவிர, 1968-69-ல் இராமேசுவரத்தில் ஒன்றும், மண்டபத்தில் ஒன்றுமாக, இரண்டு மீன்பிடித் தோணித் துறைகள் கட்டுவதற்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் தோணித் துறைகளின் மேல் நடத்தேறி வருகிறது. 1968-69-ல் தூத்துக்குடியில் மீன்பிடித் துறைமுகம்-மீன்பிடித் தோணித் துறைகள் ஆகியவை கட்டுவதற்கு ரூ. 4.33 லட்சம் தொகை செலவு செய்யப்பட்டது. 1969-70-ல் இத்திட்டங்களுக்கு ரூ. 45.77 லட்சம் செலவு செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தகைய பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, 1970-71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 88.76 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசுத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 388 லட்சம் செலவில் சென்னையில் மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. சென்னை துறைமுகப் பொறுப்பாண்மைக் கழகத்தால்

1970 மார்ச் 31]

இப்பணி ஏற்றுச் செய்யப் பெற்று வருகின்றது. இத்தகைய துறைமுகங்களையும் தோணித் துறைகளையும், கட்டி முடித்த பின்னர், தங்களுடைய இயந்திரப் படகுகளைக் கரை சேர்ப்பதாகும், நிறுத்துவதற்குமான வசதிகள் கொண்டு தனியார் தொழில் முனைவர்கள் இத்துறையில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றுக்கொள்ளும் நிலை உருவாகும். தமிழ் நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள முக்கியப் பகுதிகளில் மேற்கண்ட வசதிகள் வகை செய்யப்படுவதுடன், மீன்பிடித் தொழில் மகத்தான வளர்ச்சி அடையும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

13. மீன் ஏற்றுமதி.

அரசினால் வகை செய்யப்பட்ட மீன்பிடி வசதிகளின் பலனாக, நடப்பு நிதி ஆண்டில், 1970 ஜனவரி முடிய, தமிழ் நாட்டின் துறைமுகங்களிலிருந்து ரூ. 2.04 கோடி பெறுமானமுள்ள மீன் ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டது. மற்றொரு சாதனமாகும். இதல், ரூ. 13 கோடி பெறுமானமுள்ள கருவாடும், ரூ. 0.81 கோடி பெறுமானமுள்ள உறைய வைக்கப் பட்ட கூனி இறால், சித்தி இறால் மீன் வகைகளும், பெச்-டி-மெர் (peche-de-mer) கரு மீன் தடுப்புகளும், மீன் இரைப்பைகளும், தவளைக் கால்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

14. டீசல் இயந்திரத் தொழிற்சாலையை அமைத்தல்.

இறுதியாக, கடல் மீன்பிடி படகுகளில் பொருத்தப்படும் யான்மார் டீசல் இயந்திரத் தொழிற்சாலையை (Yanmar Marine Diesel Engine Project) ஜப்பான் நாட்டின் ஒத்துழைப்புடன் சென்னைக்கு அருகில் நிறுவப்பட திட்டமிட்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திருப்பர். இத் திட்டம் சாத்தியமானது என்றே இந்திய அரசும், வெளிநாட்டு வல்லுநர்களும் கருதினர். ஏற்புடைய இத்திட்டம் இன்னும் தொடங்கப்படாதது பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது.

மீன்பிடித் தொழிலை வளர்க்கப் பெரும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இத்தருணத்தில், இத்தன்மையதானதொரு திட்டம் இன்றியமையாதது என்று சொல்லத் தேவையே இல்லை. தமிழ் நாட்டில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒப்பளிப்பையும், அனுமதியையும் விரைவில் அளிக்க வேண்டுமென்று இச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்திய அரசிடம் வற்புறுத்திக் கூற விழைகின்றேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

